

1
leden
2021

Košířský farní list

LEDEN

PROČ VTĚLENÍ?

„Nebot' Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, **ale měl věčný život.**“ (Jan 3,16)

V plném proudu vánoční doby se znovu vracíme k tématu letošního jubilea (900 let od založení premonstrátského řádu), kterým je vtělení Ježíše Krista Syna Božího a Pána našeho. Souvislost těchto dvou událostí je dána faktem zrození řádu během svátku Narození Páně, jak bylo uvedeno v prosincovém farním listě.

Scholastický teolog a filosof Anselm z Canterbury vyjádřil jednu zásadu středověkého křesťanského myšlení ve větě: FIDES QUAERENS INTELLECTUM, což je možno přeložit do češtiny větou: víra hledající rozum nebo víra hledající rozumové ospravedlnění.

Vedení touto zásadou můžeme během jubilea dále sledovat důvody pro skutečnost Kristova vtělení.

V *Katechismu katolické církve* (Zvon, Praha 1995) můžeme najít čtyři hlavní důvody vtělení:

- 1/ abychom byli spaseni tím, že nás vtělené Slovo smíří s Bohem
- 2/ abychom poznali Boží lásku
- 3/ aby bylo naším vzorem svatosti a
- 4/ abychom měli účast na božské přirozenosti.

V následujícím pohledu se budeme věnovat prvnímu z uvedených důvodů, proč se Slovo stalo tělem. Katechismus rozvíjí spásnosný význam vtělení odkazem na biblické texty:

„Bůh si nás zamiloval a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy“ (1 Jan 4,10). **„Otec poslal svého Syna jako spasitele světa“** (1 Jan 4,14). **„Syn Boží přišel, aby odstranil hříchy“** (1 Jan 3,5).

K tomu je připojen komentář sv. Řehoře z Nyssy:

„Naše přirozenost byla nemocná a potřebovala uzdravení; byla padlá, potřebovala pozvednutí, byla mrtvá, potřebovala vzkříšení. Přišli jsme o vlastnictví dobra, bylo nám je třeba vrátit. Nám, ponořeným do temnot, bylo třeba přinést světlo; byli jsme v zajetí, čekali jsme na zachránce; byli jsme vězňové, čekali jsme na pomoc; byli jsme otroci, čekali jsme na osvoboditele. Nebyly všechny tyto důvody závažné? Nebyly takové, aby pohnuly Boha sestoupit až do naší lidské přirozenosti, aby ji navštívil, když bylo lidstvo v tak žalostném a nešťastném stavu?“ KKC 457

Sv. Řehoř z Nyssy
<https://cs.wikipedia.org/>

K hlubšímu pochopení tohoto tajemství se také můžeme ptát se sv. Tomášem Akvinským, jestli by se Bůh vtělil, kdyby člověk nezhřešil. Vyskytují se názory nakloněné ke kladné odpovědi na tuto otázku. Ve prospěch kladného tvrzení by mohli přispět i jiné důvody vtělení, jak jsme si je uvedli z KKC. Argumenty se také berou z myšlenky dovršení Božího díla jako nekonečný účinek Boží moci, protože se pojí to, co je nekonečně vzdálené od sebe, když se Bůh stal člověkem. Tímto dílem se pak také nejlépe dovršuje vesmír, když poslední tvor, totiž člověk, se spojuje s prvním počátkem, totiž s Bohem. V listě Římanům se také praví o Kristu, že jako Syn Boží byl předurčen v síle. Mimo to, i kdyby člověk nezhřešil, byla by lidská přirozenost schopna milosti spojení.

Při výkladu úryvku Lukášova evangelia: „Nebot' Syn člověka přišel vyhledat a zachránit, co bylo ztraceno“ dodává sv. Augustin v knize O Slov. Páně: **„Kdyby člověk nezhřešil, Syn člověka by nebyl přišel.“** A k 1Timoteovi 1,15 ke slovu „Kristus přišel na tento svět, aby hříšníky spasil“, praví Glosa: *„Nebylo jiné příčiny pro Krista Pána, aby přišel, než aby spasil hříšníky. Odstraň rány a netřeba léku.“*

Sv. Tomáš Akvinský konstatuje výskyt obou názorů, ale přiklání se k přesvědčení těch, kteří podmiňují Kristovo vtělení hříchem lidí. Bůh by se tedy nevtělil, kdyby člověk nezhřešil. Ostatní důvody vtělení jsou jistě krásné a vznešené, ale nejsou nejzávažnější a nejpodstatnější.

TA rozvíjí svou argumentaci z Písma: Co totiž pochází jenom ze svobodné Boží vůle mimo jakoukoliv povinnost ke tvorům, to nemůžeme poznat jinak než z Písma, v němž se zjevuje vůle Boží...Protože se však všude v Písmu uvádí jako důvod vtělení hřích prvního člověka, proto je vhodnější tvrdit, že dílo Vtělení bylo určeno od Boha k vyléčení hříchu, takže kdyby nebyl hřích, nebylo by vtělení.

Andělský učitel (TA) však spíše teoreticky připouští, že by se býval Bůh mohl vtělit, i kdyby člověk nezhřešil, což odvozuje z neomezenosti moci Boží.

Dejme ještě prostor úvaze, která uvádí všechny ostatní příčiny vtělení k vyléčení hříchu. Kdyby totiž člověk nezhřešil, byl by zalit světlem Boží moudrosti a zdokonalen přesností spravedlnosti k poznání všeho nutného. Protože však člověk opustil Boha, klesl k věcem tělesným, bylo vhodné, aby Bůh, přijal tělo a podal mu lék i tělesnými prostředky. Proto podotýká sv. Augustin k Jan 1, 14: „Tělo tě zaslepilo, tělo tě uzdravuje, protože proto přišel Kristus, aby tělem uhasil nepravosti těla.“

Je však patrné, že nic nebrání, aby po hříchu byla lidská přirozenost přivedena k něčemu vyššímu. Bůh totiž dopouští, aby se přihodila zla, aby z toho vyvodil něco lepšího. Proto je psáno v epištole Římanům: „Kde se rozšířila nepravost, tam se ještě ve větší míře rozšířila milost.“ Proto se také zpívá ve velikonočním Exultet: *„Ó, šťastná vina, pro kterou přišel Vykupitel tak vznešený a veliký.“*

Nic lepšího nemůžeme udělat, když poklekneme před tímto tajemstvím Kristova vtělení a budeme jej co nejvroucněji chválit celým srdcem, celou svou myslí a celou svou láskou.

Objevme a promýšlejme důsledky této pravdy!

P. L.

Liturgický kalendář

Leden 2021

- 1. pátek Slavnost **MATKY BOŽÍ, PANNY MARIE** - zasvěcený svátek
- 2. sobota Památka sv. Basila Velikého a Řehoře Naziánského, biskupů a učitelů církve
- 3. **NEDĚLE** Slavnost **ZJEVENÍ PÁNĚ** - doporučený svátek
- 10. **NEDĚLE** Svátek Křtu Páně
- 13. středa Sv. Hilária, biskupa a učitel církve
- 14. čtvrtek Sv. Gotfrida, řeholníka premonstrátského řádu
- 17. **NEDĚLE** 2. neděle v mezidobí
- 18. pondělí Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů
- 20. středa Sv. Fabiána, papeže a mučedníka a Sv. Šebastiána, mučedníka
- 21. čtvrtek Památka sv. Anežky, panny a mučednice
- 22. pátek Sv. Vincence, jáhna a mučedníka
- 24. **NEDĚLE** 3. neděle v mezidobí
- 25. pondělí Svátek Obrácení svatého Pavla, apoštola
- 26. úterý Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů
- 27. středa Sv. Anděly Mericiové, panny
- 28. čtvrtek Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve
- 31. **NEDĚLE** 4. neděle v mezidobí

Oznámení

- **Biblické katecheze** s výkladem Matoušova evangelia budou pokračovat v sobotu 2. a 16. ledna po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého.
- **Slavnost Zjevení Páně** bude letos posunuta na **neděli 3. ledna**.
- **Setkání farní rady** – VSPKK se uskuteční v **pátek 8. ledna**.

ZÁPIS ZE SCHŮZE Z FARNÍ RADY 11. 12. 2020

Přítomní: V. Bobysud, V. Funda, S. Hojek, P. Lohelius

- 1/ Dokončení opravy varhan v kostele Nejsvětější Trojice do konce roku 2020
  - zbývající dotaci z Městské části Praha 5 zajistí V. Bobysud
  - termín slavnostního uvedení bude domluven v příštím roce s p. opatem Danielem a varhaníkem V. Roubalem
  - další koncerty varhanní hudby budou stanoveny podle nastalé situace
- 2/ Dokončení výmalby kostela sv. Jana Nepomuckého se uskuteční v jarních měsících.
- 3/ Odpustky z jubilejního roku 2021 – 900 let od zrodu premonstrátského řádu - budou prezentovány v lednovém farním listu.
- 4/ Poškozená vývěska u kostela sv. Jana Nepomuckého bude opravena a opatřena nerozbitnou folií.
- 5/ Malůvka u venkovního kříže kostela sv. Jana Nepomuckého bude zatím ponechána, ale později bude přetřena stejným odstínem barvy jako vyvýšená západní stěna kostela, jejíž obnova se plánuje na příští rok.
- 6/ Poděkování za náročný úklid po malířích v kostele a úpravy porostu v jeho okolí.
- 7/ Přípravy farního listu se ujal Mgr. Peter Zafka.

Zapsal: P. Lohelius

Odpustky u příležitosti 900 let od zrodu premonstrátského řádu

Prot. č. 298/20/I

Svatý otče,

nedaleko francouzského Laonu na opuštěném místě zvaném Prémontré založil svatý Norbert, muž přísných mravů a cele oddaný sjednocení s Bohem a hlásání evangelia, řád premonstrátských řeholních kanovníků. Učinil tak spolu s třinácti svými druhy v roce 1121, právě v noci Narození Páně. Nový řád přijal řeholi svatého Augustina a dosáhl pod ní podivuhodného rozšíření. Aby nastávající devítisté výročí této události bylo důstojně oslaveno, budou ve všech kostelích svěřených pastýřské péči premonstrátských řeholních kanovníků konány slavnostní obřady a jiné zbožné aktivity, a to od 29. listopadu 2020 do 9. ledna 2022. Aby se pak příslušníkům premonstrátské rodiny i jiným zbožným věřícím více otevřely poklady božské štědrosti a aby odtud mohly být čerpány hojnější duchovní plody, Jos Wouters, generální opat premonstrátského řádu, ve zbožné oddanosti, kterou vůči Tvé Svatosti chová on sám i celá premonstrátská rodina, pokorně žádá o udělení odpustků jako v jubilejním roce.

Dekret Apoštolské penitenciárie ze dne 30. října 2020:

Apoštolská penitenciárie na pokyn našeho Svatého otce papeže Františka premonstrátským řeholním kanovníkům a jiným věrným křesťanům proniknutým pravou kajícíností a vedeným duchem lásky ráda poskytuje možnost, aby za obvyklých podmínek (svátostná zpověď, přijetí eucharistie a modlitba na úmysl Svatého otce) získali PLNOMOCNÉ ODPUSTKY jako v jubilejním roce, jestliže jako poutníci navštíví jubilejní kostely nebo oratoře a budou tam účastni řádně konaných posvátných obřadů, nebo se alespoň po vhodný čas budou věnovat pokorné modlitbě za obrácení hříšníků, získání kněžských a řeholních povolání a ochranu institutu lidské rodiny a zakončí tyto prosby modlitbou Páně, Vyznáním víry a vzýváním blahoslavené Panny Marie a svatého Norberta.

Členové premonstrátského řádu, kterým nemoc nebo jiná vážná příčina nedovolí zúčastnit se oslav, budou moci získat plnomocné odpustky, jestliže se rozhodnou mít v ošklivosti každý hřích, budou mít úmysl splnit, jakmile to bude možné, tři obvyklé podmínky, touhou srdce vykonají duchovní návštěvu, skrze Marii obětují své nemoci nebo nepohodlí milosrdnému Bohu a připojí modlitby uvedené výše.

Aby se pak přístup k získání božské milosti, otevíraný klíči svěřenými Církvi, stal s ohledem na pastýřskou lásku snazším, tato penitenciárie usilovně žádá, aby se premonstrátské řeholní kanovníci velkoryse dávali k dispozici pro slavení svátosti smíření a nemocným často posluhovali svatým přijímáním.

Toto rozhodnutí platí po celou dobu trvání jubilea. Ruší se všechny překážky, které by s tímto rozhodnutím byly v rozporu.

*Mauro kardinál Piacenza, vrchní penitenciář
Krzysztof Nykiel, regent*

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Farní duchovní obnova

V sobotu 5. 12. 2020 se ve Svatováclavské kapli kostela sv. Jana Nepomuckého uskutečnila **adventní duchovní obnova**. Vedl ji P. Cyril Matějec O. Praem. s obvyklým programem: 2 přednášky, možnost přijetí svátosti smíření, adorace NO, na závěr koncelebrovaná mše sv. s P. Loheliem. Oběma kněžím velmi děkujeme!

Jídlo+škola=naděje

Tuto jednoduchou rovnici uvádí do praxe organizace Mary's meals (Mariina jídla).

V neděli 13. 12. 2020 po mši svaté u sv. Jana Nepomuckého proběhl prodej vánočních přání s cílem podpořit tuto organizaci.

Výtěžek z prodeje a darů nasytí 14 žáků na celý rok! Díky, drazí farníci, za štědrost!

Knižní nabídka A.M.I.M.S.

V předsíní v kostele u sv. Jana Nepomuckého se nachází stojan mj. s knihami z Tiskového apoštolátu A.M.I.M.S. Knihy stojí od 15 do 40 Kč. Peníze můžete vhodit do libovolné kasičky v kostele. Jedná se o velice hodnotné tituly. Tiskový apoštolát je distribuován jen za tiskové náklady. Velice doporučujeme např. Životopis blahoslaveného T. Zemana, salesiána, nebo knihu Jitky Krausové *Manželství - cesta ke svatosti*, z níž přinášíme ukázkou na konci tohoto farního listu.

Poděkování a rozloučení

Jedenáct let pro nás graficky připravoval Farní list **Ing. Vašek Dráb**. Po přestěhování do jiné farnosti předává štafetu dál. Za tuto službu mu patří velký dík, věnoval se jí s pečlivostí a radostí. Naše milá **RNDr. Marie Brůčková, PhD.** zcela palubu FL neopouští, jsme ji vděční za nasazení, se kterým před dlouhou dobou započala dílo FL a jsme rádi, že můžeme využít jejich zkušeností a rad. In memoriam děkujeme na závěr i **RNDr. Milanu Prágerovi** za jeho obětavou práci na Farním listu.

Všem srdečně Pán Bůh odplatí!

Narozeniny – P. Zdeněk Lohelius Klindera, ThD., O. Praem.

Jako obvykle hned začátkem roku, **15. 1. 2021** oslaví své narozeniny náš duchovní správce **P.Lohelius**.

Současná epidemická situace nám nedovoluje větší shromažďování, ale tím intenzivněji budeme všichni děkovat Pánu za dar jeho života a za vše, co tak obětavě již mnoho let pro farnost činí! Vyprošujeme mu pevné a stálé zdraví duše i těla a další léta ve službě Bohu a svěřenému stádcu.

Vděční farníci

JEZUITSKÉ REDUKCE - MISIE

Do nového roku vstupme vzpomínkami na misie, tzv. **jezuitské redukce**. Protože katolická církev je svou podstatou a svým posláním určena k misiím, šíření víry dle svého zakladatele P. Ježíše - "Jděte

Redukce Jesus v Paraguaji, foto: P. Daubner, <https://skompasem.cz/jezuitske-redukce-v-paraguaji/>

a činite učedníky z lidí všech národů, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a vyučujte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal." (Mt 27, 19-20), budeme tyto řádky věnovat onomu poslání katolické církve...Vstupme tedy do dějin Nového Světa, konkrétně Jižní Ameriky a vydejme se na dobrodružnou výpravu za poznáním vstupu křesťanské víry na tento kontinent. Před 400 lety začalo v srdci Jižní Ameriky největší MISIJNÍ DÍLO KATOLICKÉ CÍRKVE, které vedlo ke CHRISTIANIZACI CELÉHO KONTINENTU. V Paraguaji svedli jezuité Indiány, žijící dosud jako nomádi, do pevných sídlišť, do tzv. REDUKCÍ, ve kterých společně žili a pracovali. 150 let vedlo

toto dílo statisíce Indiánů ke Kristu a zajišťovalo jim ochranu před vykořisťováním kolonizátorů. 16. prosince 1609 poslal generál jezuitů do Paraguaye skupinu pod vedením Patera de Lorenzana a Indiána Guarani Arapizandu, aby založili chráněná sídliště pro Indiány. 226 km jižně od Asunciónu (pozdějšího hlavního města země) zřídili v roce 1610 první chráněnou vesnici pro Indiány zvanou San Ignacio Guazú. Bylo třeba rozšířit a přenést misii do nížinných kultur v rozlehlých, dosud nedotčených místech, která byla těžce přístupná pro hradbu And, do povodí Amazonky v pánvi La Plata a Pampa. V těchto oblastech založili jezuité chráněná sídliště pro Indiány. První z nich bylo na rozhraní dnešní Brazílie, Argentiny a Paraguaye. 200 000 Indiánů ve 33 velkých vesnicích pod vedením 60 jezuitů vybudovalo kvetoucí sociální systém. Bylo to největší kompaktní jezuitské chráněné území, které později dostalo název "Jezuitský stát Paraguay". V této španělsky hovořící redukci (reducir = svést dohromady) se spojily prvky prvotních křesťanských obcí s tehdejší evropskou hospodářskou a

řemeslnou technikou i uměleckou tvorbou ve spojení se sociálními strukturami Indiánů z předkolumbijské doby. K ústupkům, na které museli Indiáni přistoupit, patřil usedlý domácí způsob života, monogamie a vyloučení kouzelnictví.

REDUKCE byly misijní sídliště, ve kterých byli Indiáni chráněni před evropskými kolonizátory a kde měli být uvedeni do křesťansky vedeného evropského způsobu života. Podle názorů kolonizátorů, které převzali i jezuité, nebyli Indiáni ještě zralí používat plně svou svobodu. Avšak na rozdíl od kolonizátorů zastávali jezuité názor, že Indiáni musí být chráněni před vykořisťováním a mají být podrobeni trpělivé výchovné práci, která je přivede k vyšší civilizaci. Redukce nebyly státem s vlastní suverenitou, byly však uzavřeným teritoriem a pro jiné Evropany nepřístupným. Pro Indiány byla příslušnost k určité redukci zcela dobrovolná, a jen když se rozhodli opustit pralesní sídliště. Stávali se z nich úspěšní usedlí zemědělci, soustavnou prací dosahovali nadprodukce, která umožňovala zajistit sociální služby a vzdělání.

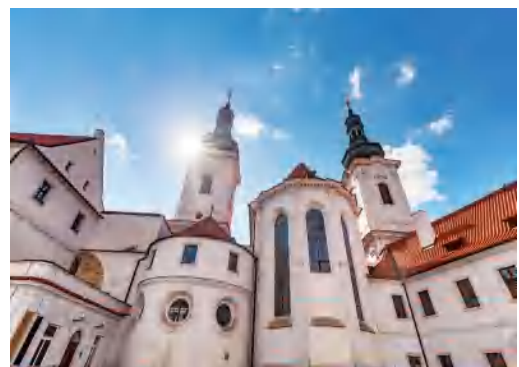
Z hliněných chatrčí vznikaly postupně kamenné stavby a barokní kostely. Během několika let se podařilo uskutečnit skok z doby kamenné do doby baroka. Byly zde dlážděné cesty obklopené poli, zahradami, stájemi, řemeslnými dílnami. Vznikly tak v Americe první průmyslové oblasti. Misionáři ve dvojicích vedli skupiny 1000-5000 Indiánů, vyrostli z nich řemeslníci jako tkalci, koželuhové, mlynáři, zámečníci, zdravotníci, varhanáři a sochaři. Jezuitské redukce byly hospodářsky plně soběstačné a obchodovaly mezi sebou. Jezuité organizovali náboženský, politický a hospodářský život a používali i hudební nástroje. Indiáni v krátké době pochopili evropskou hudbu a mistrně ji provozovali tj. nešpory, mše, opery ... Mezi roky 1609 - 1767 přišlo 112 kněží německé národnosti. V redukcích byl pěstován i sport. Také právní systém v redukcích byl autonomní a měl na tehdejší dobu náskok 200 let. Bohužel došlo k intrikám a závisti. Dne 3. 7. 1767 vydal španělský král Karel III. dekret o deportaci jezuitů. Španělští vojáci deportovali z Latinské Ameriky 2 617 misionářů. Indiáni se vrátili do lesů, ze kterých přišli. Kolonizátoři vtrhli do redukcí, kostely se zhroutily. Avšak křesťanskou víru domorodci už neztratili. Dodnes je Latinská Amerika nejen kolébkou, ale i baštou katolické víry a církve i přes všechny současné problémy, kterými prochází...DEO GRAZIA!

M. Val.

HISTORIE STRAHOVA – 16. část

Tadeáš Řehák

V mnohém rozhodující úloha byla v dějinách Strahova přisouzena opatu **Václavu Josefu Mayerovi** (1779–1800). Narozen 1732 ve Šluknově, oblečen 1751, knězem 1758, archivář v Doksanech a na Strahově, na Strahově farář a opatský sekretář. Opatem zvolen 50 hlasy. Úřad zastával v době ztrát a obav ze zrušení. Bolestná rána za ranou: 1781 zákaz spojení s Prémontré, 1782 zrušení exempce a Doksan, 1783 zrušení studia v norbertinské koleji, 1784 zákaz různých řeholních observancí (omezení liturgické modlitby, zákaz nočního chóru), zákaz přijímat bratry laiky, uzavření kostela sv. Rocha, 1785 zrušení norbertinské koleje, 1786 zrušení milevského konventu, 1787 zrušení špitálu sv. Alžběty, zákaz pohřbívání v kostele. Každý rok nová bolest. Mezi roky 1782 a 1786 nebyla na Strahově obláčka. Přitom podrazy: Strahovský účetní Bartoloměj Červený obviňuje 1703 opata u císaře, že udělal nesprávné přiznání majetku a navrhuje dát majetek kanonie do správy jemu se slibem vyhospodařit eráru veliké sumy. To vše uprostřed zpráv o rušení premonstrátských a jiných klášterů v monarchii a později ve Francii a jinde. Mayer nerezignuje, je věrný a oddaný, nasazuje všechny síly. Modlí se. Přemýšlí. Chápe dobu, hledí předcházet, vyhovět, je obratný a přizpůsobivý, plánuje budoucnost, dokáže přesvědčovat, odvracet nebezpečí. Dělá Strahov moderním kulturním českým národně obrozeneckým střediskem. Tomu slouží zvláště knihovna doplněná díly profánních věd a otevřená veřejnosti. Postaven filosofický sál a místnosti pro studium. Rozšířena farní

<https://www.praguehere.com/cs/strahovsky-klaster>

duchovní správa. Strahovští kněží učí na univerzitě nové obory. Opat má první úspěch i v reorganizaci řádu, když si ho v monarchii zbylé kanonie volí 1789 za předsedu a vizitátora. Pln zásluh umírá 7. ledna 1800 v 66 letech na zápal plic. Jako první pohřben v kryptě v Úhonicích. Nebudeme rozhodovat, zda by byl Strahov nezrušen i bez Mayera, ale je jisté, že jeho úsilí bylo zcela mimořádné, jeho láska ke Strahovu veliká.

Opat Kaspar přijal za 23 roky 79 nových bratří, opat Daller za 13 roků 46, Herwig za 2 roky 9, Mayer za 21 roků 37, celkem za 59 roků 171 (průměr 3 ročně by byl vyšší, kdyby nebylo josefinské přerušení), ze kterých jenom 5 se narodilo mimo české země. Z přijatých odešlo nebo bylo propuštěno před složením slibů 28, což dokládá přísný výběr. Opati jsou čeští Němci, počet zřejmých Čechů přesahuje dvě třetiny.

Život konventu vedl a opata v jeho poměrně časté nepřítomnosti zastupoval *převor*. Za čtyř opatů zastávalo úřad převora 9 převorů, kterým byla svěřena především bezprostřední péče o bohoslužbu.

Knihovna rostla nejen počtem knih, ale i vědeckou činností. Bolestnými zisky byly knižní fondy zrušených knihoven norbertinské koleje a Milevska. Známe jména sedmi učených knihovníků, ze kterých jmenujme Rafaela Ungara (1743 – 1807), Adama Urbana (1752 – 1787) a Kašpara Bouška (1757 - 1828), z nichž dva poslední zvládali namáhavou práci při zařizování nového filosofického sálu. Vynikající a stále rostoucí úroveň měly na Strahově zpěv a hudba. Chorální zpěv vedl za účasti chlapců choralistů kantor. Z ředitelů figurálního chóru uvedme slavná jména Emericha Petříka (1727 – 1798), Lohela Oehlschlegela (1724 – 1788) a Gotfrída Dlabáče (1758 – 1820), který bude oceněn ještě v jiné souvislosti.

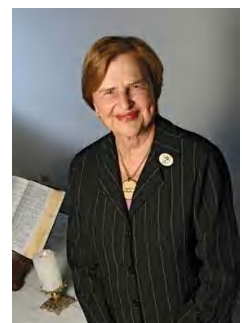
Druhým strahovským vědeckým pracovištěm byla kromě knihovny Norbertinská kolej. Aby dokumentovala svou úroveň, zprostředkovala dosažení doktorátů filosofie a teologie, což ovšem bylo možné na jezuitské a státní univerzitě Klementinum. Přitom jezuitští profesori, kteří byli ostře proti osvícenství nezabránili jeho pronikání mezi členy jiných řádů. A tak osvícenstvím ovlivnění profesori Norbertina a doktoři Klementina (kandid Saethler 1732 – 1788, Ambrož Schmidt 1731 – 1811, poslední rektor koleje 1777 – 1785, Jiljí Chládek 1743 – 1806, Rafael Ungar) - vychovávali Strahovu a jiným kanoniím osvícenské kněze, ze kterých pak byli mnozí zklamáni, když osvícenství, které jako znamení doby přijali, pokračovalo státním církevnictvím. Pro vhlad uvedme, že kupř. 1750 pro 20 strahovských a jiných kleriků působilo v koleji šest strahovských kněží: rektor, dva profesori filosofie, profesor bohosloví, profesor církevního práva a kazatel kolejního kostela. Z literárně činných odchovanců Norbertina uvedme ještě Teodorika Charváta 1749 – 1805 a Mariána Víku 1751 – 1816.

Aby všechny děti měly život

Zilda Arns NEUMANN 25. 8. 1934 – 12. 1. 2010

Zilda se narodila ve Forquilha ve státě San Catarina v Brazílii. Její rodiče byli druhou generací německých přistěhovalců. Rodina byla katolická, opravdově věřící. Její bratr Dom Paulo Evaristo Arns se stal františkánským knězem, později arcibiskupem v Sao Paulu a kardinálem. Zilda byla velmi inteligentní a energická dívka, rozhodná a s organizačním talentem. Hledala povolání, kde by mohla uplatnit svou inteligenci a kde by sloužila lidem. Vedlo ji od mládí heslo: milovat Boha nade všechno a bližního jako sebe sama. To ji dovedlo k rozhodnutí studovat medicínu. Studium začala r. 1953. V Brazílii to ještě nebylo příliš zvykem, aby na lékaře studovala žena, a tak musela v prvním ročníku snášet i posměch, zvláště jednoho profesora. Při jejích studijních výsledcích to brzy přestalo. Během studia se jí dotklo, že mnoho vážných poruch, končících i smrtelně, je dobře řešitelných prevencí; konkrétně se jednalo o průjmy a dehydratace dětí. Aprobowała se proto v oborech pediatrie, veřejného zdravotnictví a hygieny. Jejím cílem bylo pomáhat chudým dětem ohroženým špatnou výživou a násilím. Jako nejlepší metodu boje viděla vzdělávání. Poučený chudý člověk může poučovat

další a ti další, a podaří-li se to, je to řetězec. Pracovala jako lékařka v dětské nemocnici v Curitibě a později jako ředitelka zdravotního sekretariátu státu Paraná. Zároveň vyučovala na univerzitách. V r. 1980 ji vláda požádala vést kampaň očkování při epidemii dětské obrny. Vedla pak i další programy jako plánované rodičovství, výživu matek, prevenci gynekologické rakoviny atd. V r. 1983 ji oslovila Brazilská biskupská konference, aby vypracovala projekt Pastorage dětí. Ten se měl týkat také pastorační péče o zdraví dětí, vždyť církve je matka, kterou zajímá bolest jejich dětí. Zilda vypracovala pilotní projekt, který byl vyzkoušen ve Florestopolis. Dětská úmrtnost zde klesla ze 127 na 28 úmrtí na 1000 dětí, tedy víc než 4x! A to jen prostým působením. V Pastoraci dětí byli zapojeni odborníci a především dobrovolníci z církve. Program zasáhl dva miliony dětí do 2 let věku a 1,5 milionu chudých rodin ve 4 tisících obcích. Účastnilo se ho čtvrt milionu dobrovolníků získávaných ve farnostech. Důraz se kladl na vzdělávání o správné výživě malých dětí, hygienu, hydrataci při průjmech, distribuci nápojů pro průjmy. Celý program stál na třech pilířích: pravidelných návštěvách dobrovolníků v chudých rodinách, tzv. Dni oslavy života – veřejném programu – a měsíčním setkáváním dobrovolníků se zhodnocením jejich práce a s reflexí. Vše bylo podloženo modlitbou a zaštitěno církví. Zilda vždy hlásala, že máme „pečovat o děti jako o posvátné, povzbuzovat je, respektovat jejich práva a chránit je“. Program Pastorage dětí má za své motto její heslo: **„Aby všechny děti měly život a měly ho v hojnosti,“** tedy parafrázi Jan 10,10. Program se uskutečnil nejprve jen ve státě Paraná, ale zasáhl pak většinu Brazílie a rozšířil se do 20 rozvojových zemí Jižní Ameriky, Afriky a Asie. Všude vedl ke snížení dětské úmrtnosti. Zilda byla dokonce mezi kandidáty na Nobelovu cenu míru r. 2006 a v rozsáhlé mezinárodní anketě se dostala mezi 17 nejvýznamnějších Brazilců v historii. V r. 2004 ji biskupská konference pověřila zřízením Pastoračního programu starých osob. I zde se zapojili především laičtí dobrovolníci. Přes 10 milionů starých lidí je aspoň jednou měsíčně navštěvováno dobrovolníky a na programu se podílejí i mnohé jiné organizace. Zilda byla k tomu všemu vdaná žena a matka. Provdala se v 21 letech za Aloise Neumanna, podnikajícího ve výrobě nábytku. Měli šest dětí, z nichž jedno zemřelo brzy po narození, a deset vnuků. Jeden syn se stal lékařem, druhý veterinářem, dcera psycholožkou a zbylí jsou podnikateli. Zilda zemřela 12. 1. 2010 při zemětřesení v Port-au-Prince na Haiti, kde přednášela o programu pro děti. Smrt ji zastihla náhle v diskusi s řeholními kněžími po přednášce, tedy při službě. Její ostatky byly převezeny domů do Curitiby a pohřbeny. Zildina láska a milosrdenství, program jejího života, plynoucí z její lásky k Bohu, ale nebyly pohřbeny a zapomenuty. Je podána žádost o proces jejího blahorečení.

Celosvětová síť modlitby s papežem Apoštolát modlitby

Evangelizační úmysl: Podpora míru ve světě

Modleme se, aby křesťané, lidé vyznávající jiná náboženství a všichni lidé dobré vůle prosazovali ve světě mír a spravedlnost.

Národní úmysl: Za věřící různých církví – ať na přímluvu sv. Jana Sarkandra vytvářejí společenství jedné Boží rodiny modlitbou a společnou pomocí potřebným.

Vzhledem k měnící se epidemické situaci sledujte aktuální informace o bohoslužbách na webové stránce farnosti farnostkosire.webnode.cz

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejně

2

únor
2021

Košířský farní list

ÚNOR

900 LET PRÉMONTRE

Milí farníci,

Jubilejní rok je v plném proudu. Mohli jsme sledovat jeho zahájení ze Strahovského kláštera před 1. adventní nedělí s odkrytím ostatků sv. Norberta a žehnáním nových zvonů. Trvat bude do svátku Křtu Páně příštího roku 2022. Během této doby budeme v našem farním listu pokračovat sérií článků, které se věží k tomuto tématu a pomohou nám hlouběji pochopit místo našeho řádu v životě církve.

Mám radost z textu našeho bývalého generálního opata P. Thomase Handgratingera, O. Praem. Rád bych vás touto cestou postupně seznámil s jeho bohatým obsahem. Pro úspornost místa nebudu uvádět poznámky k textu.

P. L.

Začátek roku 1121

Psal se 25. prosinec 1121, kdy o Vánocích toho roku sv. Norbert s asi 30 druhy podepsal na oltáři klášterního kostela v Prémontre profesní listinu. Ve *Vita A* (nejstarší dochovaný životopis sv. Norberta) se k tomu píše:

„Norbert, jehož skutky a rozhodnutí závisely na nebi a který své dílo nesvěřoval sobě ani lidem, ale jen tomu, jenž je počátkem všech věcí, však ve svém srdci zvažoval mnohé ... a nakonec dal příkaz, aby byla přijata řehole, již pro své (druhy) určil sv. Augustin. Přál si teď totiž žít apoštolský život, jak ho přijal svou kazatelskou činností, a to co možná nejpřesněji tak, jak podle svých znalostí viděl, že ho v poapoštolské době uspořádal a obnovil tento svatý muž. Pod tuto řeholi se v den Vánoc 1121 v Prémontre všichni jednotlivě a svobodně zapsali jako občané věčně šťastného města“.

Tím už jsme nakousli mnoho věcí, jež bude třeba ozřejmit a rozvinout. Nejprve jde o datum – Vánoce 1121. Považují se za datum založení našeho řádu, řádu premonstrátů. Norbert prošel kolem roku 1115 zážitkem obrácení, který ho přivedl k intenzivnímu hledání Boha a následování Krista. Blesk ho srazil z koně a jemu se ve chvíli smrtelné úzkosti zdálo, že slyší hlas: „Zanech zlého a čiň dobré!“ (Žl 36, 27).

Cítil, že ho volá Pán a „vrátil se s tímto záměrem zpět stejnou cestou, jakou přijel.“ Chápe se to jako prožitek obrácení a povolání, přičemž ovšem bylo třeba ještě mnoha let, než tento velmi nadaný klerik kapituly sv. Viktora v Xanten našel svou vlastní cestu povolání a začal po ní následně důsledně kráčet. Norbert hledá, jak by tomuto Pánovu volání nejlépe odpověděl. Hledá pomoc u věhlasných duchovních otců: u Kunona, opata

v Siegburgu a pozdějšího řezenského biskupa, u poustevníka Ludolfa u řeky Modely, u reformního opata Richera v Kerkrade/Rolducu, který z tohoto místa vytvořil reformní středisko kanovníckého života s vlastními „Consuetudines Rolducenses“. Norbert hledá. Odchází do samoty, do ticha na kopci Furstenberg u Xanten, ale nechává se též doprovázet, dává si radit, hledá supervizi a posilu. V přehnané horlivosti konvertity se snaží obrátit vlastní spolubratry v Xanten, ale nezdaří se mu to. Pak se po rychlém svěcení na jáhna a kněze ve stejný den vydává na misií kázat lidem jako putující kazatel – kudy chodí, káže o pokání. Církev tuto jeho cestu zastaví na synodě ve Fritzlaru. Norbert to několikrát přehnal – kázat směl tehdy jen biskup, řeholní hábit předpokládá (až dodnes), že člověk složil řádové sliby, mnišský stav se vyznačuje především slibem chudoby. Norbert si v tom všem osoboval právo k jednání, jež neodpovídalo jeho stavu. Urozený klerik ze šlechtického rodu se najednou ocitl před nicotou. Opustil zklamán svou kapitolu a znepřátelil si církev, ale jasná linie povolání z toho ještě nevysvitla. Odchází do jižní Francie jako poutník, který opustil společnost, do které patřil; možná sní o cestě do Svaté země. V St. Gilles se však každopádně – ať už náhodně či se záměrem – setkává s papežem Gelasiem II. (1118-1119) a získává od něho generální povolení kázat a absoluci svých iregulárních svěcení v jeden den, jež si předtím doslova vynutil na kolínském arcibiskupovi Friedrichovi. Má nyní poslání, úkol od nejvyšší autority, aby totiž hlásal Boží království, přinášel lidem evangelium, motivoval lidi k životu, jenž by se líbil Bohu. Norbert musel být velmi nadaný řečník a kazatel, dokázal si získávat posluchače, uměl zasahovat srdce, zvládal přesvědčovat znepřátelené rodiny a skupiny, aby si navzájem ustupovaly a usmířovaly se. Děla se znamení a zázraky – zprávy mluví o posedlých, kteří došli uzdravení a osvobození, a zlých duších, kteří byli vyhnáni množstvím modliteb a postu. Kamkoli Norbert přišel, proudili ze všech stran lidé, zasažení jeho slovy a přesvědčení pravdivým a autentickým způsobem jeho života. Tady nemluvil někdo shora, ale na stejné rovině s lidmi – tím, jak prožíval svou chudobu a vzdával se nároků. Nacházel své první příznivce a následovníky. Především v církvi pak našel přímluvce a vážené biskupy, kteří mu pomohli a hlavně ho přesvědčili, aby se „usadil“ a poskytl tak svým příznivcům zázemí. Biskup Bartoloměj z Laonu mu tak nabídl, aby se usídlil v tichém údolí, vyříznutém jak kříž do krajiny a vytvořil tak „in deserto“, tedy docela v poušti, na velmi odlehlém místě, duchovní centrum. Řekněme to klidně – církev si ho chtěla ochočit, lépe kontrolovat – tohoto nepokojného reformního ducha, plného energie, plného ráznosti, plného dynamiky. Úplně se jí to nepodařilo – Norbert se nenechal připoutat, stále hledal svou cestu, což mu mělo přinést ještě mnoho těžkostí. Norbert nebyl žádný tichošlápek a zřejmě ani monastický, zcela kontemplativní mnich, který opouští svět, aby žil zcela tím a z toho, že hledá Boha. Teď však nejprve touto cestou jde. **Zakládá v údolí Prémontré první fundaci.** Začíná těžká výstavba kostela a kláštera: „ora et labora“, „modli se a pracuj“, píše se o tom u sv. Benedikta. Platí to jistě i tady v této bouřlivé počáteční budovatelské fázi. Život je to těžký, nuzný, velmi asketický, vlastně opravdu monastický; vypůjčuje si toho mnoho od cisterciáckých mnichů. Ale jde o neuvěřitelně strhující a euforický rozběh!

P. Thomas Handgratinger, O.Praem.

2. úterý	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3. středa	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
5. pátek	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6. sobota	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
7. NEDĚLE	5. neděle v mezidobí
8. pondělí	Sv. Jeronýma Emilianiho Sv. Josefíny Bakhity, panny
10. středa	Památka sv. Scholastiky, panny
11. čtvrtek	Panny Marie Lurdské
14. NEDĚLE	6. neděle v mezidobí
15. pondělí	Bl. Bedřicha Bachsteina a druhů, mučedníků
17. středa	POPELEČNÍ STŘEDA - den přísného postu
21. NEDĚLE	1. NEDĚLE POSTNÍ
22. pondělí	Svátek Stolce svatého apoštola Petra
28. NEDĚLE	2. NEDĚLE POSTNÍ

Oznámení

BIBLICKÉ KATECHEZE

Další biblické katecheze budou v sobotu 6. a 20. února ve farním sále sv. Jana Nepomuckého po večerních bohoslužbách.

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Ve **čtvrtek 11. února** bude v den památky Panny Marie Lurdské společně udělena svátost pomazání nemocných v kostele sv. Jana Nepomuckého při mši sv. v 17 hod. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii.

VÝSTAVA VE STRAHOVSKÉM KLÁŠTEŘE

Během února se nabízí pro naše košířské farníky prohlídka výstavy k Jubileu 900 let premonstrátského řádu v ambitech strahovského kláštera. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii.
Termín výstavy bude ještě určen podle zájemců.

ZÁPIS ZE SCHŮZE FARNÍ RADY 8. 1. 2021

Přítomní: V. Bobysud, S. Hojek, P. Lohelius

1/ Varhany v kostele Nejsvětější Trojice je možné již používat. Do konce února budou ještě dokončeny tři rejstříky k pedálům. Jinak je již nástroj kompletně opraven a oprava zaplácena.

Díky všem štedrým dárcům, kteří na toto dílo přispěli svou finanční pomocí. Slavnostní požehnání a koncerty se uskuteční podle následné situace.

2/ Převážná většina výmalby kostela sv. Jana Nepomuckého již byla uskutečněna.

V příznivějších teplotních podmínkách bude ještě vymalována část stěny u chórových varhan.

Díky všem, kteří přispěli na toto náročné dílo.

3/ Návštěva výstavy k Jubileu 900 let premonstrátského řádu v ambitech strahovského kláštera se uskuteční se pod vedením P. Lohela během měsíce února. Informace o této prohlídce bude uvedena ve farním listě 2/2021.

4/ Na rok 2021 bude do konce ledna podána žádost o grant na opravu vysunuté západní stěny kostela sv. Jana Nepomuckého.

5/ Noc kostelů se bude připravovat podle následovné situace v zemi.

Zapsal: P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Vrátil se k Otci

Dne 29. 12. 2020 odvolal Pán života z tohoto světa na věčnost pana **Václava Maria Dajbycha** z Rittershainu, magistrálního rytíře Suverénního vojenského špitálního řádu sv. Jana Jeruzalémského z Rhodu a Malty.

Patřil do rodiny, která se výrazně podílela na životě naší farnosti. Občas přicházel na mši sv. do kostela Nejsvětější Trojice se svými sourozenci i v posledních letech, i když jeho hlavní působiště bylo v řádu Maltézských rytířů, jak je uvedeno v jeho příslušnosti. S panem Ing. Karlem Kloudem, synem zesnulého bývalého kostelníka u Nejsvětější Trojice Antonína Klouda, s vytrvalou houževnatostí a nezlomným úsilím překonával překážky kladené proti obnově Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí. Několik měsíců před odchodem na věčnost se dožil vytouženého dokončení tohoto díla a mohl s dojetím až k slzám pronést děkovná slova v Týnském chrámu při slavnosti Nanebevzetí Panny Marie 15. srpna 2020.

V děkovné vzpomínce budeme pamatovat na tohoto ušlechtilého muže a vyprošovat mu radostné spočinutí v lásce Boží a v něžné náruči Bohorodičky.

Všem srdečné Pán Bůh odplat!

ROK SV. JOSEFA

Dnešní rok se počíná zvláštní a více intenzivní úctou k sv. Josefu, členu Svaté rodiny. Byl vyhlášen **Rok sv. Josefa** Dekretem Apoštolské penitenciárie k Roku sv. Josefa, který v plném znění přinášíme v tomto únorovém čísle Farního listu. Všimněme si velikého počtu možností získání **PLNOMOCNÝCH ODPUSTKŮ** za obvyklých podmínek a zvláštních, vztahujících se k příslušnému Roku sv. Josefa.

Prožíváme nelehké období pandemie koronaviru (Covidu 19), kdy je denně nakaženo velké množství lidí v celém světě i v naší zemi, kdy další nezanedbatelné množství lidí umírá v důsledku této nemoci, kdy stoupá počet zemřelých v některých zemích řádově o desetitisíce, kdy si i věřící nestačí dát do pořádku své svědomí, neboť nemají přístup do chrámu, na mše, ke svátostem...V této mimořádné situaci, zatěžkané velkou, náročnou zkouškou, papež František se rozhodl nechat vypracovat svými odborníky a

vydat dne 8. 12. 2020 Dekret Apoštolské penitenciárie k Roku sv. Josefa.

Citujeme: Dnes se připomíná, že uplynulo 150 let od chvíle, kdy blahoslavený papež Pius IX. prohlásil dekretem *Quemandmodum Deus* sv. Josefa **PATRONEM KATOLICKÉ CÍRKVE**. Aby byla důvěra celé církve a jedinečný patronát opatrovníka dítěte Ježíše trvalá, nejvyšší pontifik František ustanovil, že od dnešního dne až do 8. 12. 2021 se bude slavit zvláštní **ROK SV. JOSEFA**, aby v něm všichni věřící v Krista mohli každý den upevňovat jeho příkladem svůj život z víry a v úplnosti plnit Boží vůli. Všichni věřící v Krista budou s pomocí sv. Josefa, opatrovníka Sv. rodiny z Nazareta, moci modlitbami a dobrými skutky získat útěchu a ulehčení od těžkých lidských útrap, kterými je poznamenána naše doba.

Sv. Josef, opravdový muž víry, nás povzbuzuje, abychom znova našli **ÚZKÝ SYNOVSKÝ VZTAH S OTCEM**, obnovili svou věrnost modlitbě, disponovali se k naslouchání a s hlubokým rozlišováním odpovídali na Boží vůli. Dosažení tohoto velmi žádoucího cíle podpoří v první řadě **DAR POSVÁTNYCH ODPUSTKŮ**, který Apoštolská penitenciárie tímto dekretem, vydaným podle úmyslu Nejvyššího pontifika Františka, dobrotivě uděluje po celý Rok sv. Josefa. **Plnomocný odpustek** se uděluje za obvyklých podmínek věřícím v Kristu, kteří se v duchu odřikají jakéhokoliv hříchu a budou se účastnit Roku sv. Josefa za okolností a způsoby, jak to určuje tato Apoštolská penitenciárie.

- Plnomocný odpustek se uděluje všem, kdo budou aspoň půl hodiny meditovat o Modlitbě Páně nebo aspoň jeden den meditovat o sv. Josefovi.
- Bude se moci dostat daru plnomocných odpustků také těm, kdo podle příkladu sv. Josefa vykonají skutek milosrdenství ať tělesný nebo duchovní.
- Aby byly všechny křesťanské rodiny naléhavě povzbuzeny k tomu, aby znova vytvářely příklad důvěrného společenství lásky a modlitby, uděluje se plnomocný odpustek věřícím, kteří se v rodinách nebo jako snoubenci pomodlí posvátný růženec.
- Plnomocný odpustek bude moci obdržet každý, kdo každý den svěří své snažení pod ochranu sv. Josefa a kterýkoliv věřící, který bude hledat práci, aby byl schopen ji najít a aby práce všech byla důstojnější.
- Plnomocný odpustek se uděluje věřícím, kteří se pomodlí Litanie k sv. Josefovi a to za církev pronásledovanou a na ulehčení všem křesťanům, kteří trpí jakýmkoliv druhem pronásledování.

Pro opětovné potvrzení všeobecného patronátu sv. Josefa v církvi uděluje tato Apoštolská penitenciárie plnomocný odpustek věřícím v Kristu, kteří se pomodlí některou platně schválenou modlitbu, nebo učiní úkon zbožnosti ke cti sv. Josefa zvláště o výročních dnech 19. 3. a 1. 5., o svátku Sv. rodiny, devatenáctého dne kteréhokoliv měsíce a o každé jednotlivé středě, která je podle zvyku v latinském ritu zasvěcena památce sv. Josefa.

V dnešním ohrožení veřejného zdraví se dar plnomocných odpustků **VYLÉVÁ NEJVYŠŠÍ MĚROU NA SENIORY, NEMOCNÉ, UMÍRAJÍCÍ** a na všechny, kdo z legitimních důvodů nemohou vycházet, jestliže se zřeknou jakéhokoliv hříchu a mají úmysl splnit, jakmile to bude možné, tři obvyklé

podmínky (zpověď, sv. přijímání a modlitba na úmysl sv. Otce) a u sebe doma či v nemocnici, ústavu se pomodlí modlitby ke cti sv. Josefa, útěchy nemocných a patrona dobré smrti a s důvěrou obětují milosrdnému Bohu své bolesti a nesnáze svého života.

Tento dekret bude platit po celý Rok sv. Josefa.

Dáno v Římě, v sídle Apoštolské penitenciárie dne 8. 12. 2020.

+ *Mauro kardinál Piacenza*
velký penitenciář
Krzysztof Nykiel
regent

Svatý Josefe, patrone naší země, ochraňuj naši vlast, církev i každého jejího členu provázej svou láskou a přízní. Bud' nablízku i všem umírajícím. Amen

M. Val.

Přinášíme další příběh z knihy J. Krausové: *Manželství - cesta ke svatosti*

Svatý cest'ák

Gayetano Perea GARCÍA 23. 10. 1908 – 25. 6. 1990

Gayetano se narodil ve španělské Albateře, jeho rodiče tu byli zemědělci, ale brzy se přestěhovali do Callosa de Segura, menšího města asi s 10 tisíci obyvatel v Sierra de Callosa blízko Valencie. Rodiče měli malý obchod s potravinami. Jejich obchod byl na rohu vedle kostela Ermito del Rosario, sídla růžencového arcibratrstva. Tam se Gayetano učil od dětství živé mariánské zbožnosti. Matka trpěla dlouho psychickou nemocí a Gayetano o ni láskyplně pečoval. Postupně začal – a ještě více po matčině smrti – chodit po ulicích Callosy a pomáhat těm nejchudším. Oženil se s Josefou, velmi zbožnou mladou ženou, která sdílela jeho představu křesťanského života. Jejich domácnost tak podle obecného mínění spíše připomínala klášter. Děti neměli. Gayetano pracoval jako obchodní zástupce. Prestiž obchodních domů, které zastupoval, kvalita jejich výrobků a jeho osobnost vedly k tomu, že byl úspěšný. Lidé věděli, že se mohou spolehnout na pravdivost jeho slov, že by nepodváděl a nenabízel špatné výrobky. Prodal proto hodně a tím i hodně vydělával. Přesto žil maximálně prostě a chudě, navenek střízlivě v oblečení a ve všem. Zapomínal totálně na sebe a myslel na druhé, hlavně na potřebné chudé. Často když to bylo možné, dával peníze způsobem dle evangelia, takže absolutně nikdo nevěděl, kdo zaplatil dobré dílo. Vždy byl ochoten sloužit ve farnosti, jak bylo potřeba. Jeho osobní zbožnost směřovala hlavně k Eucharistii a k Panně Marii. Patřil mezi stálé členy Noční adorace. Denně se modlil růženec a přátelům vyprávěl, že bez zásahu Panny Marie by nepřežil občanskou válku. Utrpení a obtíže bral obecně jako prostředek, kterým mu dobrý Bůh pomáhá zastavit koně jeho života, kteří by jinak byli jako bez uzdy, řítily by se splašeně. Podle svého názoru by jinak byl jako zvíře. Na stáří byli spolu s manželkou přijati do domova pro staré chudé lidi u sester ve Valencii. I zde byl příkladem pokory, lásky k druhým, intenzivní lásky k Eucharistii. Je příkladem toho, kdo mohl být bohatý, ale žil celý život v evangelní chudobě a využíval majetku pro chudé. Vyšla o něm kniha a farnost podala žádost o proces. Diecézní proces byl zahájen r. 2007.

HISTORIE STRAHOVA - 17. část

Tadeáš Řehák

Jan Baptista Bordier. Autor: Oktobersonne - Own work, CC BY-SA 4.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=61870483>

Když byl v roce 1773 zrušen jezuitský řád, byli na Klementinu postupně ustanovováni nejezuitští profesori, mezi nimi 1773 *Schmidt* jako profesor morálky, *Chládek* 1778 jako první profesor české pastorálky, *Míka* 1786 jako první profesor pastorálky německé. Jejich posluchači byli po zrušení Norbertina i premonstrátský klerici bez řeholního šatu. *Kandid Saethler*, strahovský převor 1775 – 1784, byl 1774, 1776 a 1780 děkanem teologické fakulty, *Chládek* 1793 rektorem univerzity.

Čtyři strahovští vyučovali postupně na latinské škole v Milevsku od 1753 a od 1752 na latinské škole v Žatci 19 kněží, kteří se tam rychle střídali.

K strahovským farám přibýly v r. 1785 - Šárka (rozdělením farnosti Strahov), Staňkovice a Holedeček u Žatce a Hodušín u Milevska. Roku 1781 měl Strahov 99 bratří: opata, 77 kněží, 18 profesů, 2 novice, jednoho laika. Z toho na Strahově 41, v Milevsku 16, v norbertinské koleji 10, v Jihlavě 5, v Žatci 5, jinde na farách a ve správě hospodářství 22. Za 21 let ubylo 25 bratří, měl tedy Strahov roku 1802 74 bratry: opata, 62 kněží, 8 profesů, 2 novice, 1 bratra laika. Na Strahově 34, v Milevsku 5, v Jihlavě 2, v Žatci 6, jinde 27.

Z malé činnosti stavební jmenujme dvě skvostná díla: za opata Kaspara ambity poutního kostela v Sepekově a nynější kaple sv. Norberta a kapitulní síň na Strahově a za Mayera 1782 - 94 filosofický sál knihovny, který stavební činnost strahovského areálu ukončil. Po zákazu pohřbívání v kostele našla těla bratří zemřelých v Praze své místo 1787 – 1799 v (tzv. prvním) společném hrobě hřbitova v Košířích. Bratři umírali na souchotiny, mrtvici, zápal plic, horečky, žaludeční a jaterní nemoci, sešlostí věkem, dva na psychickou chorobu. „Senioři kanonie“ se dožili nejmladší 68, nejstarší 82 roků.

Náročnou dobu 2. poloviny 18. století prožíval Strahov v trvalém vzrušení, kdy vnější události překážely soustředění na bohoslužbu a na ostatní práce, ke kterým je třeba klidu. Se situacemi se hleděl čestně vypořádat: zachovat norbertinského ducha, který není ustrnutím, vložit ho do současných možností.

Konvent byl dále střediskem a ohniskem, které oduchovňovalo jak ty, kdo v něm žili, tak ostatní, kteří byli činiteli národního obrození, vědecky a literárně, ve farní duchovní správě, ve školství, kteří poznali, že budoucnost Strahova je česká.

Zaznamenejme, že Strahov za Mayera přijímal francouzské premonstráty, kteří uprchli před pronásledováním. První přišli 1794, dlouhodobě jich zůstalo sedm, kteří se vrátili do Francie 1802. Podle anály jednoho francouzského biskupa musel je opat vybavit i šaty a prádlem. Nejvýznamnější z těchto premonstrátů byl poslední opat z Wadgassen (Lotrinsko, dnes Sársko, diecéze Trevír) *Jan Baptista Bordier* 1784 – 1790. Přinesl s sebou velké peníze, které určil na obnovu kanonie. Na Strahově 1799 zemřel a správu peněz svěřil strahovskému opatovi. Anály o tom hovoří k roku 1799, 1800 a 1803. Roku 1812 sdělují, že za účasti úředníků gubernia byly peníze předány v Rakousku žijícím wadgassenským premonstrátům. Tím pro Strahov tato starost přestala. Škoda, že nevíme o jak velikou částku se jednalo, ani k čemu byla potom wadgassenskými premonstráty použita.

Celosvětová síť modlitby s papežem

Apoštolát modlitby

Všeobecný úmysl: Násilí na ženách

Modleme se za ženy, které se staly oběťmi násilí, aby je společnost chránila, brala vážně jejich utrpení a byla ochotna je vyslechnout.

Národní úmysl: Děkujeme za dobré zdravotnictví v naší zemi a prosíme za všechny, kdo pečují o potřebné, aby v nich viděli obraz Boží a svou službu jim prokazovali s úctou a láskou.

Denní modlitba Apoštolátu

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce.

Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Všeobecný *nebo* evangelizační úmysl, národní úmysl

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás! Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vzhledem k měnící se epidemické situaci sledujte aktuální informace o bohoslužbách na webové stránce farnosti farnostkosire.webnode.cz

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	110 výtisků
Internet:	http://farnostkosire.webnode.cz
	Grafická úprava: P. Zafka
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné

3
březen
2021

Košířský farní list

BŘEZEN

900 Prémontré 1121 - 2021
* N * O * R * B * E * R * T * U * S

900 LET PRÉMONTRÉ II

Minulý únorový farní list obsahoval první část textu bývalého generálního opata Norbertova založení P. Thomase Handgratingera. Následuje slíbené pokračování.

„Protože se blížily vánoční svátky, odešel Norbert spěšně do Prémontré. Měl mezi duchovními a laickými bratry asi třicet noviců“. Norbert, který byl často na cestách, aby získával klášterní dorost, se vrátil z Kolína a přinesl odtud ostatky sv. Gereona a sv. Voršily a jejich družek. Cestou ještě rychle založil klášter Floreffe, což mu téměř vnutila šlechtična jménem Ermesinda, hraběnka z Namuru. Norbert se hned dává do vyučování a vedení noviců: „A to, co učil, jim ukazoval i svým příkladem, tak jako orel vábí svá mlád'ata k létání. Jeho napomenutí totiž nebyla z této země ani se neodvolávala na něco pozemského. Norbert vzlétal, jako by měl křídla holuba, často se dostával do vytržení – a nechával tak své posluchače, aby se též vznášeli k pokojí... A bratři ho následovali, jako ovce následují ve své prostotě pastýře, a příslibovali mu poslušnost ve všem, co by jim předepsal.“ (str. 489). Volbou přísnějšího znění řehole sv. Augustina coby základu tohoto nového hnutí, tohoto „*Ordo novus*“, se teď nacházíme v den Vánoc 1121. Úctyhodný zástup s Norbertem v čele podepisuje na oltáři profesní listinu a skládá tak své sliby, slibuje chudobu, Bohu zasvěcený život bez manželství a poslušnost. „Každý jednotlivě“, protože jde o zcela osobní akt vydání se do vlastnictví druhého, odevzdanosti, o akt veřejný a závazný; „svobodně“, protože k tomuto kroku nesmí být nikdo tlačěn či nucen, tento slib lze dodržet jen se svobodným srdcem a v odevzdávající se lásce; „jako občané věčně šťastného města“, to ukazuje cíl a již „eschatologický“ charakter tohoto kroku, výhled na konec času, když se tu mluví o nebeském Jeruzalému. „Náš cíl je v nebi“ a „hledejte, co je tam“ (Kol 3,1), píše apoštol Pavel. Život v klášteře a napojení na společenství slavnými sliby je cesta, jak dosáhnout tohoto nebe, nejde o žádnou záruku. Jde o jedno povolání vedle mnoha jiných, jak následovat volání Pána a vstoupit na cestu jeho následování. Většina nás, kdo jsme v této řeholní rodině, jde po té či oné neméně ambiciózní cestě, abychom jednou „*mohli být u Pána*“, jak popisuje Pavel svou touhu. Skutečnost, že pro své sliby zvolil Norbert zrovna den Vánoc, může být náhoda. Může to však také znamenat, že den Ježíšova narození, den, kdy se Boží syn stal člověkem, byl startovním výstřelem i pro něho, aby se stal člověkem, aby vstoupil do tohoto celoživotního procesu přerodu, stával se sám člověkem, byl lidským, žil a působil skutečně

bratrsky, rostl a zrál v lásce a víře, společně a pro sebe navzájem. Znáte heslo: „Udělej to jako Bůh, staň se člověkem!“ Složením slibů se ještě ničeho nedosáhlo, teprve tím začíná proces růstu a zrání, který trvá po celý život, začíná příběh lásky, která má po období fascinace a zamilování vést ke zralé lásce a přátelství a ústit v intenzivní hledání Boha. Bernard z Clairvaux, zakladatel cisterciáků, to jednou vyjádřil takto: „Jdi vstříc Bohu až k sobě samému!“ Norbert začíná tuto cestu povolán Bohem, fascinován Kristem. Chce jako svého vůdce a svůj příklad následovat jen jeho samého („*solo Christo duce*“). Nechává se vést Duchem, kráčí společně s ostatními a mnoho lidí ho bude ještě následovat, muži i ženy, kněží a laici, šlechtici i „prostý člověk“. V Prémontré se něco zažehlo. Tento začátek roku 1121 znamená předtaktí, první nádech našeho premonstrátského řádu, od něhož nás nyní dělí 900 let.

1. Rozšíření

Z Prémontré se řád velmi rychle rozšířil přes celou Evropu. Floreffe už bylo založeno, nyní Prémontré (1121), pak ráz na ráz v Německu Cappenberg (1122), Ilbenstadt (1123), Varlar (1126), Oberzell (1128), ve Francii sv. Martin v Laonu (1124-26), Viviers (1128), Clairfontaine (1128), v Belgii v Antverpách sv. Michael (1124), v Sasku „Unsere-Liebe-Frauen“ v Magdeburgu (1130), Pohlde v Harzu (před 1130), Gottesgnaden (1131).

Až to bere dech, jak rychle následují další fundace tohoto nového reformního řádu, či jak se k němu přidávají již existující domy jiné provenience. Vstupem do vyšších šlechtických vrstev v Německu, jak se vydařil v souvislosti s Gottfriedem z Cappenbergu (ten byl totiž v příbuzenském vztahu s Friedrichem I. Barbarossou z rodu Štaufů), se otevřely další možnosti. Šlechtici (často šlo o ty bezdětné)

věnovali svůj majetek a jmění a zakládali pro spásu vlastní duše kláštery jako hrobky, „na památku“ šlechtického rodu, k zajištění majetku či aby si fojtskými či patronátními právy získali větší politický vliv. V našem řádu byly od počátku ve většině případů zakládány dvojité kláštery pro muže i ženy; mluví se též o „Annexkloster“ („přidružených“) kláštorech, protože k mužskému klášteru býval připojen a jemu podřízen klášter ženský.

Lidé tehdy proudili do klášterů v houfech, muselo jít o reformní hnutí, duchovní vzmach, možná také vládla tak trochu eschatologická atmosféra. Pro mnoho šlechticů byly ženské kláštery dobrou možností, jak svým neprovdaným dcerám opatřit svému stavu odpovídající a samozřejmě bohatě dotované místo. Protože tento způsob dvojitých klášterů přinášel také problémy (tu a tam byly co do počtu ženy dokonce v převaze), brzy se řád od této formy oficiálně distancoval. Ženské kláštery byly odtrženy (nechceme-li přímo říci „odsunuty“) a usídleny dále. Ne všechny přežily, ale zákaz (přijímat ženy – pozn. překl.) nešlo prosadit. Během dějin existovalo určitě více ženských klášterů (především klášterů šlechticů) než klášterů mužských. Ženské kláštery s přísnou klauzurou však byly stále také spíše ohroženy a byly závislé na podpoře ze strany církevních či světských vrchností. Dostačovaly dotace a nadání? Existovaly právní pojistky skrze papežské buly a ochranné listy? Byl dlouhodobě zajištěn duchovní a náboženský rozvoj?

Roggenburg z této řady trochu vypadává. Windberg byl od počátku klášterem dvojitým, stejně jako Prémontré a mnohé další. Je však také třeba říci, že role ženy v církvi nebyla nikdy jednoduchá a že způsob, jak se v našem řádu přistupovalo k ženským klášterům, skutečně nepatří mezi jeho slavné kapitoly. V současné době existuje celkově jen sedm společenství sester, dvě v Polsku, dvě ve Španělsku, Tehachapi - kvetoucí klášter v Kalifornii s asi 40 sestrami, klášter Sint-Catharinadal v Holandsku (14 sester), který může příští rok slavit 750 let své existence, a klášter v Doksanech severně od Prahy (9 sester), který povstal teprve před 15 lety v jednom z dřívějších ženských klášterů našeho řádu. Je třeba zmínit také Kongregaci sester sv. Norberta ze sv. Kopečka u Olomouce (dopl. P. L.)

P. Thomas Handgratinger O. Praem.

Liturgický kalendář

Březen 2021

7. NEDĚLE	3. neděle postní
13. sobota	Výroční den zvolení papeže Františka
14. NEDĚLE	4. neděle postní
19. pátek	Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie
21. NEDĚLE	5. neděle postní
25. čtvrtek	Slavnost Zvěstování Páně
28. NEDĚLE	KVĚTNÁ NEDĚLE
29. pondělí	Pondělí Svatého týdne
30. úterý	Úterý Svatého týdne
31. středa	Středa Svatého týdne

Oznámení

BIBLICKÉ KATECHEZE

Další biblické katecheze budou **v sobotu 6. a 20. března** ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého po večerních bohoslužbách.

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Setkání farní rady se uskuteční **v pátek 12. března** po večerních bohoslužbách v kostele Nejsvětější Trojice.

ÚKLID KOSTELA sv. Jana Nepomuckého

Úklid kostela se uskuteční před Květnou nedělí **v sobotu 27. března** od 8 hodin.

ZÁPIS ZE SCHŮZE FARNÍ RADY 12. 2. 2021

Přítomní: S. Hojek, V. Funda, E. Horáková a P. Lohelius

- 1/ Oprava visuté západní stěny kostela sv. Jana Nepomuckého – žádost o grant byla podána V. Bobysudem na havarijní fond Památkového úřadu.
- 2/ Varhany v kostele Nejsvětější Trojice jsou již použitelné – slavnostní uvedení předpokládáme během jarních měsíců.
- 3/ Domalba kostela sv. Jana Nepomuckého bude uskutečněna v teplotně příhodných podmínkách.
- 4/ Oprava plotu u kostela sv. Jana Nepomuckého.
- 5/ Slavnost výročí přenesení ostatků sv. Norberta na Strahov – 2. května.

Zapsal: P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

NAROZENINY „50“ Ing. Vít Bobysud

Je to neuvěřitelné, ale jest tomu tak!! „Náš Vít“ oslavil při všem covidovém pandemickém omezení „v úzkém kruhu rodinném“ na rozhraní měsíce ledna a února vstup do kruhu zralých, zkušených a moudrých (?) vševědů rodu mužského!

Fundovaný ekonom, vášnivý nimrod, obratný politik, neúnavný a vynalézavý lovec dotací všeho druhu – to je předseda našeho SPKK (Sdružení přátel košířských kostelů). Skromně často přísluhuje u oltáře při nedělních bohoslužbách u sv. Jana Nepomuckého, neomezeně vládne ve své kanceláři na Městském zastupitelstvu v Praze 15. Neúnavně vybírá a perfektně organizuje cíle a programy farních zájezdů, stará se o údržbu interiérů i exteriérů našich kostelů

– to vše zvládá jeho nepřehlédnutelná „postava se širákem na hlavě a úsměvem ve tváři“.

Za vše mu ze srdce děkují a do dalších let mu přejí a vyprošují hodně zdraví duše i těla jeho vděční spolufarníci.

PER CRUCEM AD LUCEM

Tato latinská věta se do češtiny překládá větou: „Křížem ke světlu“. Během celé postní doby je náš pohled často zaměřen ke kříži. Vyvrcholení tohoto soustředění je velkopáteční uctívání kříže během bohoslužby. Kristův kříž je základním znamením naší víry. Je klíčem k pochopení Kristova poslání, které spočívá v naší záchraně z hříchu a věčného zavržení. Dábel se kříže bojí. Prchá před ním do temnoty. Kristova smrt na kříži totiž znamená jeho porážku. Svou smrtí Pán zlomil jeho moc.

Kdo věří v moc Pánova kříže jde ke světlu. Miluje toho, který za něj na kříži zemřel. Ví, že On zná i jeho osobní kříže a pomáhá mu je nést k vítěznému konci – ke světlu věčné blaženosti.

Připomeňme si slova Tomáše Kempenského, kterými vystihuje tajemství kříže v knize Následování Krista.

O královské cestě svatého kříže

Mnohým se zdají tvrdá tato slova: *Zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne* (Mt 16, 24). Ale mnohem tvrdší bude uslyšet onen poslední výrok: *Jděte ode mne, prokletí, do věčného ohně* (Mt 25, 41).

A právě tehdy ti, kdo rádi slyší a následují slova kříže, přestanou se bát, že uslyší slova věčného zavržení. Toto znamení kříže bude na nebi, až Pán přijde soudit. Tehdy všichni služebníci kříže, kteří se za živa připodobnili Ukřižovanému, přistoupí ke Kristu soudci plni důvěry.

Proč se tedy bojíš vzít na sebe kříž, s nímž se kráčí do nebeského království? V kříži je spása, v kříži život, v kříži ochrana proti nepřátelům. V kříži je zdroj nebeské slasti, v kříži posila mysl, v kříži duchovní radost. V kříži je souhrn všech ctností, v kříži dokonalá svatost. A není spásy duše ani naděje na věčný život mimo kříž.

Vezmi tedy svůj kříž a následuj Ježíše, a půjdeš do věčného života. On nesl svůj kříž (Jan 19, 17) před tebou a na kříži zemřel za tebe, abys i ty nesl svůj kříž a toužil zemřít na kříži. Neboť zemřeš-li s ním, budeš s ním i žít. A jestliže mu právě budeš společníkem v utrpení, budeš jím i ve slávě.

P. L.

SV. JOSEF - PATRON RODIN

Dnešní článek volně navazuje na předchozí Dekret Apoštolské penitenciárie k Roku sv. Josefa. Přestože a právě proto, že je tak málo o tomto světci zmiňováno v evangeliích (a některá o něm vůbec mlčí), pojďme nahlédnout do historie jeho kultu a úcty. A bude o čem vyprávět...

Už v raném středověku benediktini si v r. 1003 blíže všímali tohoto světce, v r. 1324 pak servité, v r. 1399 františkáni. Po podpoře papeže Pia V. rozhodl r. 1621 papež Řehoř XV. závazně vzdávat liturgickou úctu sv. Josefovi jako patronu univerzální Církve a **OBHÁJCI RODINY**. Dnes více než kdy jindy, v době masivního rozpadu rodin a relativizace rodinného života, je třeba vyzvat jeho přímluvu jako prvního mezi světci (protodulia). O tomto prvenství svědčí sv. Bernandin Sienský, František Saleský, Francisco Suarez S. J., sv. Alfons z Liguory. Sv. Terezie z Ávily světovala sv. Josefovi řešení všech svých problémů a starostí. Cituji: "*Jiným světcům, jak se zdá, Bůh dopřává, aby nám pomáhali v té či oné záležitosti, zatímco u sv. Josefa se jeho*

pomoc dopřává maximálně. Tím nás Pán chce upozornit na onen způsob, jakým byl vybaven zde na zemi, kde jako domnělý otec mu mohl přikazovat, tak také v nebi udělá všechno, oč ho sv. Josef požádá. Proto ať žádáme sv. Josefa o jakoukoliv milost, bude nám zcela jistě udělena, kdo nechce věřit, ať to zkusí a přesvědčí se, neboť jsem jasně poznala, že jeho pomoc byla vždy větší, než jsem mohla doufat (Vita VI, 5-8)."

Další velká úcta ke světci byla ve formě tzv. **SVATÉHO PLÁŠTĚ SV. JOSEFA** z 22. 8. 1882, kdy arcibiskup v Lancianu (místě eucharistického zázraku z 9. stol.) mons. Francesco Petrarca schválil modlitby na 30 dní na památku 30 let, které sv. Josef strávil ve společnosti Božího Syna.

Papež Lev XIII. v encyklice *Quamquam pluries* z 15. 8. 1889 se věnuje sv. Josefovi coby **PEČLIVÉMU STRÁŽCI SV. RODINY**. Jeho modlitba nabyla mimořádné aktuálnosti, která dosud trvá. Obdivuhodná role sv. Josefa při záchraně Svaté rodiny, smrtelně ohrožené ukrutným králem Herodesem, stává se AKTUÁLNÍ za současné situace, kdy se rodiny i církevní rodina Ježíše Krista - ocitají ve svrchovaném ohrožení, jaké v jejím trvání 2 000 let nemá obdoby...

Ve Fatimě se zjevil sv. Josef dne 13. 10. 1917 při posledním zjevení v Cova da Iria. Zatímco Madona se vznášela a loučila, paprsky z jejích rukou se ustavičně promítaly na slunce. A vedle slunce se vizionářům zjevil i sv. Josef s Dítětem Ježíškem na ruce. Svatá rodina se představila ve své nebeské záři, aby zajistila ochranu této zemi.

Sv. Josefa máme i dnes jako veliký vzor statečnosti, starostlivosti, pečlivosti. Byl to silný a odvážný muž, přijal P. Marii k sobě bez ohledu na veřejné mínění svého okolí, Pannu, která čekala Ježíška, stejně statečný byl při útěku celé své rodiny do Egypta. A byl to muž nejenom praktický, stojící oběma nohama na zemi, který živil celou rodinu svou prací, měl velkou důstojnost a vysokou odpovědnost: jako hlava Svaté rodiny chránil svou manželku Marii a Božího Syna. Byl ale také muž mystický, schopný poznávat Boží vůli z andělova zjevení, a též pomocí vnuknutí anděla zachránit svou rodinu útekem před úklady krále Herodese. Celkově vzato sv. Josef byl člověk spravedlivý, laskavý, moudrý, důstojný, pohotový v jednání i dobrovolně ustupující do pozadí. Jaký zářný příklad i pro dnešní generaci!

Ještě malá poznámka: Sv. Josef figuruje v biskupském i papežském znaku, erbu otce Františka, který si zvolil datum svého uvedení do úřadu, inaugurace 19. 3. 2013, na svátek sv. Josefa a zmiňoval se o tomto světci i ve své promluvě. Také stojí za povšimnutí, že papež František více jak 40 let denně recituje modlitbu k sv. Josefu z modlitební knížky ženské kongregace Ježíše a Marie z 19. stol. Sv. Josef ostatně provází dnešního papeže už od raného dětství, malý Jorge Bergoglio patřil do farnosti při kostele sv. Josefa ve Flores, Buenos Aires. Zde měl i osobní vnitřní prožitek, povolání ke kněžství a často se sem i jako arcibiskup vracel...

Svatý Josefe stůj při nás jako bedlivý strážce, ochránce a orodovník ve všech okamžicích života zde na zemi i na věčnosti. Amen.

M. Val.

HISTORIE STRAHOVA - 18. část

Tadeáš Řehák

Strahov je český klášter. Když do začátku 19. století bylo označení „český“ chápáno více územně, od té doby nabývá více významu národního: pochopili to bratři většinou české národnosti. Pochopili to opati (kromě Šrámka) čeští Němci. V odhadování přítomnosti a budoucnosti poznávali poslání svého milovaného kláštera, aby byl užitečný Církvi a vlasti.

Adolf Josef Šrámek byl opatem jen krátce 1800 – 1803. Narozen 1747 v Mladé Boleslavi, oblečen 1765, knězem 1773, knihovník na Strahově, správce hospodářství v Milevsku. Jen krátce mohl pokračovat ve stabilizaci kláštera i zbylých ostatních klášterů řádu v nových poměrech. Zemřel na „horečnatou nemoc“ v 56 letech 16. prosince 1803, pohřben v Úhonicích.

Opat **Milo Jan Nepomuk Grun** (1804 -1816) pokračoval v Mayerově a Šrámkově podpoře českého národního obrození a snažil se přispět náboženské a církevní obnově zatlačováním josefinského církevnictví. Narozen 1751 v Blšanech u Žatce. Oblečen 1769, knězem 1776, opatský sekretář, doktor teologie, od 1786 farář v Jihlavě (od 1799 s titulem probošta), je zvolen 53 hlasy. Jeho úřad spadá do těžké doby napoleonských válek a finančního krachu 1810. Dobře chápal škody přirozeného pojetí náboženství, jak je hlásalo osvícenství, a dělal, co mohl, aby kanonie plně přijala a šířila pravé pojetí nadpřirozené. Získat pro to zvláště mladé bratry mělo kvalitní domácí studium teologie, které však nepřekhalo dobu jeho úřadu (přednášky pro strahovské a další kleriky 1804 – 16). Roku 1807 byl děkanem teologické fakulty. Téhož roku bylo ze Žatecké latinské školy zřízeno gymnázium, které Strahov spravoval do 1873. Roku 1808 byl jmenován ředitelem filosofických studií v Čechách (dvouročních studií, která navazovala na vybraná šestitřídní gymnázia). Rektor univerzity 1812. Ještě 1816 se zasloužil o zavedení češtiny do normálních škol (učitelských přípravek). Za něho byl strahovskému sociálnímu poslání vrácen špitál sv. Alžběty. Dožil se obnovení premonstrátských kanonií v Uhrách. Pln zásluh zemřel 20. ledna 1816 v 65 letech na „krční nemoc“, pohřben v Úhonicích.

V díle úsilí o katolickou obnovu vedl kanonii **Benedikt Jan Nepomuk Pfeiffer** (1816 – 34). Rodem pražský Němec 1783, oblečen 1802, knězem 1805, doktor teologie, zvolen 37 hlasy. Od 1820 učil po Bolzanovi, kterého už dříve zastupoval, na filosofii náboženství, 1821 děkan teologické fakulty, 1828 rektor univerzity. Za něj v době zatlačování také zbylého řeholního života, došlo při nezměněném rozsahu farní duchovní správy k zintenzivnění klášterního života s bohoslužbou a přísnými observancemi. Do tohoto pojetí dobře zapadly oslavy konané 1837 na památku 200 let od přenesení ostatků svatého Otce Norberta. Opat Pfeiffer zemřel „na úbytě“ 31. března 1834 v 51 letech a byl pohřben v rodinném hrobě na hřbitově v Košířích.

Všichni opati jistě chtěli co nejvíce prospět Církvi, vlasti, řádu a Strahovu. V plnění tohoto úkolu počínali si jedni spíše zaměřeni na vnitřní život kláštera a se zdrženlivostí co do vnější činnosti a druzí naopak s odvahou a snahou o také vnější rozsah. Často se tyto dva druhy opatů střídaly. A tak po Pfeifferovi zvolili bratři **Jeronyma Josefa Zeidlera** (1834 - 70) v předpokladu, že kanonii povede v době začínající katolické restaurace více k činnosti navenek. Narozen 1790 v Jihlavě, oblečen 1809, knězem 1813, doktor teologie, profesor teologické fakulty pražské univerzity, přednášel 1822 - 34 dogmatiku, 1829 děkan fakulty. I jako opat zůstal spojen s univerzitou jako ředitel filosofických studií 1839 - 48 a rektor univerzity 1843, 1845, 1848 a 1856. Oficiální univerzitní dějepisectví zpravuje o jeho oblíbě u studentů a profesorů a o jeho kladné úloze v revolučním roce 1848 o utišení bouří a zabránění krveprolití ve věrnosti monarchii i ve snaze o chápání nové doby. Výjimečné je opačné hodnocení (svatého) Jana Nepomuka Neumanna, který za svých pražských studií 1833 – 35 kritizuje svého profesora pro jeho „protipapežské postoje“. Personální stav dovolil Zeidlerovi převzít po piaristech českou reálku v Rakovníku 1840 a a německou v Liberci 1843 a proboštvství na Svatém Kopečku u Olomouce 1846 a ve Zwierzynieci u Krakova 1847. Pro obnovení řádové jednoty pracoval od 1842 jako zatímní a od 1850 jako definitivní vizitátor řádu v monarchii a od 1860 jako generální opat celého řádu. Jako člen zemského sněmu a vídeňské říšské rady hájil ve věrnosti habsburskému rodu česká zemská práva. Roku 1863 povýšen do šlechtického stavu. Ačkoliv jako generální opat nebyl ještě Římem potvrzen, mohl se na přimluvu kardinála Schwarzenberga zúčastnit Prvního vatikánského sněmu. Na něm byl jako Schwarzenberg antideficionistou, to znamená, že dogma o papežské neomylnosti s biskupy značné sněmovní menšiny uznával, ale byl přesvědčen, že pro jeho

vyhlášení není vhodná doba. V jeho dlouhém kněžském životě lze sledovat názorový vývoj: na začátku josefinista, pak získán katolickou restaurací. Od limitování papežské moci k uznání neomylnosti. Od prosazování německví k uznání češství po strážce národní a ústavní. Od průbojnosti mládí k uměřenosti stáří. Zemřel v Římě před vyhlášením dogmatu (ke kterému pak došlo 18. července) na selhání ledvin (podle jiné zprávy na selhání srdce) v 80 letech 1. března 1870. Jeho tělo bylo převezeno a 18. března pohřbeno v Košířích.

K dubům v Mamre

Vittorio Trancanelli (1944 - 1998) se narodil za války v italském Spellu.

Medicínu vystudoval na univerzitě v Perugii. Po studiích zůstal pracovat v městské nemocnici v Perugii. Už v 21 letech se zasnoubil s Leou Sabatini, svatba byla ale až po studiích 18. 10. 1970. Lea byla velikou láskou jeho života, mezi manželi vládla harmonie emoční i duchovní. Lea vyprávěla: „*Když jsme se zasnoubili, mysleli jsme na křesťanské manželství, chtěli jsme žít s Pánem a také náš život založit na něm jako na skále. To, co se zdálo být snem, jsme pomalu mohli realizovat skrze četbu a meditaci slova Božího.*” Brzy je čekal kříž. Vittorio velmi vážně onemocněl zánětlivým autoimunitním onemocněním tlustého střeva. Čekali právě první děťátko a snad i toto přispělo k tomu, že děťátko ztratili v lůně maminky. Jestli měl předtím Vito sen jít na misie, tak ten byl nemocí definitivně pohřben. Vito objevil své misijní pole v nemocnici. Stal se vynikajícím chirurgem a věnoval se endoskopii. Především měl nový vztah s pacienty a snad právě pro svoji nemoc získal mimořádnou citlivost vůči jakémukoliv utrpení. Svým chováním k pacientům ovlivňoval i své kolegy. Nemoc se projevila opět za 5 let v osmém měsíci Leina druhého těhotenství. Vittorio musel být akutně operován pro zánět pobřišnice a až do konce života mu zůstal vývod. Za 9 dní po operaci se narodilo jejich jediné biologické dítě, syn Diego.

Oba manželé zároveň otevřeli svá srdce i svůj dům k přijetí druhých. Přijali do adopce nejprve dvě děti, pak další do adopce nebo pěstounské péče, celkem sedm dětí, některé postižené, ale to nebylo vše. Vytvořili spolu s dalšími rodinami síť solidarity, napřed neformální, která se přetvořila v asociaci „**K dubům v Mamre**”. Pět zakladatelských rodin se otevřelo k přijetí žen a dětí v obtížných situacích, tak jako Abrahám přijal samotného Boha v poutnicích, kteří přišli k jeho stanu, k dubům v Mamre. Abrahámovo „nalezl-li jsem milost v tvých očích...” jim bylo vodítkem.

Vittoria nikdy neunavilo opakovat sobě i druhým: „*Je pravda, že přijímat druhé není vždy lehké, někdy je to namáhavé, ale Pán nám říká: ‚Když jsem vám já, váš Pán a Mistr, umyl nohy, také vy máte navzájem umývat nohy jeden druhému a jiným.‘ Je třeba přijmout Boha, kterého objevujeme ve společenství s ostatními bratry, v logice každodennosti, v křesťanské dimenzi každodenního života, pokud možno ve všech.*” Také dnes jeho vdova a ostatní rodiny pokračují v přijímání lidí z Pákistánu, Indie, Brazílie, kdekoliv matka potřebuje pomoc a třeba i hospitalizaci. Vittoriová víra se projevovala v každodennosti. Jednoho dne si kolegové při operaci vyprávěli o budoucí dovolené, Vito jen naslouchal a pak řekl: „*Zítřka mne nedávejte na operační seznam, nepřijdu.*” „*Proč, co budeš dělat Vito?*” „*Jdu k soudu.*” „*Proč?*” „*Jdu převzít další dítě do pěstounské péče.*” Zavládlo ticho. Vito zdvihl hlavu: „*Nedělejte si starosti, kluci, já a moje žena se tak bavíme, těší nás to.*” *Byl velmi obětavý, ale dokázal se vzepřít i primáři při nesprávném požadavku. Byl schopen říci: ‚Nebojím se Vás, ale bojím se Pána, Boha mého i Boha tvého.‘* V r. 1998 propukla u Vittoria znovu nemoc plnou silou a všichni kolem něho i on věděli, že se už nedá nic dělat. Zemřel za tři měsíce 24. 6. 1998. Krátce před tím chtěl mít u sebe manželku, děti a zanechal jim jako závěť svá slova: „*Podívejte se, tímto získává život hodnotu. Kdybychom se stali úspěšnými, měli peníze v bance, mohli si koupit hodně věcí (...), co bych si teď mohl vzít s sebou? Co bych přinesl Bohu? Nyní přinesu lásku, kterou jsme dali tolika lidem. To dává cenu životu, láska, ne kariéra nebo peníze.*” V den pohřbu, kterému předsedal biskup v katedrále sv. Vavřince, přišlo veliké množství lidí. Biskup při pohřbu řekl: „*Osobně považuji Vittoria za svatého laika.*” Vittorio je hodně vzýváno o přímluvu nemocnými. Je hlášeno už více vyslyšení, probíhá proces blohořečení. 21. února 2017 byl papežem Františkem prohlášen ctihodným.

Z knihy J. Krausové: Manželství – cesta ke svatosti (redakčně kráceno a upraveno)

Celosvětová síť modlitby s papežem

Apoštolát modlitby

Evangelizační úmysl: Svátost smíření

Modleme se, abychom prožívali svátost smíření s obnovenou vroucností a mohli zakoušet nekonečné Boží milosrdenství.

Národní úmysl: Děkuje za dar postní doby a prosíme o požehnané využití darovaného času, abychom poznali, co všechno ke svému štěstí nepotřebujeme a v čem je pravá radost.

ČEHO SE VZDÁT (NEJEN) V POSTNÍ DOBĚ

stěžování – zaměř se na vděčnost

pesimismu – buď optimistou

naříkání – uvažuj laskavě

nepřiměřených obav – svěř všechno Bohu

znechucení – buď plný naděje

zuřivosti – vrať se k odpuštění

nenávisti – odplácej zlo dobrem

negativismu – buď pozitivní

hněvu – buď trpělivý

malichernosti – staň se velkorysým

smutku – raduj se z krásy, která je kolem tebe

žárlivosti – modli se za důvěru

pomlouvání – kontroluj svůj jazyk

hříchu – vrať se ke ctnosti

rezignace - vytrvej

Bohoslužby v košířské farnosti (aktuální informace sledujte na webu farnosti):

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátosti Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátosti Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Zdroje obrázků:

Titulní strana: 900premontre.org, str. 2:

http://img.ceskatelevize.cz/program/porady/10123417216/foto/uni_209562211000004.jpg?1386271286

Str. 3: http://thecatholicspirit.com/wp-content/uploads/2010/08/global_cross_light.jpg, str. 4: archiv

redakce, str. 5: www.dreamstime.com, str. 7: es.aleteia.org, str. 8: www.jesuit.cz

Vydává:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

Redakční rada:

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

Uzávěrka:

15. každého měsíce

Grafická úprava: P. Zafka

Náklad:

110 výtisků

Č.ú.: 125708379/0800

Internet:

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Neprodejné

4

duben
2021

Košířský farní list

DUBEN

900 LET PRÉMONTRÉ III

Pokračujeme v uvedení další části přednášky bývalého generálního opata premonstrátského řádu P. Thomase Handgratingera

Jubilejní rok

Slavíme to po celý rok svým velkým „rokem jubilejním“, který byl otevřen slavnostním zahájením na 1. neděli adventní 29. 11. 2020 v opatství Strahov v Praze. Byla tam otevřena schrána se sv. Norbertem a jeho ostatky jsou vystaveny k uctění Božimu lidu. Jubilejní rok bude trvat do svátku Křtu Páně 9. ledna 2022. Co všechno se v tomto roce plánuje? Jednou z věcí jsou příští různé významné výstavy. Zahájí je muzeum v belgickém opatství Park, ležícím na okraji města Lovaň, asi od 1. května do 31. července. Zároveň v květnu 2021 proběhne spíše lokální výstava v bývalém klášteře Jerichow. Následovat bude kulturně historické muzeum v Magdeburgu, podporované státem Sasko-Anhaltsko, kde sv. Norbert působil v osmi posledních letech svého života (1126 - 1134), a to od 9. září 2021 do 9. ledna 2022. K tomu už v Magdeburgu proběhla významná odborná konference na konci září (30. 9 – 2. 10. 2020 na téma „S Biblí a rýčem – 900 let premonstrátského řádu“). Sborník z této konference, obsahující 13 znamenitých přednášek, bude pak připraven k datu zahájení výstavy. Plánovaná výstava v královské kanonii na Strahově v Praze (29. 11. 2021 - 31. 3. 2022) se zdá být ohrožena - kvůli koronaviru a finančním potížím. Ze strany řádu se v kombinaci se setkáním prelátů v Římě plánuje malý řádový historický kongres v září

2021, asi i s audiencí u papeže Františka. O všech aktivitách v tomto roce informuje zevrubně domovská stránka řádu www.900premontre.org. Rád bych zdůraznil 6. červen 2021, den úmrtí zakladatele našeho řádu sv. Norberta. Tento svátek bude jistě v každém domě uchopen a oslaven zvláštním způsobem. Ve Windbergu bude slavnostní bohoslužbu slavit nuncius arcibiskup Dr. Nicola Eterovic; zazní při ní poprvé nová Norbertus-Messe, kterou svého času zkomponoval náš bývalý varhaník Joachim Schreiber. Z Magdeburgu bude 6. června vysílána na ZDF mše svatá z kláštera „Unser-Lieben-Frauen“; o celebraci a kázání byl požádán emeritní generální opat. V Chelmsfordu v Anglii bude na svátek sv. Norberta slavit slavnostní mši rovněž papežský nuncius, v belgickém opatství Grimbergen to bude můj nástupce generální opat Jos Wouters. Řádová mládež se setká v červenci 2021 v normanském opatství Mondeaye na „Mezinárodním setkání juniorů“. 15. srpna bude generální opat slavit v bývalém opatství Floreffe mši svatou, kterou bude přenášet televize – také k 900 letům opatství Floreffe, jež jsme již výše zmínili. Ještě jeden poslední odkaz na „Mezinárodní setkání sester“ v Oosterhoutu v Nizozemí – tento nejstarší nepřerušeno existující klášter sester „Sint-Catharinadal“ pak sám oslaví jubileum 750 let od svého založení. V současné době v něm žije 15 sester s nově založenou vinicí se 31 tisíci hlavami vinné révy. Při této příležitosti jsem rád slyšel, že spolek přátel kláštera Roggenburg nabízí šestidenní autobusovou cestu po stopách premonstrátů ve Francii a Belgii (24. - 29. června 2021), zahrnující mj. návštěvu Mét, Remeše, Prémontré, Laonu, Leffe (s ochutnávkou piva), Bruselu, Averbode, Lovaně (návštěva výstavy) a na závěr bývalého opatství Sayn-Bendorf blízko Koblenze. Nakolik je mi známo, plánuje Windberg s farností podobnou cestu. Půjde tedy o rušný rok. P. Dr. Ulrich Leinsle z kláštera Schlagl, který je velmi dobře známý, sepsal malé, ale hluboké dílko „Premonstráti“ (kniha je dostupná v českém překladu – pozn. P. L.). Popisuje v něm vrcholy a pády našich dějin „sine ira et studio“, vrcholné časy především na začátku, kdy se až do přelomu 12. a 13. stol. šířila ohromná vlna nových založení, časy úpadku a rušení, nový namáhavý začátek v 19. století, velký misijní vzmach v 19. a 20. století v Africe, Americe, Latinské Americe a Austrálii, až po současnou situaci. Naš řád je zastoupen na všech pěti kontinentech a zahrnuje asi 40 samostatných domů, zvaných kanonie, k nimž patří asi 1150 kanovníků a přibližně 130 kanovnic či sester třetího řádu.

Budoucnost

Od Františka pochází výrok, který se hodí na každé jubileum: „Na svou minulost máme hledět s vděčností, k současnosti se máme postavit s angažovaností a zápalem a do budoucnosti máme kráčet plni naděje.“ Abychom zde mohli rozprostřít perspektivu pro současnost a budoucnost, bude možná vhodné stručně shrnout spiritualitu premonstrátů a propojit v celek to, co jsme dosud jen slyšeli.

„Duchovní život znamená neuvěřitelné rozšíření oblouku lidské sympatie a může se zdařit jen poté, co nalezneme střed této kružnice. Ústřední chyba současných řeholních institucí – a myslím tím skutečnou chybu, a nejen ony chyby, které vedou k prázdným kostelům – spočívá v tom, že tráví tolik času tím, že obíhají po tomto oblouku, přičemž ovšem jde o zmíněný střed, na který duchovní život cílí.“ Evelyn Underhill (1875 - 1941), anglická mystička, se těmito otázkami spirituality zabývala již před sto lety a vznesla naléhavou výzvu, že je třeba hledat střed duchovního života. Necháme-li se podnítit touto pozoruhodnou otázkou, která anticipovala situaci naší dnešní církve, můžeme se ptát po středu spirituality našeho premonstrátského řádu. Co je středem našeho života coby života řeholních kanovníků? Premonstrátský řád povoláný k životu sv. Norbertem v Prémontré před 900 lety byl charakterizován třemi základními úmysly: reforma církve – život ve společenství – život zacílený na Boha. (rozpracování těchto tří úmyslů bude uvedeno v následujících dvou farních listech – pozn. P. L.)

Klášter Roggenburg. By W.amadeus, CC BY-SA 3.0, <https://commons.wikimedia.org/w/index.php?curid=3290144>

P. Thomas Handgratinger O. Praem.

1. čtvrtek	ZELENÝ ČTVRTEK
2. pátek	VELKÝ PÁTEK
3. sobota	BÍLÁ SOBOTA
4. NEDĚLE	Slavnost ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ
5. pondělí – 10. sobota	PONDĚLÍ AŽ SOBOTA V OKTÁVU VELIKONOČNÍM
11. NEDĚLE	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ (BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ)
13. úterý	Sv. Martina I., papeže a mučedníka
18. NEDĚLE	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
21. středa	Sv. Anselma, biskupa a učitele církve
23. pátek	Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské arcidiecéze
24. sobota	Sv. Jiří, mučedníka
25. NEDĚLE	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
28. středa	Sv. Petra Chanela, kněze a mučedníka
	Sv. Ludvíka Marie Grigniona z Montfortu, kněze
29. čtvrtek	Svátek sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve, patronky Evropy
30. pátek	Sv. Zikmunda, mučedníka Sv. Pia V., papeže

Oznámení

BIBLICKÉ KATECHEZE

Další biblická katecheze s výkladem Matoušova evangelia bude **v sobotu 24. dubna** ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého po večerních bohoslužbách.

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Setkání farní rady se uskuteční **v pátek 9. dubna**.

ZÁPIS ZE SCHŮZE FARNÍ RADY 12. 3. 2021

Přítomní: V. Funda, S. Hojek a P. Lohelius

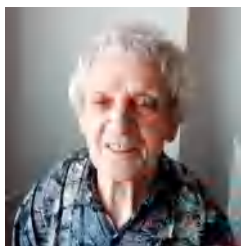
- 1/ Varhany kostela Nejsvětější Trojice byly po generální opravě úředně předány do užívání košířské farnosti 9. 3. 2021. Jejich stav bude pečlivě sledován během následujícího období a případné nedostatky budou nahlášeny k odstranění varhanářské dílně. Termín slavnostního koncertu bude stanoven na dubnové farní radě.
- 2/ Žádost o grant k opravě západní visuté stěny kostela sv. Jana byla V. Bobysudem včas a v pořádku odevzdána Městské části Prahy 5.

- 3/ Dokončení malířské práce v kostele sv. Jana bude nejhodnější na začátku prázdninových měsíců.
- 4/ Stav dveří kostela sv. Jana trpí náparem jižního a západního slunce. Zvažuje se jejich ošetření a nátěr.
- 5/ Předpokládá se normální slavení velikonočních svátků. Program bohoslužeb je na vývěskách kostelů a bude uveden v dubnovém farním listu.
- 6/ O zpracování roční uzávěrky hospodaření za letošní rok 2021 bude požádána účetní strahovského kláštera.

Zapsal: P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Blahopřání

V Písmu sv. nacházíme mnohé příklady zbožných žen, které se snaží sloužit věrně Bohu a lidem. Mezi ženami naší farnosti je také můžeme vidět. Dožívají se požehnaného věku. Jednou z nich je také paní **Marie Vacková**, dlouholetá kostelnice našeho farního kostela Nejsvětější Trojice. K jejímu letošnímu životnímu jubileu jí přejeme hojnost Božího požehnání, radost z Hospodina, zdraví a sílu do dalšího života.

SV. JIŘÍ, RYTÍŘ

V měsíci dubnu se slaví svátek jednoho z nejznámějších a nejoblíbenějších světců už od pradávna: sv. Jiří, patrona rytířů, skautů a jednoho ze čtrnácti svatých pomocníků. Podle křesťanské hagiografie to byl římský voják, pocházející z urozených rodičů v Kappadokii v dnešním Turecku, který byl uctíván jako mučedník. Jeho otec rovněž zemřel mučednickou smrtí a jeho matka se poté odstěhovala se synkem do své rodné Palestiny. Tam se v dospělosti stal vojákem a byl dle legendy povýšen na plukovníka v císařském vojsku. V době pronásledování křesťanů vystoupil jako neohrožený vyznavač Krista na obranu křesťanů. Odmítl se zúčastnit nařízených exekucí, vystoupil veřejně proti Diokleciánovým ediktům, umožňujícím pronásledování křesťanů. Bojoval proti starému pohanství a napadání církve. Odtud pochází jeho symbol zobrazení **BOJ S DRAKEM**, o kterém píše většina legend. Dívka, kterou obrazně zachraňuje, znamená symbol jeho duše, či křesťanství, pravděpodobně také manželku císaře Diokleciána, která se obrátila a přijala křest. Jistě na ni zanechal dojem statečnosti, s jakou vyznával Jiří svou víru a obhajobu přímo před samým císařem. Byl coby vysoký důstojník přemlouván k odpuštění od křesťanství slibů i hrozbami. Odpověděl: "Co mi slibuješ, tím pohrdám, čím hroziš, toho se nelekám". Byl těžce mučen a odsouzen k smrti stětí mečem. Stalo se tak r. 303, pohřben je v Lyddě v Palestině. Jeho hrob se stal cílem poutníků, již před rokem 337 byla při něm postavena hřbitovní bazilika, stopy po ní jsou vidět dodnes. Nejstarší řecký nápis o sv. Jiří je dle archeologů z r. 368. Ve čtvrtém a pátém století se jeho uctívání rozšířilo mimo Palestinu až do Sýrie, Gruzie, Arménie, Egypta a Etiopie. Dále úctu k sv. Jiří šířili ve středověku po Evropě křižáci, snad i proto, že sv. Jiří vždy byl symbolem rytířství. Od 12. století je zobrazován na koni jako rytíř zabíjející saň a neohrožený bojovník za víru. Některé kostely jemu zasvěcené v Evropě však prokazatelně pocházejí již ze 6. století. V Anglii mu bylo zasvěceno až 160 kostelů, známá je královská gotická kaple jemu zasvěcená ve Windsoru,

<http://www.abcsvatych.com/images/j/jiri2.jpg>

kde se dodnes konají svatby nejen v kruhu královské rodiny. Ostatně tento světec je patronem i celé Anglie... Svatojiřská vlajka, červený kříž na bílém poli, je poprvé doložena v r. 1284 a stala se základem pro vývoj dnešní vlajky Spojeného království, United Kingdom.

Sv. Jiří dosáhl velké obliby takřka po celém světě, je dodnes patronem rytířských řádů a skautů, Benátek, Janova, Německa, Portugalska, Katalánie, Řecka a Ruska. I v českých zemích je sv. Jiří oblíbeným světce. Je mu zasvěceno mnoho kostelů a kostelíků, je symbolem dobra, které bojuje se zlem, drakem. Za obecné zlo jsou považovány nemoci, bolesti, osamocení, strach, kterým jsou vystaveni umírající. A proto také je sv. Jiří patronem hospice v Chebu. V Plzni se slaví tradiční doubravecká pout' v jednom z nejstarších kostelů v Plzni - Doubravce. Slavný je i svatojiřský klášter s románskou bazilikou sv. Jiří v areálu Pražského Hradu.

Řádky, které byly o sv. Jiří napsány, se zakládají na velmi skromných historicky doložených pramenech. Jediný hodnověrný historický pramen je zpráva ze čtvrtého století o jeho mučednické smrti. Postupem času se nabalila na osobnost rytíře sv. Jiří řada legend, příběhů, jeho popularita stála u zrození mnoha lidových písní, barokních divadelních her a představení, kupř. Komédie o sv. Jiří mučedníku ze 17. stol. od autora Jana Killara.

Rytíř sv. Jiří má co říct i dnešní generaci. Jak už bylo zmíněno, je patronem všech skautů jako symbol boje dobra proti zlu. Hodnoty jako čestnost, pravda, odvaha jsou základy, na kterých staví skautské hnutí, a čerpá právě z pokladu ušlechtilosti, odvahy, neohroženosti v boji proti zlu, násilí, nemravnosti, zákeřnosti, neupřímnosti, slabosti, strachu..

A právě v dnešní pandemické době těžkých zkoušek, nebezpečí, pochybností či skepse, je nám sv. Jiří VELIKÝM POMOCNÍKEM V NOUZI, že to nikdy nevzdal a jednoduše - BOJOVAL....

Svatý Jiří, stůj při nás!

M. Val.

HISTORIE STRAHOVA - 19. část

Tadeáš Řehák

*P. Tadeáš Zdeněk Řehák,
OPraem*

Opat Šrámek přijal za 3 roky 14 bratří, Grun za 12 roků 48, Pfeiffer za 18 roků 62, Zeidler za 36 roků opatování 147. Průměr jsou 4 oblázky ročně. Celkem za 69 roků 271 noviců. Narození mimo Čechy a Moravu jsou jenom čtyři. Čechů národností přibývá. Opati kromě Šrámka, který je národností Čech, jsou čeští Němci, Zeidler je Němec z Moravy.

Roku 1802 měl Strahov 74 bratry, roku 1835 již 84: opata, 65 kněží, 10 kleriků, 7 noviců. Z nich na Strahově 35 (opat, 17 kněží, 10 kleriků, 7 noviců), další kněží 11 v Žatci (3 na farách a 8 na gymnáziu), 9 v Jihlavě, v Milevsku, 17 na dalších farách a 7 jinde.

K Zeidlerovi dodejme jeho uměnilovnost. Je zakladatel strahovské obrazárny, do které shromáždil obrazy ze strahovských far, ze strahovských majetků (sídel administrátorů), od spolubratří. Nejcennější byla Růžencová slavnost a kopie Madony Rafaelovy.

Místo terasy nad východní částí konventu zazděním vznikla 1854 tzv. letní prelatura. Škoda, že téhož roku přestaly být psány strahovské anály.

Je třeba se pozastavit nad počtem odešlých a propuštěných před složením slibů: 79 z 271 oblečených, za opatů Gruna a Zeidlera každý třetí. Vysvětlení hledáme za Gruna ve válečné situaci, za Zeidlera v revoluční době, z 11 přijatých 1848–49 odešlo 8, i po této době je počet vysoký, k tomu 9 kněží, které kanonie označila za odpadlíky-apostaty, ze kterých někteří se stali kněžími diecézními nebo se i vrátili. Významný úřad převora za 4 opatů zastávalo 9 převorů.

Knihovníci byli čtyři. Dlouhá doba jejich působení dokládá jejich odbornost. Mezi nimi vynikli Gotfríd Dlabač (1758 – 1820) a Ervín Weyrauch (1803 – 1865).

Dlabač, buditel, historik, ředitel Královské české společnosti nauk, Weyrauch historik, analista.

Jako vědci jsou širšímu či užšímu okruhu známi Ladislav Jandera (matematik, 1776 - 1857), Jan Křtitel Stoppani (1778 – 1836, bibliista), Tadeáš Filzbauer (1786 – 1834, bibliista).

Dramatickým spisovatelem a překladatelem byl Antonín Liška (1781 – 1847), do Nerudy největším českým básníkem Evžen Tupý (1813 – 81) s básnickým jménem Boleslav Jablonský. Českým německým básníkem byl Emanuel Jelínek (1822 – 1906). Jako malíř je znám Hugo Seykora (1793 – 1856).

Významnou skupinu tvoří vynikající hudebníci a hudební skladatelé kolem strahovského figurálního kůru: Expedit Čech (1759 -1808), Gerlak Strniště (1784 - 1855) a Michal Martinovský (1808 - 73).

Strahovem obsazovanými středními školami bylo německé gymnázium v Žatci 1807 – 73, česká reálka v Rakovníku 1840 – 72 (do 1849 hlavní škola) a německá reálka v Liberci 1843 – 72. Označení německá škola rozumějme tak, že podle příslušnosti ke klášteru ředitelé (Šrámek, Dostál, Skuček, Žďárský, Martinovský, Kocura) a profesori byli většinou Češi a že podle možnosti češtinu na německé škole prosazovali. Podle ne zcela úplných údajů se v Žatci vystřídali 4 prefekti a (od 1853) 2 ředitelé a 40 profesorů, v Rakovníku 4 ředitelé a 14 profesorů, v Liberci 2 ředitelé a 9 profesorů, aby toto jejich působení mělo významné místo v dějinách Strahova 19. století, ale i podíl v národním obrození a v katolické obnově.

Kromě farnosti Smilovy Ghory obsadil Strahov Svätý Kopeček Olomouce a Zwierzyniec u Krakova. Kopeček je mariánské poutní místo bývalé kanonie Hradisko. Probošty byli 1846 – 52 Placid Topinka a 1852 – 74 František Muller. Proboštem kanonie sester Zwierzyniec byl 1847 – 81 Evžen Tupý, který už neměl ze Strahova nástupce.

V době, o které jedná tato kapitola, nedošlo na Strahově k žádné stavební činnosti. Nebylo toho třeba a nebyly prostředky. Naopak, klášter se dostal do dluhů, když výsledky hospodaření nestačily na financování kláštera, far a tří strahovských středních škol (gymnázia a dvou reálek).

Hlavním pohřebištem byla 1800–14 hřbitovní kaple v Úhonicích (postavena 1799), kde jsou uložena těla tří opatů a 26 bratří, a potom 1835–62 (tzv. druhý) společný hrob hřbitova v Košířích, dnes stejně jako první neznámý. Bylo do něj uloženo 25 bratří, nejstarší se dožil 86 let, k příčinám smrti oproti dřívějšímu „přibylý“ vodnatelnost, záněty žil, tvrdnutí jater.

Majetek kanonie zůstával stejný, dobová činnost žádala vyšší výnosy, které se neuskutečňovaly. Řešení se hledalo v odborném vedení hospodářství. Na místa administrátorů z řad kněží přicházeli laičtí správci, kněží zůstávali inspektory. Vrchní řízení měl v klášteře sídlící kněz provizor.

Situace kláštera v době, která je zde popisována, byla složitá. Dvěma vedoucími skutečnostmi bylo vítězící české národní obrození a katolické obrození náboženské. Členy kláštera lze zařazovat do jednoho nebo druhého směru nebo do obou zároveň. Většina Čechů v klášteře, na farách a na školách, i na jazykově německých, hojněji usilovali o obrození náboženské, o vymanění z josefinismu, který dosud byl vládními kruhy držen. K třenicím mezi členy jednoho a druhého zaměření nedocházelo, věrnost a oddanost řádu a Strahovu byla totožná. Podle jejich životního stylu bratři měli ve svých přístupech velkou samostatnost a volnost a navzájem se respektovali. Ovšem nelze neuvést, že všichni byli nedotčeni počátky budoucího liberalismu, tedy odklonu od náboženských a řeholních hodnot. U malé skupiny se to projevilo odpadem, jak bylo uvedeno. Závěrem lze říci, že Strahov také této doby odváděl svůj podíl při uchování a rozmnožování náboženských, řeholních, národních a kulturních hodnot.

POD SOCHOU SVOBODY

Gwen Cecilia Coniker se narodila (27. 9. 1939) a vyrostla v Chicagu, stejně jako její budoucí manžel Jerry. Oba byli z katolických rodin. Poznali se na střední škole, když měla 15 let, a zamilovali se do sebe. Svatba byla 15. 8. 1959. Na konci svatebního obřadu zasvětili novomanželé své manželství Ježíši skrze Pannu Marii u mariánského oltáře. Od počátku manželství se zapojovali do hnutí

rodin. Jerry od r. 1961 vedl vlastní obchodní společnost a byl úspěšný. Následovalo 10 let práce, rodinného života, kde přibývaly děti, a zároveň intenzivní dobrovolnické práce pro rodiny. Oba zneklidňovalo odbourávání hodnot křesťanského života a rodinného života ve společnosti, zasahující i církve. Rok 1971 byl zlomem v jejich životě. Po 33denní přípravě se cele zasvětili Ježíši skrze Pannu Marii podle sv. Ludvíka z Montfortu, vyslovili 28. 4. 1971 své „**Totus tuus**“ (jsem celý tvůj) jako papež Jan Pavel II. a mnozí jiní. „Totus tuus“ nebyla u nich fráze. 13. 5. 1971 prodali dům i podnik a odjeli do Fatimy, kde zůstali dva roky v jakýchsi dlouhých exerciciích, přípravě na svou službu v církvi. V r. 1973 se vrátili do Ameriky a Jerry se stal ředitelem mariánského hnutí *Rytířstvo Neposkvrněné* ve Wisconsinu.

Po modlitbách oficiálně založili na slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v r. 1975 *Apoštolát posvěcení rodin*, AFC. Hnutí zaměřené na podporu rodin na jejich cestě, podporu rodičů v jejich nezastupitelné roli, jak vyjadřuje heslo: „Naše poslání je podporovat vás ve vašem poslání, na vaší vlastní cestě.“ Toto laické hnutí manželů získalo ještě týž rok církevní schválení. V jejich službě je velmi povzbudila návštěva Matky Terezy v jejich apoštolátu v Kenoshive Wisconsinu. Zahájili AFC televizní službu, tvorbu multimediálních programů a v letech 1980–1990 spolupráci s M. Angelikou, velmi známou v Americe, a s jejím rádiem. V mariánském roce 1987/88 povzbuzovali biskupy v USA, aby své diecéze zasvětili Neposkvrněnému počtu Panny Marie, což dvě třetiny udělaly. Viděli v tom významnou duchovní ochranu. V r. 1990 AFC získala pozemek a bývalý diecézní seminář v Bloomingsdale v státě Ohio a vytvořila zde *Familyland*. Zde je nyní centrum hnutí, středisko tvorby mediálních programů, probíhají tu víkendové a prázdninové akce rodin, manželů apod., včetně letního *Holy Family Festu* za účasti stovek rodin. Hnutí má dnes více větví, jednou je i větev zasvěcených celibátníků žen i mužů a v r. 1992 Jan Pavel II. vysvětil na kněze prvního člena této větve. V r. 1991 byli manželé jmenováni jedním ze 20 párů členů Papežské rady pro rodinu. V r. 2000 je Jan Pavel II. požádal, aby při velkém jubileu rodin na náměstí sv. Petra představili téma „Děti, naděje pro rodinu a společnost“. V r. 2001 dostali za zásluhy vyznamenání „Pro Ecclesia et Pontifice“. Byli také členy rytířského řádu sv. Michaela, portugalské větve.

Zdroj: <http://www.lakecountyrightrightlifeohio.com/>

Papež Jan Pavel II. je velmi povzbuzoval v jejich úsilí, celkem se s ním setkali soukromě 14x. Gwen s Jerryem měli 13 dětí, 12 žije. Když Gwen čekala 11. dítě, hrozila smrtelná komplikace a lékaři doporučovali ukončení těhotenství. Gwen volila život dítěte a dcerka Therese se narodila zdravá. Sama Gwen měla pak ještě dvě děti. V listopadu 2001 jí bylo diagnostikováno závažné onemocnění jater s výhledem roku života. Milovala své děti a život, ale přijala nemoc a tělesné utrpení s trpělivostí a pokojem. Zemřela 15. 6. 2002 v AFC centru ve Familylandu v náručí milovaného manžela. Jerry pokračoval dále v práci, až v r. 2012 odešel na odpočinek.

AFC pokračuje ve službě Gwen a Jerryho a plní myšlenku Jana Pavla II.: „Budoucnost světa a církve přijde skrze rodinu.“

Z knihy J. Krausové: *Manželství – cesta ke svatosti (redakčně kráceno a upraveno)*

Celosvětová síť modlitby s papežem

Apoštolát modlitby

Všeobecný úmysl Za základní práva

Modleme se za ty, kdo riskují život v boji za základní lidská práva v diktaturách, autoritářských režimech a nezřídky i v demokraciích, které prochází krizí.

Národní úmysl Děkujeme za velikonoční radost a naději v životě nás křesťanů a prosíme, abychom byli světlem světa a solí země, jak to od nás svět právem očekává.

VELIKONOCE V KOŠÍŘÍCH

Zelený čtvrtek	kostel sv. Jana N.	17,00
Velký pátek	Nejsv. Trojice křížová cesta	15,00
	kostel sv. Jana N.	17,00
Vigilie Vzkříšení	kostel sv. Jana N.	20,00
Boží hod velikonoční	kostel sv. Jana N.	9,00
	Nejsv. Trojice	11,00
Velikonoční pondělí	kostel sv. Jana N.	9,00
	Nejsv. Trojice	11,00

VELIKONOČNÍ PŘÁNÍ

Radujte se s Jeruzalémem, plesejte v něm všichni, kdo jej milujete, buďte s ním veselí, vy všichni, kdo jste nad ním truchlili, abyste byli nakojeni a nasyceni jeho útěšným nadrem, abyste s rozkoší sáli z jeho kyprého prsu.
(Izaiáš 66, 10-11)

Tento text z knihy proroka Izaiáše zastupuje vstupní antifonu 4. neděle postní a směřuje jednoznačně k velikonočním svátkům našeho vykoupení. V původním významu je zde Jeruzalém jako hlavní město lidnatého kraje po návratu z vyhnanství. Má v sobě mateřské rysy. Naznačuje a předobrazuje církev a její mateřskou plodnost a výživnost v duchovním sycení Kristových učedníků, když zvláště o velikonočních svátcích s bohatou hojností rozdává Boží milosti ve svatých svátostech. Milujeme církev – naši drahou matku, která čerpá a rozdává z pramenů života Nejsvětější Trojice!

P. L.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5	
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka	
Uzávěrka:	15. každého měsíce	Grafická úprava: P. Zafka
Náklad:	130 výtisků	Č.ú.: 125708379/0800
Internet:	http://farnostkosire.webnode.cz	Neprodejné

5
květen
2021

Košířský farní list

KVĚTEN

900 LET PRÉMONTRÉ IV

V tomto farním listu se dostáváme k předposlední části pojednání o životě premonstrátského řádu od P. Thomase Handgratingera, emeritního generálního opata.

Reforma církve

Norbert (kolem 1080 - 1134) chtěl v rámci gregoriánské reformy spolupracovat na obnově církve a dynamizovat ji – svým vlastním obrácením, životem přísného následování „chudého Krista!“ ofenzivním programem, vyzývajícím ke konverzi a probuzení, a velmi účinnou misí pokoje. Toužil po tom, zharmonizovat svůj život a to, co hlásal. Jeho kázání mělo být podepřeno způsobem, jakým žil – jak bychom dnes řekli – žít a evangelizovat autenticky. Hodnověrnost byla klíčem, jak dosáhnout k srdcím lidí. Kázání a misí v souladu s misijním posláním církve. „Jděte do celého světa“ (Mt 28,19). „Ordo novus“, nový řád řeholních kanovníků, se nesl zcela ve znamení tohoto poslání a evangelikální ofenzívy. Sv. Norbert, který od roku 1126 působil jako arcibiskup v Magdeburgu, chtěl tuto misii církve a svého řádu rozvinout daleko na východ, což se zdařilo až později díky založení nových klášterů v Sasku. „Vyjít na periferii“ (papež František), tak to Norbert zamýšlel. Vycházelo to z jeho „zápalu pro Boha a zápalu pro lidi“.

Život ve společenství

Druhý podnět vzešel z volby řádové řehole. Norbert převzal řeholi sv. Augustina (354 – 430) v jeho očích nejlepšího znalce apoštolského způsobu života, jak ho v ideální formě nacházíme

ve 2. a 4. kapitole Skutků apoštolů. Augustin kolem sebe jako kněz a posléze jako biskup shromažďoval stejně smýšlející lidi a společně s nimi žil. Modelem mu pro to byly jeho předchozí kruhy přátel, kde se společně diskutovalo a spekovalo, meditovalo a slavilo. Pro tuto cenobitskou životní formu

<https://www.strahovskyclauster.cz/galerie-obrazu/svaty-augustin>

sepsal kolem roku 397 „řeholi sv. Augustina“, jež takovéto bratrské soužití „jednoho srdce a jedné duše“ na cestě k Bohu popsala. Kritérium zdařilého života ve společenství je absence vlastnictví, vzdání se osobních zájmů ve prospěch toho, co je společné, schopnost zvládat konflikty, ochota se vzájemně usměrňovat, odpouštět si a mít se v úctě. Láska ke spolubratru a obecně k lidem, jež je založena a zakotvena v lásce Boha Otce a jež z nás tak činí bratry a sestry, je prubířským kamenem, výzvou a celoživotním úkolem. „Milí bratři, když nás Bůh tak miloval, máme se i my navzájem milovat“ (1 Jan 4,11). Augustinova řehole proto začíná dvěma programickými větami, nejprve v úvodní větě „Ordo monasterii“: „Především, milí bratři, milujte Boha, a potom hned bližního. To jsou dvě základní přikázání, jež nám jsou dána.“ A pak hned v první kapitole, v níž se shrnuje podstata a cíl společného života: „to první, kvůli čemu žijete ve společenství, je žít jednomyslně v domě a být jednoho srdce a jedné duše na cestě k Bohu“ (Řehole 1,2). Augustin často popisuje to vnější a cílí na nitro, na srdce. Přísná askeze a rovnostářství jsou mu něčím vzdáleným, zdůrazňuje smýšlení srdce, radostné, jednomyslné a vytrvalé souznění společného úsilí o Boha. Jednou odvážně vyslovil větu: „Kdo chce se mnou v klášterním společenství žít, má Boha za vlastnictví.“ U Augustina spadá láska k Bohu a k bližnímu v jedno, zprvu ve formě lásky bratrské, která se pak ale musí rozšířit na lidi, ke kterým jsme poslání. „Podle učení sv. Augustina má společenství našich komunit přetékat v lásku, která zahrnuje všechny lidi“. Sv. Augustin je proto vždy znázorňován s hořícím srdcem v ruce, jež má vyjadřovat jeho velkou touhu po Bohu, s níž ho neúnavně hledal. „Nepokojné je naše srdce, dokud nespočine v tobě.“ To ostatně můžete dobře vidět na sochách sv. Augustina, které jsou často umístěny blízko oltářů.

Život zacílený na Boha

Norbert prošel zcela osobním prožitkem obrácení a povolání. Bůh ho zasáhl a zavolal. Tomuto volání bude chtít dostát i svým heslem: „solo Christo duce“, následovat Pána jako vůdčí hvězdu a model života a cele mu do služby odevzdat svůj život. Bude dělat vše, aby získal lidi pro Krista. Od sv. Norberta se nám nezachovalo žádné autentické slovo, ale lidi přitahovala jeho hluboká láska k Bohu; dá se říci, že je až sváděla. Všude se zakládala nová společenství, jež se věnovala hledání Boha, dbala o slavnostní liturgie a svědomitost u oltáře. Bohoslužba, před níž neměla být dáována přednost ničemu jinému, měla nyní vyzařovat do láskyplné péče o vlastní spolubratry ve společenství a jako svědectví přecházet do misijního a pastoračního zájmu o lidi. Bez tohoto houževnatého natahování se po Bohu (Augustin), bez tohoto vnitřního a hluboce existenciálního propojení s Bohem (Norbert) by kanovnícký život v klášteře ztratil identitu. „S identitou se ztrácí i relevance“. Jedna z pozdějších epoch vtiskne sv. Norbertovi do ruky monstranci, jež v 12. stol. ještě neexistovala. Eucharistickým slovníkem se tím však na Norbertovi zachytilo a vyjádřilo to podstatné. Jeho život i působení odkazují na Pána, přivádějí člověka blíže k Pánu, vybízejí lidi, aby v tomto Pánu, který se dává darem v oběť, našli svůj střed a stávali se tak pro jiné „chlebem života“. Být premonstrátem je demonstrací Božího spásného působení ve světě, přiznáním se ke Zmrtvýchvstalému, který vysílá své učedníky ke službě pokoje, a zároveň apoštolátem, v němž jde o to, spolupůsobit ve společenství i jako jednotlivec na výstavbě Božího království.

P. Thomas Handgratinger O. Praem

1. sobota	Sv. Josefa dělníka
2. NEDĚLE	5. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
3. pondělí	Svátek sv. Filipa a a Jakuba, apoštolů
6. čtvrtek	Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka
7. pátek	První pátek v měsíci
8. sobota	Panny Marie, Prostřednice všech milostí
9. NEDĚLE	6. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
12. středa	Svátek Výročí posvěcení katedrály
13. čtvrtek	Slavnost NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ – doporučený svátek
14. pátek	Svátek sv. Matěje, apoštola
16. NEDĚLE	7. NEDĚLE VELIKONOČNÍ
20. čtvrtek	Sv. Klementa Marie Hofbauera, kněze
21. pátek	Sv. Kryštofa Magallanese, kněze, a druhů, mučedníků
22. sobota	Sv. Rity z Cascie, řeholnice
23. NEDĚLE	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO
24. pondělí	Památka Panny Marie, Matky církve
25. úterý	Sv. Bedy Ctihodného, kněze a učitele církve, sv. Řehoře VII., papeže
26. středa	Památka sv. Filipa Neriho, kněze
27. čtvrtek	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze
28. sobota	Sv. Pavla VI., papeže
29. NEDĚLE	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
31. pondělí	Svátek Navštívení Panny Marie

Oznámení

BIBLICKÉ KATECHEZE

Biblické katecheze budou pokračovat **v sobotu 1. a 15. května** po večerních bohoslužbách s výkladem Matoušova evangelia.

SVÁTEK PŘENESENÍ OSTATKŮ sv. NORBERTA NA STRAHOVĚ

V sobotu 1. května bude ve Strahovském klášteře slaven svátek *Přenesení ostatků sv. Norberta* slavnostnějším způsobem v rámci 900 stého jubilea řádu. Bude možné uctít ostatky sv. Norberta, které jsou po celý jubilejní rok vystaveny ve strahovské bazilice. V zadní části lodi kostela jsou také zavěšeny nové zvony před jejich vyzdvižením na věž. V ambitech kláštera bude také možné navštívit výstavu zachycující život premonstrátského řeholního institutu, kterou již někteří farníci mohli vidět v únoru.

POUTNÍ SLAVNOST

Poutní slavnost sv. Jana Nepomuckého, patrona našeho košířského kostela, bude slavena **na 7. neděli velikonoční 16. května**.

NOC KOSTELŮ

V pátek 28. května se bude konat *Noc kostelů* s obvyklým programem ve všech třech košířských kostelech.

SLAVNOST NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE

Na neděli 30. května letos připadá *poutní slavnost* našeho farního kostela Nejsvětější Trojice.

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

K prvnímu sv. přijímání přistoupí děti **v neděli 6. června** při mši sv. v 9 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého.

FARNÍ POUŤ

Autobusová farní pouť do Kadaně a okolí je plánována **na sobotu 12. června**. Program bude ještě oznámen. Zájemci se mohou již zapisovat v sakristiích kostelů.

KONCERT U NEJSV. TROJICE

Slavnostní koncert s poděkováním za opravu varhan v kostele Nejsvětější Trojice se uskuteční **v neděli 20. června** v 15 hodin.

FARNÍ TÁBORÁK

Poděkování za uplynulý školní rok 2020/21 s farním táborákem bude o slavnosti Narození sv. Jana Křtitele **ve čtvrtek 24. června** od 17 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého a okolí.

ZÁPIS ZE SCHŮZE FARNÍ RADY 9. 4. 2021

Přítomní: E. Horáková, V. Bobysud, P. Zborník, S. Hojek, V. Funda, P. Lohelius

1/ Duchovní aktivity:

- poutní slavnosti, jubileum přenesení ostatků sv. Norberta ve Strahovském klášteře 1. května
- autobusová pouť do Kadaně a okolí 12. června
- děkovná mše sv. na závěr školního roku 24. 6.

2/ První svaté přijímání dětí v neděli 6. června v kostele sv. Jana Nep. v 9.00 hod.

3/ Koncert na poděkování za opravu varhan v kostele Nejsvětější Trojice: 20. června v 15.00 hod.

4/ Dotace na opravu západní vysuté stěny kostela sv. Jana Nep. - celkem 130 000,- Kč.

5/ Lešení na dokončení výmalby kostela sv. Jana Nep. bude uloženo v zadních prostorách chrámu.

6/ Výmalba sakristie kostela Nejsvětější Trojice bude domluvena prostřednictvím P. Lohela.

7/ Uskuteční se revize plynového topení – V. Bobysud.

8/ Kontrola zvonů kostela sv. Jana Nep. bude domluvena se zvonařskou dílnou v Brodsku.

9/ Smlouva o parkování u kostela Nejsvětější Trojice bude dále řešena ve spolupráci s panem advokátem JUDr. Liborem Šlaufem.

Zapsal: P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Zpráva SPKK (Spolek přátel košířských kostelů)

Vážení farníci,

i v letošním roce bude pokračovat stavební aktivita v kostele sv. Jana Nepomuckého. Dokončíme malování kostela, zde je třeba doplatit cca 150.000,-Kč. Dále je potřeba kompletně "zrestaurovat" fasádu poslední části západní stěny. Pokud se díváte v kostele, je to vnější strana bílé stěny nad varhanami. Fasáda je v dezolátním stavu, omítka odstává od stěny 15 cm. Je třeba ji vyměnit, aby nezatékalo do čerstvě vymalovaného kostela. Cena je cca 400.000,-Kč. Podal jsem žádosti o grant na Ministerstvo kultury a Prahu 5. V prvním kole u obou institucí jsem uspěl, ale částky o které jsme žádali, byly výrazně zkráceny (jako všem zájemcům, je to způsobeno velkým zájmem o granty). Pokud vše půjde dobře, bude nám chybět cca 220.000,- Kč. Za každý finanční příspěvek Farní rada předem děkuje. Bohužel ceny stavebního materiálu stále stoupají, tak je třeba provést neodkladné stavební práce co nejdříve.

Děkuji vám všem za štědrost při rekonstrukci varhan u Nejsv. Trojice a výmalbě kostela. Všechny granty jsme získali v době "blahobytu", nyní by oprava varhan trvala možná 6 let i déle a ne roky tři. Srdečně Vás zvou na slavnostní koncert nově zrekonstruovaných varhan v kostele Nejsv. Trojice. Termín koncertu byl stanoven na 20. června.

Ing. V. Bobysud, předseda SPKK

PRAVDIVOST KRISTOVA VZKŘÍŠENÍ

Dva lidé se procházejí po Petříně. Jeden z nich praví: „Víš, já tomu nevěřím. Myslím, že to není pravda.“ Výmluvný výrok, naznačuje, že víra předpokládá pravdivý základ. Jsme přesvědčeni, že to, co věříme, se zakládá na pravdě, i když můžeme věřit i na základě omylu, který za pravdu pokládáme. Zjistíme-li však, že se něco nezakládá na pravdě, tak tomu odmítáme věřit.

Když vyznáváme svou víru ve vzkříšení Krista, předpokládáme, že je to pravda. „Christos voskres, istino voskres“, jak se o velikonocích zdraví východní křesťané. Je to vítací výpověď apoštolů vůči příchozím učedníkům, kteří se vrátili z Emauz. „Kristus vstal, opravdu vstal“.

My se však můžeme ptát, zdali Pán dostatečně dosvědčil tuto klíčovou pravdu víry, bez níž by naše víra byla prázdná a falešná. Ozývají se hlasy, že pro toto dosvědčení neučinil dost.

Bylo by však vrcholně troufalé mu toto přičítat.

Sledujme, co vše slouží k dostatečnému dosvědčení faktu Ježíšova vzkříšení.

Jsou to jednak svědectví andělů u prázdného hrobu vůči ženám, které tam přišly. Potom svědectví Písma sv., o kterém se Pán zmiňuje, když říká po svém vzkříšení apoštolům: „Což se nemělo naplnit vše, co bylo psáno v Mojžíšově zákoně, v prorocích a žalmech?“ (Lk 24)

Dále pravdu o svém vzkříšení Pán dosvědčuje svým tělem a duší.

Tělo je po vzkříšení pevné a hutné. Vyzývá své učedníky, aby se ho dotýkali a připomíná, že pouhý duch nemá maso a kosti. Ukazuje se také ve skutečném lidském těle, které je číselně identické s tělem, které měl před vzkříšením, což dosvědčují jizvy po ranách.

Jeho duše se opět spojila s tělem božskou mocí a může se prokázat jednak výživou těla, když přijímá potravu a jí s apoštoly. U vzkříšeného těla byla sice možnost požit pokrm, nikoliv však potřeba jíst. Další důkaz je ve smyslové stránce, která se jasně projevila schopností mluvit a slyšet v rozhovorech se svědky přítomného Pána. I rozumová stránka duše se naprosto jasně ukazuje při výkladech a zdůvodňování.

Zvláštní dosvědčení pravosti Ježíšova vzkříšení je také zázračný rybolov, kterým se prokazuje jeho božská přirozenost.

Vzkříšené tělo nemá žádné hmotné bariéry. Prochází dveřmi, ukazuje se na různých místech, odkud vzápětí zmizí. To je projevem jeho oslaveného těla.

Církev je potom jako jeho tajemné tělo tvořené mnoha živými údy. Je viditelná ve světě. Její přítomnost je patrná na různých místech v celých jejích dosavadních dějinách. Zrodila se v Jeruzalémě, potom proniká do celého středomoří, do Řecka, Říma, na jehož civilizačních troskách se rozvine k úžasnému rozmachu. Proniká i do Egypta, který se zdá být nábožensky nepřístupný, uzavřený ve svých pohanských kultech. Země, které se zdají naprosto pro církve uzavřené, zaznamenávají její přítomnost i ve svém středu. Později se církve objevuje na všech kontinentech, i když je často vystavena pronásledování až do dnešních dnů.

Je stále možné se Krista dotýkat. Vzkříšený Pán k nám přichází zvláště v eucharistických způsobech. Proměňuje nás v nové stvoření. V našich tělech a duších se ve křtu rodíme a dalšími svátostmi rozvíjíme k věčnému životu. A tak Kristovo vzkříšení je příslibem i našeho vzkříšení.

Věříme v jeho vzkříšení, protože je to pravda, kterou On dostatečně potvrdil.

P. L.

SV. ATANÁŠ, BISKUP A UČITEL CÍRKVE

Druhý den v měsíci květnu je věnován svátku biskupa a učitele církve, jedné z nejvýznamnějších osobností křesťanského starověku. Řehoř Naziánský jej nazývá "Sloupem církve" a jeho následovníci přízviskem "Veliký". Vydejme se po stopách velmi pestrého a dobrodružného života tohoto světce, bojujícího srdnatě a houževnatě za čistotu Kristova učení, zejména o Boží Trojici, kterou tvoří Otec, Syn a Duch Svátý.

Narodil se kol. roku 295 po Kr. v egyptské Alexandrii a zde také dne 2. 5. 373 zemřel. Jeho ostatky jsou dnes uloženy v kostele sv. Zachariáše v italských Benátkách. V mladém věku se na poušti setkal se sv. Antonínem Poustevníkem a stal se jeho žákem. Zde vyšly na svět jeho první spisy "Řeč k pohanům" a "O vtělení Slova" a "Životopis sv. Antonína". Zúčastnil se r. 325 ještě jako jáhen a tajemník biskupa Alexandra v jeho doprovodu nicejského koncilu, kde houževnatě spolu s ostatními hájil křesťanskou víru proti stoupencům kněze Ariána,

kterí popírali Kristovo božství. Atanáš byl i nadále horlivým obráncem pravověrného učení koncilu, ve kterém slavnostně zaznělo vyznání víry, tzv. NICEJSKÉ CREDO, které zdůrazňuje, že JEŽÍŠ KRISTUS JE JEDNOROZENÝ BOŽÍ SYN, který se zrodil z Otce přede všemi věky, PRAVÝ BŮH Z PRAVÉHO BOHA, zrozený, nestvořený, JEDNÉ PODSTATY S OTCEM. Nicejský koncil arianismus odsoudil a Aria exkomunikoval. Po koncilu se stal z Atanáše velmi aktivní bojovník proti arianismu. Po smrti svého biskupa byl jednomyslně zvolen jeho nástupcem, stal se alexandrijským patriarchou. Ihned vizitoval celou diecézi a navštívil četné kláštery. Ariáni usilovali všemožně o jeho sesazení a mnohokrát ho křivě obžalovali z údajných kriminálních zločinů včetně vraždy. Byl poslán celkem pětkrát do vyhnanství, jeho život nepostrádá nejedno dobrodružství. Mnohdy mu šlo doslova o život, ale s pomocí Boží z vážných nebezpečí nakonec šťastně vyvázl. Nebyl prost ani křivých obvinění ze strany spojených nepřátel a odsouzení samotným císařem Konstanciem na dvou synodách v l. 354 a 355. Na jeho rozkaz byl r. 356 přepaden, ale jeho ochránci mu pomohli utéct. Šest let se pak skrýval mezi mnichy v Egyptě. Z té doby pochází jeho obranný spis, adresovaný císaři, "Apologia ad Constantinum" a "Apologia de fuga sua", v němž popisuje násilnosti v Alexandrii a dále "Historia Arianorum".

Byl nazýván Sloupem církve svou věrností, vytrvalostí, láskou. Měl soucit s trpícími, nešťastnými, uměl si podmaňovat srdce svých posluchačů a hodně cestoval - z důvodů apoštolské horlivosti i pronásledování.

R. 362 uspořádal významný synod k vážným dogmatickým otázkám i discipliny a znovu rozproudil v diecézi náboženský život. Pro víru získal i mnohé významné osoby. Císař chtěl Atanáše vypudit z Egypta, ten ale stačil utéci do Thebajské pouště. Pak v blízkosti města Alexandrie v podzemí spravoval a řídil diecézi. Až v r. 366 z dovolení císaře se mohl vrátit do svého sídla, které následujících sedm let bylo pod jeho správou. Sestavil zde PRVNÍ KATOLICKÝ KÁNON KNIH PÍSMO SVATÉHO. Zanechal řadu spisů řeckých, položil základy vědecké věrouce – O Ježíši Kristu, Nejsvětější Trojici. Usiloval také o šíření víry v Etiopii a Arábii.

Sv. Athanasius, Atanáš patří k nejneohroženějším bojovníkům za pravověrnost. Od toho jej neodradily ani strasti vyhnanství, ani pokusy ariánů jej obžalovat. Zůstal pevný za všech okolností a tím je nám vzorem. A nakonec několik slov samotného Atanáše:

"Církev přece nebyla uspořádána a ustanovena až teď. Církevní řád a ustanovení byly dobře a spolehlivě předány od Otců. Ani víra nezačala teprve dnes, ale přišla k nám od Pána prostřednictvím učedníků. Kéž tedy dnes není vydáno na pospas, co se v církevních obcích uchovává od počátku až do dnešní doby, kéž nezpronevěříme, co nám bylo svěřeno".

Svatý Atanáši, pomáhej i nám dle Tvého vzoru zachovat a šířit pravou víru! Amen.

M. Val.

HISTORIE STRAHOVA - 20. část

Tadeáš Řehák

Strahov v obnoveném premonstrátském řádu

Strahovská kanonie byla samostatnou církevní a řeholní institucí a tomu nebránila příslušnost k premonstrátskému řádu, který se chápe jako svazek autonomních domů. V tomto zařazení připadla Strahovu důležitá úloha. Po zrušení velké většiny premonstrátských klášterů koncem 18. a v první polovině 19. století a po snahách zbylých klášterů východní části (monarchie) a obnovených klášterů západní části (Belgie a Holandsko) měl Strahov s hrobem zakladatele řádu sv. Norberta obnovit řádovou organizaci. Přípravy vykonal opat Zeidler, uskutečnění opat Starý. Tuto úlohu konal Strahov ve 3. třetině 19. a na začátku 20. století v podmínkách nastupujícího liberalismu, kterému bylo třeba čelit a s jeho postupem se vyrovnávat.

To vše mělo být začato za opata Josefa Gustava Kolenatého (1870-71). Zároveň voliči očekávali, že se Strahov více zaměří dovnitř a že bude sanována jeho hospodářská situace.

Kolenatý se narodil 1819 v Praze na Malé Straně, oblečen 1838, knězem, do volby (v 51 letech) knihovník, nikdy nepůsobil mimo konvent. Rezignoval po čtyřech měsících. Zemřel 29. prosince 1887 v 68 letech, pohřben v Nebušicích v rodinném hrobu.

Naděje kladené do Kolenatého zčásti plnil Vojtěch Hron (1871-79). Narodil se 1811 v Břehové Lhotě, oblečen 1830, knězem 1835, osvědčil se ve farní duchovní správě a jako dobrý hospodář. Jako opat předává školy v Žatci a Liberci státu a rakovnickou reálku městu. Nám a některým i tehdy to připadá jako vyklizování pozic. Opat – a nejen on, ale většina bratří – měl důvody. Stát vynucuje odcírkevnění škol administrativně a hospodářsky. Strahov nemá dost profesorů s kvalifikací a laických profesorů začíná být dostatek. Stát odnímá církevním školám příspěvky. Ukazuje se první nedostatek kněží na farárech a katechetů. Bolestný odchod má zajistit dobrý chod a zintenzivnění duchovní správy, které konvent poskytuje vhodné zázemí. A opat, který dopodrobna zná hospodářský stav kanonie, začíná veliké dílo naléhavé stavební obnovy a far s opatským kostelem na prvním místě. Za tohoto stavu konány 1877 jubilejní norbertinské oslavy. Do obnovy organizace řádu opat Hron nezasáhl. Zemřel 28. března 1879 v 68 letech a byl pohřben v Košířích.

Celosvětová síť modlitby s papežem

Apoštolát modlitby

Všeobecný úmysl: Za finanční svět

Modleme se, aby ti, kdo nesou odpovědnost za finance, spolu s vládami usměrňovali finanční oblast a chránili občany před nástrahami s nimi spojenými.

Národní úmysl

Děkujeme za mariánská poutní místa a prosíme, aby na nich lidé skrze Pannu Marii snadno nacházeli cestu ke Kristu.

Květen - měsíc Panny Marie

Měsíc květen bývá oblíben z různých hledisek.

Na naší polokouli pokračuje jaro svými četnými a barvitými květy; klima je vhodné na procházky a výlety. V liturgii spadá květen vždycky do velikonočního období, doby, ve které zní "aleluja" a Kristovo mystérium se vyjevuje ve světle Zmrtvýchvstání a velikonoční víry. Je to i doba očekávání Ducha svatého, který o Letnicích s mocí sestupuje na rodící se církve. S oběma těmito kontexty, "přirozeným" a liturgickým dobře ladí církevní zvyklost zasvětit měsíc květen Panně Marii. Ona je vlastně tím nejkrásnějším květem stvoření, "růže", jež se rozvinula v plnosti času, kdy Bůh posláním svého Syna daroval světu nové jaro. A současně je pokornou a diskrétní protagonistkou prvních kroků křesťanského společenství: Maria je jeho duchovním srdcem, protože sama její přítomnost uprostřed učedníků je živou pamětí Pána Ježíše a pečetí daru Jeho Ducha...

Benedikt XVI. 9.5.2010

převzato z: <https://www.pastorace.cz/aktuality/kveten-mesic-panny-marie>

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

130 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

6
červen
2021

Košířský farní list

ČERVEN

900 LET PRÉMONTRÉ V

V tomto farním listu uvádíme závěrečnou část textu přednášky emeritního generálního opata našeho řádu P. Thomase Handgratingera.

Život zacílený na Boha

Když Norbert v den Vánoc 1121 s asi třiceti druhý složil řeholní sliby, zachytila to *Vita A* těmito slovy (dostáváme se tím zpět k mému úvodnímu citátu):

„Pod tuto (Augustinovu) řeholi se v den Vánoc v Prémontré všichni jednotlivě a svobodně zapsali jako občané věčně šťastného města.“ Někteří vidí v zapsání se do seznamu, do „kánonu“ členů, původní význam slova „kanovník“. Explicitní převzetí řádové řehole, jak ho v podobě řehole sv. Augustina zrealizoval sv. Norbert, vedlo pak k označení „řeholní kanovníci“, jež odlišovalo od „světských kanovníků“, které šlo najít především v dómských kapitulách.. Život podle řehole a ve společenství na cestě k Bohu a ve stálé připravenosti vůči lidem, to tvoří správně uchopený život řeholního kanovníka. Nechat se formovat a inspirovat duchem Augustinovy řehole a následovat ideál a charisma Norberta coby zakladatele řádu, který ve své době spolu se sv. Bernardem ovlivnil církve jako nikdo jiný, je kvintesencí premonstrátské spirituality. Sv. Norbert, který pod několika

papeži bojoval za svobodu církve proti deformacím a obírání ze strany politických a společenských sil, chtěl svým novým řádem řeholních kanovníků z Prémontré, jenž došel ke stabilitě a upevnil svou strukturu teprve za prvního opata Hugona de Fosses (1090-1164), docílit vlastně jen jediného: sloužit církvi, která sice v každé době potřebuje reformu, ale o níž pevně věřil, že je jako „lem na Ježíšově plášti“ (srov. Mk 5,24-34) – univerzální svátostí spásy pro tento svět.

V knize Johannese Rosera, která zpracovává otázku Boží existence a určitě stojí za přečtení, jsem našel níže uvedený citát. Snaží se na základě Krista pochopit a vysvětlit to, jak jsme sami Kristem. Uvádím ho na závěr své přednášky, abychom jím získali určitou přístupovou cestu k našemu zakladateli sv. Norbertovi – Co to vlastně bylo za osobnost? Co přivádělo lidi během těchto 900 let k tomu, aby žili podle Norbertovy inspirace a charismatu? Co chceme a máme představovat a žít ve svém čase a s výhledem do budoucna my? „Křesťané ze svého příznání se k muži z Nazareta čerpají inspiraci, že se Bůh nenechává nalézat ve třpytivých metropolích toho, jak se sami stylizujeme. V nich totiž zároveň ztrácíme i vědomí sebe samých. Křesťané se nechávají fascinovat životem Ježíše z Nazareta, kazatele, léčitele, člověka, jenž žil v Boží bezprostřednosti, z níž dokázal nechávat přetékat bohatství a uzdravení do života druhých. Křesťané žijí se silnou intuicí, že to, co existuje, souhrn světa a smysl života není dán k dispozici v pojmech a konstrukcích, nýbrž že si je ho nutné vyžádat nadějí a modlitbou od Boha, který není z tohoto světa, ale pro jeho spásu do něho přece jen přišel. Křesťané žijí ve vědomí, že proto tíhu, s níž odůvodňují smyslem svůj život, kulturu a svět, neponesou na svých ramenou sami...“

Křesťané se s nadějí, modlitbou a péčí o vlastní emocionální vnímavost natahují po Bohu, kterého hlásal Ježíš z Nazareta jako blízký pramen plnosti života...

Jestli může existovat naděje, že se ona do sebe uzavřená hustota světa, který je postupem digitalizace stále dokonaleji proplánován a propočítán, otevře Boží plnosti života, jež všechno proměňuje, pak lze tuto naději odůvodnit jen bytím a činností tohoto Boha. Pak je správné usměrnit vlastní touhu po náboženství do toužebného volání po Bohu Bible:

Přijď, Pane, aby se pod Tvými kroky zazelenaly pouště našich vysychajících nadějí a v našich odumřelých srdcích procitly city, aby z prostor našeho ducha ustoupilo všední tlachání, orientované podle ideálu měřitelného zisku, a místo v něm konečně našly myšlenky, které proměňují!“

Věřím, že sv. Norbert poskytl těmto proměňujícím myšlenkám a ideálům prostor a rozlet. Sv. Norbert, který před 900 lety založil řád řeholních kanovníků, řád premonstrátů, se hlásil k tomuto muži z Nazareta, následoval ho s absolutní věrností a oddaností a mnohé nadchl a přitáhl.

Otázku, kterou pro jubilejní rok položil náš generální opat Jos Wouters – zda jsme tento charismatický vzmach během staletí následovali a zda jsme tomuto charismatu zůstali věrni – nelze zodpovědět prostým „ano“ či „ne“. Abychom mohli s touto otázkou žít, musíme vědomě vstoupit do spojení, vstoupit do spojení s Duchem, který svatého Norberta inspiroval.

P. Thomas Handgratinger, O. Praem.

Klášter v Prémontré v 18. st.

Liturgický kalendář

Červen 2021

1. úterý	Památka sv. Justina, mučedníka
2. středa	Sv. Marcelina a Petra, mučedníků
3. čtvrtek	Slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ - doporučený svátek
4. pátek	První pátek v měsíci
5. sobota	Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka
6. NEDĚLE	10. neděle v mezidobí - první svaté přijímání
9. středa	Sv. Efréma, jáhna a učitele církve
11. pátek	Slavnost NEJSVĚTĚJŠÍHO SRDCE JEŽÍŠOVA
12. sobota	Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie
13. NEDĚLE	11. neděle v mezidobí
15. úterý	Sv. Víta, mučedníka
19. sobota	Sv. Jana Nepomuckého Neumanna, biskupa Sv. Romualda, opata
20. NEDĚLE	12. neděle v mezidobí
21. pondělí	Památka sv. Aloise Gonzagy, řeholníka
22. úterý	Sv. Paulina Nolánského, biskupa Sv. Jana Fishera, biskupa, a Tomáše Mora, mučedníků
24. čtvrtek	Slavnost NAROZENÍ SVATÉHO JANA KŘTITELE
27. NEDĚLE	13. neděle v mezidobí
28. pondělí	Památka sv. Ireneje, biskupa a mučedníka
29. úterý	Slavnost Sv. PETRA A PAVLA, apoštolů – doporučený svátek
30. středa	Svatých prvomučedníků římských

Oznámení

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

První svaté přijímání Václava, Antonína a Adama bude **v neděli 6. června** při mši sv. v 9.00 hodin v kostele sv. Jana Nepomuckého.

BIBLICKÉ KATECHEZE

Pravidelné *biblické katecheze* budou **v sobotu 5. a 19. června** po mši sv. ve farním sále sv. Jana Nepomuckého.

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Setkání farní rady (VSPKK) bude **v pátek 11. června**.

FARNÍ AUTOBUSOVÁ POUŤ

Farní autobusová pouť se uskuteční **v sobotu 12. června** do Kadaně a okolí. Odjezd autobusu bude od kostela sv. Jana Nepomuckého v 8.00 hodin.

Prosíme všechny zájemce, aby se zapsali v sakristii. Program poutě bude konkretizován během cesty.

Mše sv. bude slavena v Kadani. Proto nebude ten den v kostele sv. Jana Nepomuckého.

KONCERT U NEJSV. TROJICE

Slavnostní koncert s poděkováním za opravu varhan v kostele Nejsvětější Trojice se uskuteční v neděli 20. června v 15 hodin.

MŠE SVATÁ NA PODĚKOVÁNÍ ZA UPLYNULÝ ŠKOLNÍ ROK

Mše sv. na poděkování za uplynulý školní rok bude slavena ve čtvrtek 24. června v 17.00 hodin na slavnost Narození sv. Jana Křtitele. Potom bude následovat farní táborák, na který jsou všichni farníci srdečně zváni.

ZÁPIS ZE SCHŮZE FARNÍ RADY 14. 5. 2021

Přítomní: E. Horáková, V. Bobysud, P. Zborník, S. Hojek, V. Funda, P. Lohelius

- 1/ Příprava poutní svatojánské slavnosti 16. 5. 2021 – stoly, lavičky po mši sv.
- 2/ Noc kostelů 28. 5. 2021 – trubači v kostele Nejsvětější Trojice po mši sv. v 18.30 hod. , u sv. Jana Nep. v 19. 30 hod., varhany v obou kostelích, prohlídky a rozhovory s návštěvníky také v kapli Na Klamovce. Program nahlásí Petr Zborník.
- 3/ Poutní zájezd do Kadaně v sobotu 12. 6. 2021 – odjezd v 8.00 hod. od sv. Jana Nep., mše svatá v Kadani v 10.00 hod. - domluví V. Bobysud.
- 4/ Údržba ozdobného porostu v okolí kostela sv. Jana Nep. - částečně zajišťuje paní Ondřejková. Prosba o pomoc s ostatní částí porostu.
- 5/ Revize plynu – domluví V. Bobysud
- 6/ Varhanní koncert v kostele Nejsvětější Trojice 20. 6. 2021
- 7/ Právní postup pro řešení parkovacích míst na pozemku farnosti u kostela Nejsvětější Trojice bude pokračovat novým návrhem s odvoláním na „právo cesty“ - přístupu na náš pozemek zasahující do stávajícího parkoviště a vytyčením 3-4 parkovacích míst.
- 8/ Kontrola zvonů nad kostelem sv. Jana Nep. - se zvonařskou dílnou BOROKO domluví P. Lohelius.

Zapsal: P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Poutní slavnost v kostele sv. Jana Nepomuckého v Košířích

Jako každoročně slavila se v kostele sv. Jana Nepomuckého v den jeho svátku **16. května poutní slavnost.**

Letos připadlo toto datum na 7. neděli velikonoční. Poutní slavnostní mši sv. přijel celebrovat J. M. Daniel Peter Janáček O.Praem., opat Strahovského kláštera. Koncelebroval „*náš pan doktor farář P. Lohelius.*“ Na obětním stole byla vystavena relikvie sv. Jana Nep. Po mši sv. jsme se pomodlili svatojánské litanie, dostali svatojánské požehnání a mohla začít druhá část pouti – setkání poutníků s oběma strahovskými kněžími a občerstvení na farním pozemku před kostelem. Naše farnice (jako vždy) připravily řadu dobrot, Vít'a Bobysud, předseda SPKK (také jako vždy) se postaral o různé druhy nápojů, které osobně, s jemu vlastním šarmem, i servíroval. Náš vzácný host, opat P. Daniel, naši farnost i oba naše hlavní kostely dobře zná a dovede s farníky dobře a srdečně komunikovat, takže atmosféra byla opravdu „v duchu rodinném“.

Oběma premonstrátským kněžím ze srdce děkujeme za jejich služby, Pánu Bohu jsme vděční i za dobré počasí!

Zbývá jen ocitovat prstonárodní nápis pod drobnou sochou sv. Jana Nep. (patrona mostů a mlčenlivosti) na jednom z můstku přes potok ve Středočeském kraji:

*Svatý Jene z Nepomuku
drž nad námi svoji ruku
dej i nám co Bůh dal Tobě
by náš jazyk neshnil v hrobě!*

Dodatek: Hlavně abychom nehřešili jazykem za života!

SVATÝ BENNO, BISKUP

<http://catholica.cz/images/2716-1.jpg>

V měsíci červnu je v liturgickém kalendáři také připomínka sv. Benna /Zbyňka/, biskupa, velkého misionáře hlavně mezi polabskými a pobaltskými Slovaný. Ale nepředbíhejme, vydejme se po jeho stopách cestou Via regia. Narodil se jako syn hraběte Bedřicha z Woldenburgu r. 1010 za panování krále Jindřicha II. v Hildesheimu. Vychován byl svým příbuzným sv. Bernardem. Ve svých 20 letech vstoupil k benediktinům v klášteře sv. Michala v Hildesheimu, byl trpělivým a velmi dobrým mnichem, stal se krátce ve svých 32 letech opatem a v r. 1066 desátým biskupem v Míšni. Jako biskup se plně věnoval zvelebení služeb Božích i církevního zpěvu. Sám žil prostě, cestoval jen pěšky a vynikal štědrostí k chudým. Celých 40 let vedl míšeňskou diecézi jako dobrý pastýř. Diecéze byla ještě tehdy přes stoleté ukrutné potlačování a odnárodňování domorodého slovanského

obyvatelstva převážnou většinou slovanská a rovněž v jejím sousedství přebývali Slované. Ti bývali nezdědka tvrdě přinuceni německou zbraní ke křesťanství, ale časem se vraceli ke své pohanské modloslužbě. Nejednou se proto bouřili proti nadvládě Němců, bořili kostely, kamenovali a vraždili duchovní, vyháněli křesťany. Jejich vzpoura se šířila od Labe až k Baltu. Jednalo se o národně pohanský akt. A také byla u nich zakořeněna nedůvěra k hlasatelům křesťanství. Do takto špatně připravené půdy se dostal Benno coby biskup, aby hlásal Boží slovo. Slované mu zprvu nedůvěřovali a vyhýbali se mu, tím se však nedal odradit a pracoval dále. Své slovanské svěřence si získával nejdříve dobrotou a mírností. Laskavým a trpělivým poučováním se je snažil obracet na křesťanskou víru. Mluvil plyně jejich slovanskou řečí, podporoval chudé a stavěl chrámy, např. Bischofwerd, či Bishheim. Jeho zásluhou se počala pěstovat vinná réva u Drážďan v labském údolí.

Počáteční nedůvěra se tak rozplynula, protože u Benna tito lidé viděli ÚPLNĚ JINÉ CHOVÁNÍ, než jak byli zvyklí od Němců. Skláněl se k nim jako otec, osvědčoval se upřímnou láskou a požehnaně působil. Lidé za ním chodili v hojném počtu se svými modlami, které pak odhazovali a přijímali svátosti. Tím si zasloužil název "**APOŠTOL SLOVANŮ**".

R. 1075 se strhla válka mezi králem Jindřichem IV. a saskými šlechtici, kteří povstali proti králi, aby se zbavili útisku. Benno zůstal v tomto boji stranou. To krále rozhněvalo, zmocnil se Míšně, poplenil celé biskupství, biskupa zajal a dal vsadit do žaláře a všechno mu pobral. Po roce se dostal Benno zase na svobodu a počal napravovat, co bylo válkou zničeno. Za roztržky mezi králem Jindřichem IV. a papežem Řehořem VII. stál Benno při papeži. Další rok strávil ve vězení, protože se přidal na stranu papeže Řehoře VII. v boji o tzv. investituru, tedy, kdo má právo uvést nového biskupa do úřadu. Král Jindřich IV. to rozhodně nebyl... a svou zlost si vyřil právě na Bennovi. Když Jindřich byl událostmi donucen podrobit se papeži, vrátil se Benno do Míšně a pastoračně působil

mezi svými slovanskými svěřenci. Poslední léta byl Benno misijně činný u Lužických Srbů ve Wendsu. Ve věku 96 let zemřel 16. června 1106. Jeho kanonizace proběhla 31. 5. 1523.

Bennovy ostatky byly uloženy v románské míšeňské katedrále a kol. r. 1270 vyzdviženy biskupem Withegem I. a uloženy do nové kamenné tumbly, která byla za Luthera zničena. Jeho ostatky poslední míšeňský biskup Jan IX. z Hangwitz s potvrzením pravosti r. 1576 daroval vévodovi Albrechtovi V. do Bavorska, kde jsou v Mnichově ve Frauenkirche pohřbeny.

Úcta k sv. Bennovi je doložena od poloviny 13. stol. Historické prameny dokládají velké zástupy lidí mířící k Bennovu hrobu v očekávání zázraků, či uzdravení. R. 1366 kanovník Konrad Preuss zavedl SLAVNOST na Bennovu památku, usiloval o jeho svatořečení. Proces byl zahájen r. 1498 míšeňskou kapitulou se saským vévodou Jiřím Vousatým. Benno byl KANONIZOVÁN papežem Hadriánem 31. 5. 1523 a způsobil odpor Luthera.

Sv. Benno je patronem města Mnichova, kde stojí jeho sloup, a drážďanskomíšeňské diecéze. Kostely jemu zasvěcené jsou též ve Varšavě, v Rakousku i Španělsku.

Svatý Benno, buď naším vzorem ve své trpělivosti, houževnatosti, statečnosti, nebojácnosti, ve svém obětavém úsilí o šíření víry a spásu duší. A v neposlední řadě i ve tvém důvěrném, hlubokém a láskyplném vztahu k Bohu. Amen.

M. Val.

HISTORIE STRAHOVA - 21. část

Tadeáš Řehák

Místo Strahova v samostatném státě

Opat Metod Zavoral

Bylo třeba, aby se Strahov osvědčil po získání státní samostatnosti. Situace církve a řádu byla dobrá. Církev překonala ztráty 18. a 19. století, nově působila v řadě zemí a rychle rostla v misijních oblastech. Také premonstrátský řád se postupně zotavoval ze ztrát, které nebyly výsledkem ochablosti, ale násilí. Ovšem situace v nové republice nebyla katolíkům a zvláště řeholním společnostem příznivá, jak to bylo výsledkem minulosti. Církev zachraňovala, bojovala v prvním desetiletí státní existence, obdobně řády, také Strahov, který měl jistou výhodu obecným uznáváním svého národního a kulturního významu.

Děni v klášteře mezi dvěma válkami je spojováno se jménem opata **Metoda Zavorala**, který byl v jeho čele 1906 - 42.

Narodil se v r. 1862 v Neveklově, oblečen 1880, knězem 1885, kaplan v Jihlavě, vynikající kazatel a homiletický spisovatel. Opatský úřad začíná s velkou energií. Rozvíjí bohoslužbu s výrazným eucharistickým zaměřením. Smělými plány je zřízení místních konventů (Svatý Kopeček, Jihlava, Milevsko), otevření střední církevní školy, obnova vědecké a umělecké činnosti ve větším rozsahu, obnovení činnosti veřejné i politické.

Přichází válka se začátkem Zavoralových česko-rumunských styků. Po válce protikatolický boj. Opat vstupuje v zájmu církve a Strahova na politické kolbiště, je členem Národního výboru, poslancem, senátorem, uznávaným umírněným politikem. Mnohé zachrání, nezabrání odpadu osmi svých kněží.

Dočkal se i obratu. Uznáván navenek (člen Mezinárodního výboru eucharistických kongresů) zažil po norbertinských oslavách 1927 (300 let od přenesení) a 1934 (800 let od smrti), příchody nových bratří, které trvaly až do zrušení. Klášter může být bez mnohého, ale ne bez dobrých řeholníků.

Zemřel 28. června 1942 v 80 letech, když se s opatem Zeidlerem se 36 roky opatského úřadu dělí o první místo, pohřben v Nebušicích.

Jeho nástupcem i jako vynikající kazatel a homiletický spisovatel je **Bohuslav Jarolímek** (1942 – 51).

Narodil se 1900 ve Vilíně u Milevska, oblečen 1920, knězem 1926, kaplan v Jihlavě, opatský sekretář, od 1939 Zavoralův koadjutor. Statečně působil za okupace, Strahov byl duchovním centrem soustředujícím a vyzařujícím duchovní síly, podmiňující i vůli k odporu a úsilí o vítězství spravedlivé věci národa. Na dobu po válce připravoval další činnost, jejíž základnou byl dobrý duchovní a početní stav bratří, připravených k nasazení pro věc církve a řádu.

Naděje se nesplnily. Nové vedení státu potlačovalo církevní život, řeholní na předním místě. Všechny kláštery byly zrušeny, Strahov s jinými přepaden v noci ze 13. na 14. duben 1950. Bratři odvezeni do „soustředění“, opat, též už také vikář generálního opata, byl tehdy v nemocnici těžce nemocen. Odtamtud vyvečen v prosinci do vyšetřovací vazby a odsouzen s jinými církevními představiteli pro protistátní činnost na 20 roků vězení, zemřel však na Pankráci už 31. ledna 1951; pohřben byl v Nebušicích, později 1969 rehabilitován.

Opat Zavoral přijal za 36 roků svého úřadu 102 bratry, opat Jarolímek za 8 roků 24, celkem 126, průměr 3 ročně; ovšem z nich odešlo nebo bylo propuštěno za Zavorala 48, za Jarolímka 10, celkem 58. Tím příchozích bylo jenom 68, průměr 1,5 ročně.

Velkou bolestí byly odpady na začátku první republiky. Velké vzrušení vzbudil odchod učeného knihovníka a pak zemského a říšského známého poslance Izidora Zahradníka, který se stal ministrem první československé vlády a laickým předsedou nové české pravoslavné církve. Dalších 7 odpadlíků byli mladší kněží (mezi 31. a 35. rokem života, Zahradníkovi bylo 55). Tři odešli do civilního zaměstnání, čtyři se stali duchovními nové československé církve, všichni kromě jednoho se oženili, 5 oblékl Zavoral, 3 jeho předchůdce opat Starý.

Opat Zavoral měl – při své poměrně časté nepřítomnosti v klášteře spolehlivé převory v Gerlaku Dvořákově, Bohuslavu Ducháckém, Cyrilu Strakovi, Teodoriku Forstovi a Vítu Hůlkovi, opat Jarolímek v převoru Hůlkovi, který byl jeho novicmistrem.

Roku 1948 měl Strahov 74 bratry: opata, 64 kněží, 7 kleriků a 2 novice, v Jihlavě 3, v Milevsku 3, v Žatci 2, na Svatém Kopečku 5, na ostatních strahovských farách 19, na tepelských 10 – ty převzal Strahov po odsunu německých bratří z Teplé do Německa – jinde 7.

Zasloužilými knihovníky byli převoři Straka a Hůlka, vynikajícím skladatelem církevní hudby, ale i ředitelem kůru i básníkem byl Bruno Sauer (1857-1937), v hudební vědě, ale i jako archivář pracoval Romuald Perlík (1882-1947).

K inkorporovaným farám přibýly Křenovice v brněnské diecézi. Zvládání situace před první světovou válkou a po ní ukazují i čísla. Roku 1909 měl Strahov 87 bratří, 1920 = 66, 1928 = 59, 1936 = 71, 1948 = 74.

Bratři byli a jsou pohřbíváni, pokud pohřeb není zařízen jinak, v Nebušicích.

Velkou část pozemkového majetku ztratil Strahov pozemkovou reformou první světové války, výtěžky zbylého majetku polního a lesního nestačily ani na jednoduché udržování kláštera a zvláště ne na udržování klášterních far s jejich kostely a budovami. I když lesní hospodaření bylo výnosné, jeho výnos byl vynakládán na deficity hospodaření polního. Opat s hospodářskou radou (převor Hůlka, provizor Lacina, Arnošt Voves, Hroznata Psota, pak Norbert Štulík) měli těžkou úlohu. Dočasnými řešeními byly propachtování polností, odprodej statku Zduchovice a zvláště odprodej Dürerovy Růžencové madony státu, pro který bylo a někdy ještě je na Strahov útočeno, jakoby z hmotných důvodů zcizoval kulturní majetek. Připomeňme několik skutečností: hospodářská situace byla jinak neřešitelná, když přitom financování konventu tvořila zanedbatelnou malou část; šlo o předání obrazu státu, kdy v Národní galerii byl obraz nejširší veřejnosti přístupnější a lépe odborněji opatrován; dodnes byla Strahovu za obraz předána jenom část dohodnutého majetku.

Roku 1938 patřily klášteru tyto majetky: celkem 2.454 polí, 4.721 lesů, 123 rybníků, celkem 7.298 ha; z toho 734 ha pronajato (dvory Úhonice, Chyň, Kněživka, Hradištko, Smilovy Hory, Reindlerov, Mikulovice). Kromě pozemkového majetku vlastnil klášter parní mlékárnu v Horoměřicích.

Celosvětová síť modlitby s papežem Apoštolát modlitby

Evangelizační úmysl: Za krásu manželství

Modleme se mladé lidi, kteří se s podporou celého křesťanského společenství připravují na manželství: ať rostou ve velkodušné, věrné a trpělivé lásce.

Národní úmysl

Děkujeme za rodiče, dobré učitele, katechety a kněze a prosíme, aby s nadšením a s radostí připravovali děti na přijetí svátostí.

Červen – měsíc Božského Srdce Ježíšova

Úcta k božskému Srdci Páně se rozšířila zvláště od 17. století. Podnětem k tomu byla zjevení svaté Markéty Marii Alacoque (1674), ve kterých jí bylo dáno poznat lásku Ježíšova Srdce. Probodené srdce, ovinuté trním, s plameny a křížem, symbolizuje Ježíšovu nepodmíněnou lásku k člověku. Svatý Petr napsal, že křesťan je ten, kdo miluje "z čistého srdce". Ale o jakém srdci je řeč? O srdci novém! Člověk už kdysi o nové srdce prosil: „Stvoř mi čisté srdce Bože“ (Žl 51,12); a sám Bůh dar nového srdce slíbil: „Dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha“ (Ez 36,26). Nové srdce bylo stvořeno v každém pokřtěném člověku. Jen ho musíme přimět, aby tlouklo, musíme ho trénovat. (Raniero Cantalamessa)

V tom je láska: ne že my jsme si zamílovali Boha, ale že on si zamíloval nás... (1Jan 4, 10)
(převzato z www.vira.cz)

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátosti Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

130 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

7-8
červenec/
srpen
2021

Košířský farní list

ČERVENEC/SRPEN

900 LET PRÉMONTRÉ VI

V předchozích farních listech jsme uveřejnili proslov emeritního opata premonstátů P. Thomase Handgratingera O. Praem. Protože na 28. srpen připadá slavnost sv. Augustina, biskupa, jehož řeholí se premonstráti nechávají vést a inspirovat, bude vhodné si jeho osobnost v tomto jubilejním roce znovu přiblížit prostřednictvím textu z pera pro změnu současného generálního opata našeho řádu Jose Wouterse O. Praem.

Drahé sestry, drazí bratři,

když Augustin ve svém kázání na Žalm 131(132) komentuje jeho druhý verš („Přísahal Hospodinu a sliboval Mocnému Jakobovu“), cituje knihu proroka Izaiáše 26,13 (ve verzi *Vetus Latina*) a říká: **„Co více můžeme slíbit Bohu, než že se chceme stát jeho chrámem? Nemůžeme mu nabídnout nic, co by ho potěšilo více, než že i my také prohlásíme, co je řečeno v Izaiášovi: přijmi nás do vlastnictví.“**

gen. opat Jos Wouters, O. Praem.

V Augustinově myšlení je církev místem, kde na zemi přebývá Bůh (Augustin v tom vychází z učení sv. Pavla – 1 Kor 3,16). V této souvislosti znamená církev lid. Staví-li se pro Boha chrám, dává-li se mu místo, kde by sídlil, znamená to, že se tvoří komunita a člověk dovoluje, aby k ní byl sám připojen. Metafora poukazuje na kulturu vztahů, jež je třeba vytvářet takovým způsobem, aby se stávaly stavebním materiálem církve.

Aplikace této myšlenky na naše vlastní komunity a na širší záběr pastoračních, kulturních a sociálních aktivit, v nichž se angažujeme, je evidentní. Své premonstrátské charisma můžeme popsat jako prožívání mystéria církve takovým způsobem, aby byla skutečně spojena se svou nejhlubší podstatou – aby byla místem, kde by přebýval Pán v tomto světě. Když Augustin mluví o prvotní církvi, prohlašuje: „Stali se zajisté Božím chrámem. Stali se jím nejen jako jednotlivci, ale společně. Jinými slovy – stali se posvátným místem pro Pána. A víte, že z nich všech se pro Pána zformovalo jedno místo. Písmo říká: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši“ *zaměřené k Bohu.* (Sk 4,32). Ti, kdo se odmítají stát posvátným místem pro Pána – a je jich mnoho – se dychtivě shánějí po vlastních dobrech a jsou k nim připoutáni, užívají si moci, kterou mají, a zaměřují své touhy k osobním zájmům.“

Nemůžeme tu nepomyslet na úvodní slova našich konstitucí: „*A když skončili tuto modlitbu, otřásl se to místo, kde byli shromážděni, a všichni byli naplněni Duchem svatým, takže s odvahou hlásali Boží slovo. Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši. Nikdo neřikal o ničem ze svého majetku, že je to jeho vlastní, ale měli všechno společné. Apoštolové vydávali s velkou působivostí svědectví o zmrtvýchvstání Pána Ježíše a na nich na všech spočívala velká milost.*“ (Sk 4,31-33)

Velmi mě oslovuje, jak sv. Augustin ve svém uvažování spojuje komunitní aspekt s myšlenkou, že každá osoba je místem, kde přebývá Bůh. Činí tak, aniž by užil slovo „ale“ v kontrastním smyslu, čímž jasně odnímá vítr z plachet možné debatě o tom, zda má kontemplativní život přednost před sociální a pastorační aktivitou. „Protože vy sami budete místem pro Pána, budete také jedněmi z těch, z nichž toto místo pro Pána vznikne.“ Vnitřní a osobní setkání s Bohem sjednocuje lidi. Na základě této jednoty pak v srdci jednotlivého věřícího roste a prohlubuje se vědomí o tom, že tu doopravdy přebývá Bůh: „Všichni věřící koneckonců tvoří dohromady jedno místo pro Pána. Pán totiž nachází v srdci místo na základě svornosti mnoha lidí, spojených láskou.“

Je to vsutku nádherná a hluboká myšlenka. Protože věřící jednomyslně otevírají svá srdce Pánu a projevují tak skrze svou jednotu jeho lásku k tomuto světu, tvoří mezi lidmi místo, kde Bůh přebývá, a vyzarují do světa Boží lásku. Tímto způsobem zrcadlí církev Boha jako živou realitu.

Jak rozvíjíme tuto myšlenku, možná na chvíli zapomeneme na krutou realitu – na skutečnost, již svou vlastní hrubostí zčásti činíme drsnou právě my. Lze ji zmírnit jen tehdy, najdeme-li nezbytnou houževnatost k tomu, abychom uvěřili, že jsme schopni milovat, a uvěříme-li, že lidé kolem nás se vedle mnoha dalších a méně vznešených motivů nechávají řídit i láskou.

Náš život je nevyhnutelně poznamenán všemi možnými nedokonalostmi. Mezi tím, čím se církev jeví být, a tím, co o ní učil Augustin, zeje velká trhlina. Zdá se, že život řeholních komunit, jak ho odráží jeho řehole, vypadal docela jinak, než „jedno srdce a jedna duše“, což tvoří jeho základ. Vnímáme-li tuto trhlinu a neustále se s ní konfrontujeme, může nás to zatvrdit a přivést k cynismu. Může to vysát radost z našich srdcí. Z tohoto důvodu považuji za velmi příhodnou radu sv. Pavla, jak ji vyjadřuje ve druhém čtení na slavnost sv. Augustina: „budte ... všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snášejte se navzájem v lásce.“ (Ef 4,2)

V tomto napomenutí apoštol svým vysvětlením neodsouvá stranou šokující a bolestné nedokonalosti komunit, jež tvoří církev, a jejích členů, ale připomíná nám, že láska k lidem v tomto světě je možná jen na základě radikálně milosrdného a trpělivého postoje. Tato myšlenka se také často objevuje v Augustinových kázáních. Augustin opakovaně prohlašuje, že církev může existovat jen proto, že v ní dobří snášejí slabé a zlé. A byl dostatečný realista na to, aby poznamenal, že **nikdo není tak dobrý, aby nemusel být nikdy snášen.**

Doma lze být v komunitě skutečně jen tehdy, jsme-li si s pokorou vědomi, že k ní můžeme patřit jen proto, že nás ostatní snášejí.

Sám Augustin říká v kázání na Žalm 131(132), když promlouvá k představeným a učitelům v církvi: **„Chcete být místem pro Pána? Pak buďte pokorní, klidní a žasněte nad Božím slovem.** Tímto způsobem se stanete tím, čím se stát chcete – místem pro Pána... Místem pro Pána se musíte stát sami. Jen ti, kdo jednájí tak, jak to požadují po ostatních, a skutečně dávají příklad, jen ti se společně s těmi, které učí, stávají místem pro Pána.“

Přeji Vám všem požehnanou slavnost sv. Augustina!

Jos Wouters, generální opat

Liturgický kalendář

Červenec 2021

2. pátek	První pátek v měsíci
3. sobota	Svátek sv. Tomáše, apoštola - první sobota v měsíci
4. NEDĚLE	14. neděle v mezidobí
5. pondělí	Slavnost SV. CYRILA, MNICHA A METODĚJE, BISKUPA - patronů Evropy, hlavních patronů Moravy
6. úterý	Sv. Marie Gorettiové, panny a mučednice
9. pátek	Sv. Adriána a Jakuba, gorcomienských mučedníků premonstrátského řádu
11. NEDĚLE	15. neděle v mezidobí
13. úterý	Sv. Jindřicha
14. středa	Bl. Hroznaty, mučedníka
15. čtvrtek	Památka sv. Bonaventury, biskupa
16. pátek	Panny Marie Karmelské
17. sobota	Bl. Česlava a sv. Hyacinta, kněží
18. NEDĚLE	16. neděle v mezidobí
20. úterý	Sv. Apolináře, biskupa a mučedníka
21. středa	Sv. Vavřince z Brindisi, kněze a učitele církve
22. čtvrtek	Svátek sv. Marie Magdalény
23. pátek	Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
24. sobota	Sv. Šarbela Machlúfa, kněze
25. NEDĚLE	17. neděle v mezidobí
26. pondělí	Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
27. úterý	Sv. Gorazda a druhů
29. čtvrtek	Památka sv. Marty
30. pátek	Sv. Petra Chryzologa, biskupa a učitele církve
31. sobota	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Srpen 2021

1. NEDĚLE	18. neděle v mezidobí
2. pondělí	Sv. Eusebia z Vercelli, biskupa Sv. Petra Juliána Eymarda, kněze
4. středa	Památka sv. Jana Marie Vianneye, kněze
5. čtvrtek	Posvěcení římské baziliky Panny Marie

6. pátek	Svátek Proměnění Páně
7. sobota	Sv. Sixta II., papeže, a druhů, mučedníků Sv. Kajetána, kněze
8. NEDĚLE	19. neděle v mezidobí
9. pondělí	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice - patronky Evropy
10. úterý	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
11. středa	Památka sv. Kláry, panny
12. čtvrtek	Sv. Jany Františky de Chantal, řeholnice
13. pátek	Sv. Ponciána, papeže, a Hippolyta, kněze, mučedníků
14. sobota	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
15. NEDĚLE	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE - POUTNÍ SLAVNOST NA KLAMOVCE
16. pondělí	Sv. Štěpána Uherského
19. čtvrtek	Sv. Jana Eudese, kněze
20. pátek	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. sobota	Památka sv. Pia X., papeže
22. NEDĚLE	21. neděle v mezidobí
23. pondělí	Sv. Růženy z Limy, panny
24. úterý	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25. středa	Sv. Benedikta, Jana, Matouše, Izáka a Kristina, mučedníků Sv. Ludvíka Sv. Josefa Kalasanského, kněze
27. pátek	Sv. Moniky
28. sobota	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29. NEDĚLE	22. neděle v mezidobí

Oznámení

Během měsíců července a srpna nebudou pondělní bohoslužby na Klamovce. Poutní mše svatá ze Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie bude v neděli 15. srpna v 17.00 hodin. Po skončení bohoslužby bude tradiční setkání před kostelem s pohoštěním.

ZÁPIS ZE SCHŮZE FARNÍ RADY 11. 6. 2021

Přítomní: E. Horáková, V. Bobysud, P. Zborník, S. Hojek, V. Funda, P. Lohelius

1/ Zvonaři přijedou zkontrolovat stav zvonů u sv. Jana Nepomuckého, až budou mít cestu do Prahy

v souvislosti s jinou prací.

- 2/ Opravu východní stěny kostela Nejsvětější Trojice a domečku s omyvatelným nátěrem zajistí Městská část Prahy 5 po domluvě s V. Bobysudem. Celková úhrada bude kolem 200 tisíc, košířská farnost se bude podílet 50 tisíci korun.
- 3/ Dokončení výmalby kostela sv. Jana Nep. a oprava západní vysuté stěny – léto 2021
- 4/ Táborák – ve čtvrtek 24. 6. - občerstvení zajistí P. Zborník.
- 5/ Výmalba sákrstie kostela Nejsvětější Trojice – P. Grombíř
- 6/ Poutní slavnost Nanebevzetí P. M. Na Klamovce – v neděli 15. 8. 2021 v 17.00 hod.
- 7/ Závěs na okno za varhanami kostela Nejsvětější Trojice – nutná ochrana před sluneční září, která může varhanám škodit.

Zapsal: P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Slavnostní varhanní koncert u příležitosti ukončení rekonstrukce varhan ve farním kostele Nejsvětější Trojice v Praze 5

Na den přesně, 190 let od položení základního kamene pro stavbu kostela Nejsvětější Trojice, konal se v tomto kostele slavnostní varhanní koncert u příležitosti dokončení rekonstrukce varhan.

Varhany v kostele Nejsvětější Trojice na malostranském hřbitově postavil v roce 1839 varhanář Johann Ferdinand Guth z Čisté u Rakovníka. Jedno z jeho prvních děl nebylo od počátku příliš zdařilé, a tak nástroj přestavěl c. k. dvorní varhanář Josef Gartner z Prahy. To také byla poslední velká investice do těchto varhan. Chudá farnost neměla nikdy dostatek prostředků na opravy, a tak byly závady na varhanách v průběhu 20. století „flikovány“, jak jen se dalo. Značně opotřeбенý, červotočem a vlhkostí poškozený nástroj restauroval v letech 2018 - 2020 varhanář - restaurátor MgA Marek Vorlíček z Domažlic. Barevný a stříbřitý zvuk osmnácti rejstříků dvoumanuálových varhan s 1003 píšťalami mohli po rekonstrukci poprvé obdivovat posluchači **v neděli 20. června.**

Účinkujícími slavnostního koncertu byli: **MgA Josef Kšica**, varhaník a ředitel kůru katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze na Hradčanech, **MgA Jakub Janšta**, varhaník a ředitel kůru křížovnického kostela sv. Františka Serafinského v Praze na Starém Městě. Jako sólisté na hoboj účinkovali pánové **Jan Thuri** a **Lukáš Herold**.

Pan **Jan Václav Plíšek**, dlouholetý varhaník naší farnosti, zakončil koncert přednesením Svatováclavského chorálu.

Všem účinkujícím patří srdečné poděkování za vzácný kulturní zážitek, který připravili posluchačům zcela zaplněného kostela Nejsvětější Trojice.

Velké poděkování a vděčnost patří panu Svobodovi, organologovi Pražského arcibiskupství, za organizaci opravy varhan.

Římskokatolická farnost u kostela Nejsvětější Trojice děkuje za finanční příspěví: Magistrátu HMP, Min. kultury ČR, místostarostovi MČ Praha 5 panu Heroldovi a všem občanům, kteří svými dary přispěli ke zdárné rekonstrukci varhan!

V neposlední řadě velké poděkování patří předsedovi SPKK ing. V. Bobysudovi za organizaci koncertu a za velké úsilí při získávání grantů pro opravu varhan!

Bůh všem odplat' odměnou nejvyšší, tou nebeskou!

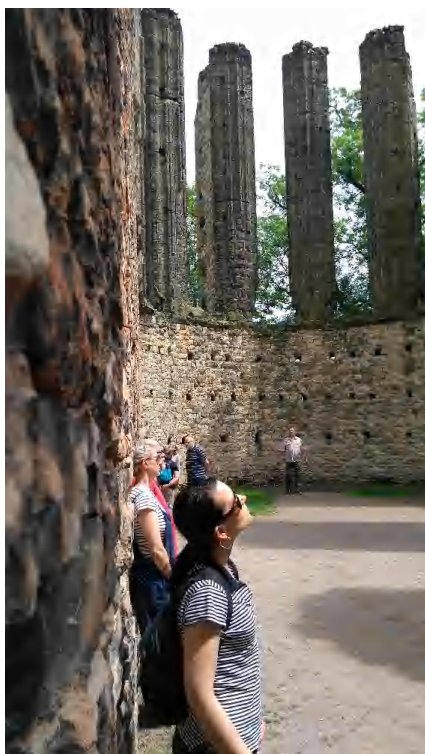
Farní pout' do Žatce, Panenského Týnce a Slaného 13. 6. 2021

Milí farníci,

rád bych se s vámi podělil o zážitky z farní poutě. Na začátku se sluší a patří poděkovat Vítkovi B. za organizaci a domluvu jednotlivých zastavení, P. Lohelovi za duchovní doprovod, p. J. Plíškovi za varhanní službu při mši sv. Program byl opravdu nabitý. Ale nyní pěkně od začátku.

Je ráno 6:30 hodin a budík zvoní na ranní vstávání. Moc se mi tedy nechce, člověk by si v sobotu rádo trochu přispal, ale farní pout' je farní pout'. Snídaně, připravit svačinu pro děti a přesně v 8:00 hodin jsme byli u kostela sv. Jana Nepomuckého v Košířích. Autobus byl již přistaven a místa zde bylo dost. Byl jsem rád, že pan Hýbl vzal opětovně větší autobus, přece jenom více místa na nohy je pro cestování a spaní pohodlnější.

Naše první zastávka nás zavedla do **Žatce**, kde jsme měli ve farním kostele Nanebevzetí Panny Marie poutní mši svatou v 10:00 hodin. Kostel se nachází v samotném centru Žatce. Po mši svaté nás

místní administrátor farnosti, P. Augustin Josef Špaček O. Praem., seznámil s historií kostela a celé farnosti. Bylo hezké vidět určité propojení s naší farností - kostel Nanebevzetí Panny Marie a v něm byla kaple zasvěcená sv. Janu Nepomuckému. Dále byla zajímavá bohatá sošná výzdoba a to hlavně na sloupech v hlavní lodi. Poté jsme se postupně, na doporučení místních, přemístovali na oběd do restaurace U Medvěda. Medvěd tu sice nebyl, ale zato zde měli hezké venkovní posezení s možností krmení ryb. Restaurace byla opravdu dost plná a jídlo bylo výborné. Čas se nachýlil a další zastávka byla na zpáteční cestě, v **Panenském Týnci**. Bývalý klášter klarisek Anežského kláštera je velice klidným a nabíječím místem. Někteří říkají, že je zde i pochována sv. Anežka, ale nikdo neví kde. Byla to i příjemná zastávka pro děti, které zde protáhly svá těla na místním dětském hřišti. Ještě zmrzlinové osvěžení a pak opětovně do autobusu a směr **Slané**, kde na nás již čekal bratr od bosých karmelitánů. Nejdříve jsme navštívili kostel Nejsvětější Trojice (opětovné propojení s naší farností), kde jsme měli krátký výklad nejen ke kostelu, ale i k lořetě, která je umístěna uprostřed kostela. Tady jsme se pomodlili Anděl Páně a poté jsme se přemístili do kláštera, kde jsme si mohli zakoupit i místní produkty z jejich zahrady v podobě marmelád. Další program byl už spíše volnější. Kdo

chtěl, mohl navštívit místní pivovar Antoš s výkladem a ochutnávkou piva, či zajít do místní vyhlášené cukrárny.

Kolem 18:00 hodiny jsme měli sraz u Lidlu ve Slaném, nastoupili do autobusu a za chvíli jsme byli v Praze. Během cesty začaly mírné přeháňky, ale můžeme doslovně říci "*nezmokli jsme, už jsme tu*".

Bylo fajn a hezké zase po dlouhé době jako farnost něco podniknout, společně se modlit, zpívat a navštívit místa, která jsou jak pro duši, tak i pro tělo obohacující.

Petr Zborník

První svaté přijímání

V neděli 6. června při mši sv. v 9.00 hodin přijali poprvé Nejsvětější Svátost Oltářní **Václav, Antonín a Adam** v kostele sv. Jana Nepomuckého.

Klukům přejeme a vyprošujeme, ať se Eucharistie stane středobodem jejich života, posilou pro každý den a zálohou věčného života!

MOUDROST PRÁZDNIN

Úvaha vdechnutá filosofem, věnovaná nejvíce těm, kdo mají příliš mnoho práce na to, aby ji četli. V roce 1947, v poválečném čase plných rukou naléhavé práce napsal katolický filosof Josef Pieper esej **Volný čas: základ kultury**. (Tento překlad anglické verze názvu vystihuje hlavní myšlenku eseje. Původní titul práce zní *Muße und Kult*. Vydalo nakladatelství Munchen: Koselverlag v roce 1948.)

V době, kdy to vypadá, že cokoli jiného než práce je vlastně nemravné a volný čas má sloužit jen tomu, aby člověka občerstvil pro další práci, Josef Pieper mocně obhajuje volný čas. Všimá si, že práce nenápadně proniká celým našim životem a postupně ho celý ovládá jako otrokář. (A nebylo tomu tak jen v době poválečného budování. Práce se dnes stěhuje lidem domů, s flexibilní pracovní dobou a ochotou pracovat po pracovní době se práce roztahuje a pohlcuje volný čas.)

Avšak moudrostí, která založila Západní kulturu, je pravý opak: nežijeme proto, abychom pracovali, ale pracujeme proto, abychom žili. V řecké původině, připomíná Pieper, zní tato moudrost „Jsme nevolní, abychom měli volný čas“.

Co je to ale za volný čas, který je tak vzácný? Co tak dobrého se může stát v nedělání? Proč právě v čase prázdnin můžeme docenit tuto moudrost naší kultury?

Klasické prázdninové aktivity přirozeně pěstují práci, která má cíl jiný a lepší než je pracovní výkon sám. Přes prázdniny se namáháme do kopce, abychom nehybně zatrnuli nad krásou v tichu hor. Již po cestě do kopců se zastavujeme potěšit se výhledy na krajinu, ze které vidíme stále úplnější celky. A snad si dovolíme i ušlechtilou nečinnost. Bývá to o prázdninách, kdy se jen tak a na dlouho posadíme za okno vlaku, u vody či v klášterní zahradě nebo si leheme do trávy... a jen tak hledíme. Nejspíš právě přes prázdniny se nám tedy stane, že v nečinnosti a nezaslouženě něco dostaneme a taky si toho všimneme. Nějakou krásu. Nějaké poznání. Nějakou radost. Pieperovými slovy „otevřeme oči k přijetí všeho, co se zraku nabídne a to, co uvidíme, vejde do nás. Bude to naše bez zásluhy a bez úsilí vlastnit to“. Přihodí se nám kontemplace.

V prázdninovém čase si také jen tak povídáme, vedeme dlouhé rozhovory o velkých věcech, obzvláště když jsme a nebo máme s sebou děti. I toto filozofování si zaslouží pěstovat, neboť filozofie nám dává nahlédnout neviditelnou skutečnost.

Stará moudrost nepodceňuje práci ani námahu. Chceme-li výhled s kopce, musíme si ho vyšlapat. Avšak cení si i nedělání, volný čas, protože tehdy můžeme učit naši duši zdarma přijímat a hledět. Kontemplace viditelného světa okem nás navede na kontemplaci světa neviditelného duchem. A to je vzácná schopnost, protože ji budeme potřebovat i pro samo Nebe.

V. Mydlová

SV. VERONIKA GIULIANI

V měsíci červenci vzpomínáme také na velkou mystičku se stigmaty, velice zajímavou mimořádnou osobnost, kapucínku, klarisku **sv. Veroniku Giuliani**, žijící v době vrcholného baroka.

Narodila se 27. 12. 1660 v umbrijském vévodství v Mercatello sul Metauro u Rimini ve střední Itálii. Pocházela z početné rodiny, nejmladší ze sedmi sester. V dětství měla prchlivou, svéhlavou povahu,

Zdroj: www.catholica.cz

ale zároveň i vědomí stálé Boží přítomnosti. Snaha o zbožnost od útlého věku, častá modlitba, už v šesti letech zájem o svaté osobnosti ji posouvaly v duchovním životě, toužila po napodobování těchto vzorů. V 11 letech rostla ve vnitřní modlitbě. Rodiče si přáli, aby se vdala, ale vybojovala si duchovní dráhu. V r. 1677 ve věku 17 let byla přijata do kláštera kapucínek klarisek v Cittá de Castello, stále v umbrijském kraji. Brzy, už v době její obláčky, se u ní objevilo první vytržení mysli. Zároveň probíhaly i vnitřní zkoušky a odpor okolí. Po řeholních slibech byla obdarovaná vnitřními zážitky s objímáním ukřižovaného Ježíše. Přitom všem žila

v klášteře jako pokorná služebnice, se snahou sloužit všem sestrám v kuchyni, na ošetřovně a v sakristii a toužila se čím dál více připodobnit ukřižovanému Kristu. Toto rozjímání přineslo své ovoce. Na Velký pátek r. 1681 se jí na hlavě objevila TRNOVÁ KORUNA a měla pocit prostřednice mezi Bohem a hříšníky. Od r. 1683 se u Veroniky projevovala větší touha po utrpení, konala asketické skutky, v srdci nesla a cítila TÍHU JEŽÍŠOVA KRÍŽE.

Ve svých 27 letech byla zvolena novicmistrovou. Za dva roky se svěřuje svému zpovědníkovi se svými mimořádnými milostmi. Z jeho rozhodnutí pak začala psát duchovní deník, ve kterém popisuje svá utrpení, modlitby, stavy malomyslnosti i radosti, a hluboké, mystické myšlenky. Dílo bylo rozsáhlé, o 44 svazcích.

V roce 1694 měla 3. května VIDĚNÍ TAJEMNÉHO KALICHA UTRPENÍ. Žila pak jen o chlebu a vodě. Na Boží hod vánoční přijala ZRANĚNÍ SRDCE ŠÍPEM, RÁNA JÍ ČASTO KRVÁCELA. Po mimořádné generální zpovědi na Velký pátek obdržela STIGMATA, tedy pět ran na těle. Abatyše na ni podala žalobu Sv. Oficiu údajně pro podvod. R. 1698 byla vyloučena z volební kapituly a sesazena z úřadu novicmistrové. Na církevní příkaz ji podrobovali nejtěžším zkouškám, byla vyšetřována a všichni s ní zacházeli jako s podvodnicí. Její rány, stigmata, se nedaly ukryt. Byla nucena pobývat na ošetřovně, izolovaná od ostatních. Byl jí zakázán vstup do hovorny i psaní dopisů. Přísné testování probíhalo i ze strany jejich biskupa. Když zjistil, že rány jsou autentické, živé, dovolil jí pak vrátit se do normálního života a pokračovat ve službě svým sestrám. V dalším roce se stala ŽÁČKOU P. MARIE. Probíhalo u ní vnitřní očišťování, přijímala utrpení s velikou láskou, byla odměněna PĚTI ŠÍPY DO SRDCE.

6. 2. 1702 se jí VTISKLY DO SRDCE NÁSTROJE UMUČENÍ

V dalších letech prožívala jednotu Božského Srdce s Neposkvrněným Srdcem Mariiným. Prožila SEM MEČŮ MARIINÝCH BOLESTÍ. Do srdce jí byla VTIŠTĚNA PEČETĚ s heslem PRAMEN MILOSTÍ.

V lednu 1712 jí byl nabídnut KALICH PLNÝ JEŽÍŠOVY KRVE, KALICH PLNÝ MARIINÝCH SLZ.

Dva měsíce v r. 1714 pod kontrolou otce Cerivelliho prožila MIMOŘÁDNÉ OBNOVENÍ UMUČENÍ a ve vidění navštívila Loreto.

Pak se jí dostalo MYSTICKÉ SPOJENÍ S MARIÍ. R. 1716 Sv. Oficiem odvolalo zákaz jejího hlasovacího práva v klášteře, od 5. 4. téhož roku byla abatyší a za jejího vedení se podnikala pro větší pohodlí sester stavba nového klášterního křídla a byla zavedena voda po celém areálu. Řídila klášter zdravým rozumem, s rozvahou vedla novicky. Měly číst a studovat seriózní křesťanské knihy. R. 1720 začala psát, co jí měla diktovat sama P. Maria.

Ještě dvakrát byla potvrzena v úřadu abatyše a utvrzena v Boží milosti. Po 19 letech ustalo u ní krvácení stigmat r. 1726. V dalším roce ochrnula a po 33 dnech zemřela.

Tato vyvolená Boží dcera byla později nazvána jako VÝJIMEČNÁ UČITELKA NAUKY A SMÍRU.

A pro zajímavost: Na Předním Východě se přišlo v r. 1994 na její spisy, konkrétně v klášteře v Deiral-Zour v Sýrii. V libanonském místě Ksaibe byl postaven první kostel sv. Veroniky mimo Itálii a byl vysvěcen 9. 7. 2016. Tedy žhavá současnost...

Svatá Veroniko, nauč nás přinášet oběti a smír za záchranu duší dle tvého vzoru. Nauč nás být statečnými, vytrvalými, hořícími láskou k Ukřižovanému Kristu. Ved' nás dle svého vzoru, abychom si vážili a ctili Kristovy rány a čerpali z pokladů jejich milostí.

Amen.

M. Val.

HISTORIE STRAHOVA - 22. část

Tadeáš Řehák

Strahov přítomnosti

Roku 1950 byli bratři ze Strahova a ze Svatého Kopečka násilně internováni a v internaci použiti k nuceným pracím. Z několikaleté internace postupně někteří dani na fary, jiní do vojenských pracovních útvarů, kde prožili „na mimořádném cvičení“ tři a půl roku, jiní do civilního zaměstnání. Bratřím neknežím byl nabízen vstup do „státního semináře“, když odmítli, museli na vojnu do pracovních útvarů, někteří odešli. Strahovští kněží, kteří byli v roce 1950 na farách, buď na nich zůstali,

jiní internováni, vzati na vojnu nebo dáni do civilního zaměstnání. Třináct kněží a několik mladých žadatelů o přijetí bylo odsouzeno „pro podvracení republiky, spáchaném pokračováním v činnosti zakázaného premonstrátského řádu“, kněží byli vězněni 2-5 let, jeden 10 let.

Po zrušení kláštera 1950 byl v čele bratří do 1957 jako převor – administrátor Vít Hůlka, generální opat jmenoval administrátorem 1957 Arnošta Vovsa /1889-1979/, 1968 Gabriela Kofroně /nar. 1926, oblečen 1946, knězem 1945/ a 1986 Pavla Petřinu /nar. 1926, oblečen 1946, knězem 1951/. Roku 1987 byla s povolením generálního opata vykonána po 36-tiletém uprázdňení opatského stolce opatská volba; zvolen Michael Pojezdny /nar. 1943, knězem 1967/. Pod jeho vedením plní strahovští v dané situaci své poslání kontemplativního a činného života v úsilí prospět Církvi a celé lidské společnosti a snaží se o obnovení svého kláštera. Zárukou správnosti jejich počínání je zájem mladých mužů o jejich způsob života.

Katalog řádu 1975 uvádí jen 36 strahovských bratří, kteří vstoupili do roku 1950. Katalog 1983 má mezi 30 i některé nové, Katalog 1989 ještě další (v současném katalogu 2020/2021 je uvedeno 63 bratří - pozn. P. L.)

V souvislosti s určením pro Památník národního písemnictví po roce 1950 byla vykonána rozsáhlá úprava budov Strahova, spojená s archeologickým průzkumem, který odhalil velké části románské stavby, které byly v nejšířší míře konservovány.

Kostel zůstal farní, bývalý farní (do 1784) kostel sv. Rocha dán za výstavní síň Památníku písemnictví. Faráři byli do roku 1950 strahovští, 1950-68 tři kněží diecézní, pak strahovský kněz Bernard Mokry (1913-86), od 1987 opět diecézní kněz. Vnitřek kostela procházel do 1986 generální rekonstrukcí, která respektovala všechny náročné umělecké požadavky. Obdiv uměleckých děl i jejich obnovy nemůže dosáhnout úroveň, které by bylo dosaženo respektováním kostela a jeho zařízení jako kostela klášterního.

Zde končí text *Dějiny strahovského kláštera* od P. Tadeáše Řeháka O. Praem.

K doplnění dalšího třicetiletého období až do současné situace roku 2021 zbývá uvést, že se Strahov po listopadovém převratu od roku 1989 výrazně obnovuje. Značný příliv zájemců o řeholní život se projevil zvláště v devadesátých letech minulého století. Došlo tak k zřetelnému omlazení strahovské kanonie. První dvě dekady jednadvacátého století už nevykazují tak velký příliv bratří, a tak je současný průměrný věk členů kanonie kolem padesátého roku. Po jednatřicetileté službě opata Michaela Pojezdného byl za jeho nástupce zvolen v roce 2018 P. **Daniel Janáček**.

Budovy kláštera prodělaly během uplynulých třiceti let náročné opravy, z nichž byla asi nejrozsáhlejší výměna krovů a střešních krytin, úprava bazénu v rajsčém dvorku, obnovení kapitulní síně, výměna dlažby v kostele a v ambitech, úprava presbytáře, zakoupení nového betléma ze Staré říše, instalování sochy Panny Marie z exilu na zahradě, vyčištění štol – podzemních chodeb, oprava zdiva konventní zahrady, oprava fasád klášterních budov, oprava křížů na věžích kostela, zakoupení nových zvonů, instalace nových soch sv. Norberta, Augustina a Adriana na průčelí kostela, obnova dláždění na strahovském nádvoří, obnova strahovského pivovaru, ze starých stodol vybudovaný nový hotel Linder, obnova vinic a skleníků na zahradě, rekonstrukce zahradního domu, vytvoření tenisových kurtů nad restaurací Peklo. Byly také zbudovány nové ubytovací prostory v půdních klauzurních prostorách a podařilo se zavést úsporné topení ze zahradních vrtů alespoň pro část klášterních budov. Kromě toho, co je třeba činit v objektu kláštera a okolí, má Strahovský klášter na starosti své farnosti na Svatém Kopečku, v Jihlavě, v Milevsčku, v Doksanech, v Žatci a dalších místech, kde je třeba investovat do mnohých oprav chátrajících objektů.

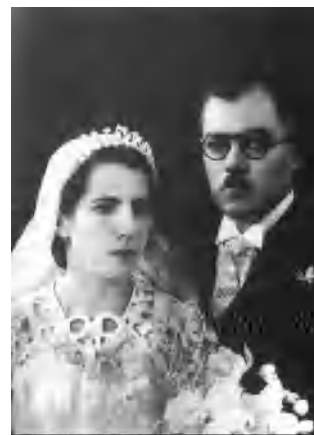
V jednom zábavném televizním pořadu pod názvem „Česká soda“ byla v devadesátých letech video-montáž, ve které odpovídal jeden premonstrát na otázku: „Kde je možné se setkat s Bohem?“ slovy: „Budovy, lesy, pole, rybníky“. V té době se ještě teprve jednalo o restitucích církevního majetku. Po jejich uskutečnění se v několika minulých letech otevřely nové možnosti pro Strahovský klášter. Být dobrým správcem majetku vyžaduje obezřetnost a trpělivost. Jsou s tím nemalé starosti a bez poctivých a moudrých spolupracovníků z řad odborníků se klášter neobejde. Bez Božího požehnání marné lidské počínání. Nejen tedy vroucí díky za to, co bylo a je, ale také úpěnlivá prosba do budoucna je nanejvýš potřebná!

P.L.

Mexická telenovela

SB Eugenio Martínez a Marina Cinta Sarrelangue de BALMORI

Eugenio se narodil přímo na začátku století r. 1900 v San Luis Potosí ve vnitrozemí Mexika jako prvorozený. Jeho maminka zemřela po porodu šestého dítěte a tatínek se znovu oženil, měl celkem deset mladších sourozenců. Otec byl zaměstnán v ropném průmyslu, takže rodina měla relativně dost peněz, ale při tolika dětech jich nikdy nebylo dost. Eugenio proto ve 22 letech přerušil studia strojírenství, aby nastoupil do americké ropné firmy jako projektant. A přišlo období pronásledování církve... Nenávist, smrt a její stálá hrozba – to bylo dlouhá léta pozadím této mexické telenovely. Eugenio nebyl ozbrojený cristero, ale opravdový Kristův bojovník ano! S hrozbou zatčení, smrti v zádech založil 18 tajných katechetických středisek, schovával kněze doma a psal na obranu víry a církve. Roku 1931 byl přeložen do Coatzacoalcos (dále C.). Toto tehdy ropné městečko leží v ústí stejnojmenné řeky do Mexického zálivu a je dnes i turistickým centrem. I zde pokračovala jeho tajná služba. S povolením místního biskupa Eugenio doma uchovával Eucharistii, kterou pak nosil nemocným. V ilegální církevní službě se také poprvé setkal s Marinou. **Marina** se narodila v Acayucanu jako třetí z 12 dětí. Od 13 do 15 let studovala na koleji v Tacubě, naučila se krejčovství a po návratu domů učila dívky šít. Později pracovala v C. jako učitelka ve škole a zároveň jako instruktorka v agentuře firmy Singer šicí stroje. Tajně katechizovala a přes velké riziko tak působila 5 let. V květnu 1936 spolu začali Eugenio a Marina chodit. Krátce poté Eugenia zavedla práce do Mexico City a Marina mu psala: „Zdá se, že život se stal pro mne krásnějším při vědomí, že miluji a ty mne miluješ a že dobrý Bůh žehná a podporuje naši lásku.“ Eugenio odpověděl: „Později až budeme sjednoceni, mé poslání bude tě milovat a vidět, že naše poslání je setkávat se ve věrné radosti, která nikdy nekončí, protože je prodloužena až do nebe.“ Krásné vyjádření naděje křesťanského manželství. Chtěli žít v lásce s cílem formovat křesťanský domov. Po půl roce se sice Eugenio vrátil, ale zase Marina musela odejít pomoci rodičům. Konečně v listopadu 1937 mohli uzavřít sňatek ve znovuotevřeném farním kostele při první veřejné mši svaté. Eugenio ale po znárodnění ropných firem r. 1938 ztratil práci, a proto se přestěhovali do Mexico City, kde se jim během 4 let narodily tři děti. Přesto Eugenio ještě spolupracoval s otci misionáři josefíny na stavbě kostela sv. Jana Křtitele a také jako katechista a šířil katolický tisk. V r. 1942 se kvůli Eugeniovu zaměstnání stěhovali zpět do C. Na několik měsíců ale museli být pro jeho práci od sebe. Tehdy psal Eugenio Marině: „Můj jediný cíl je to, proč jsme na světě – já tě budu vždy milovat, jako ty mne miluješ. Bohu díky jsme velmi šťastní. Věř mi, že náš dům bude kaplí lásky, kde nebude jiný ideál než myslet na Boha a milovat nesmírně jeden druhého.“ V C. realizoval Eugenio z pověření faráře stavbu kostela sv. Josefa, který se stal později diecézní katedrálou. Zde se narodily ještě dvě děti, poslední dítě 20 dní před jeho smrtí. 12. 5. 1946 měl Eugenio autonehodu a za dva dny v nemocnici zemřel. Pohřben byl nejprve jinde, do kostela sv. Josefa byly jeho ostatky přeneseny r. 1954. Vdova s pěti dětmi se pak přestěhovala do Mexico City, aby ve velkém městě snadněji uživila rodinu. Pracovala v továrně, v obchodech, ve vyšším věku aspoň v kině. Zajistila všem dětem dobré lidské i náboženské vzdělání a výchovu. Všechny děti vystudovaly a získaly dobré povolání, dvě dcery měly obchodní vzdělání a ze synů se stali inženýr, architekt a syn **Roberto Octavio** byl r. 1970 vysvěcen na kněze. Bylo pro ni velkou radostí a zadostiučiněním, že se mohla účastnit jeho svěcení v Římě. Nyní je Octavio biskupem diecéze Ciudad Valles ve státě San Luis Potosí. Po mnoha desetiletích napsal syn biskup o svých rodičích: „Jako dvě sbíhající se cesty, tak se Eugenio a Marina setkali v Bohu, formovali manželství ve víře a lásce, založené na Eucharistii, ozářené jejich apoštolskou zkušeností katechistů, a s neustálou touhou získat všechny duše pro Boha.“ A přidal, že jeho rodiče toužili znát a konat Boží vůli za všech životních situací. Následovali Krista, žili křesťanský život plný víry, a to aktivně v církvi. Tak popsal jejich spiritualitu. V jejich duchovním životě měla velký význam úcta k Panně Marii (zvláště v podobě P. M. Guadalupské) a ke

<https://eugenio-balmori-y-marina-cinta.blogspot.com/>

sv. Josefovi, Eucharistie, spojení s církví. Eugenia velmi trápila náboženská lhostejnost. Mnoho svých spolupracovníků přivedl na cestu hlubší víry. Oba dělali prostě to, co jim doporučoval Pán: evangelizovat a milovat. K pátému výročí svatby napsala Marina báseň *Nové duše*, v níž vidí stálou obnovu jejich duší jako dílo Boží a připodobňuje duše k diamantům zraňovaným broušením, ale jen tak stále uchovávajícím vyzařující světlo. A toto světlo Boží vyzařuje z jejich života dodnes. Marina zasvětila své vdovství Bohu. Spolupracovala s otci josefíny a v různých spolcích. Byla ženou modlitby a práce, měla vždy dveře otevřené pro všechny. Inspiraci k životu i k radám pro druhé hledala v rozjímání Písma a oporu v Eucharistii. Svůj duchovní život vyjádřila ve více než stovce básní, v dopisech a v deníku. Básně nejsou žádnou vysokou poezií, ale odráží se v nich věrně její duchovní život. Zemřela v 79 letech a byla pohřbena v Mexico City, ale r. 1997 byly její ostatky přeneseny k manželovi do katedrály sv. Josefa v C. NO k procesu k beatifikaci manželů bylo uděleno r. 1997 a 1998, hovoří se o nich běžně jako o SB, proto jsem použila tento titul.

Otázky k přemýšlení:

- Víím něco o utrpení církve jinde ve světě než v komunistických zemích? O dnešním pronásledování církve? Zajímá mne to? Jak se k tomu stavím?
- Vzpomeňme si na příklady manželů, rodin z minulého režimu, kteří se také snažili prostě evangelizovat a milovat i přes nepřízeň doby a pronásledování. Uchováváme a předáváme jejich příběhy dětem a vnoučatům?
- A co nám brání prostě milovat a evangelizovat?

*Z knihy J. Krausové: **Manželství – cesta ke svatosti, svatí manželé 20. století**, A. M. I. M. S.*

Celosvětová síť modlitby s papežem **Apoštolát modlitby**

Červenec

Všeobecný úmysl: Za přátelství ve společnosti

Modleme se, abychom i v okolnostech sociálního, ekonomického a politického napětí nabyli odvahy a odhodlání vést dialog a nabízet přátelství.

Národní úmysl

Děkujeme Bohu za mladé lidi a prosíme, aby obdařil jejich srdce novou milostí a aby dobře rozlišovali podstatné kroky ve svém životě. Modleme se také za organizátory, hosty a samotné účastníky Celostátního setkání mládeže v Hradci Králové.

Srpen

Evangelizační úmysl: Církev

Modleme se za církve, aby přijímala z Ducha Svatého milost a sílu obnovovat se ve světle evangelia.

Národní úmysl

Děkujeme za prázdniny a dovolené a prosíme za všechny, kdo potřebují oddech; ať přijmou k odpočinku i Ježíšovu nabídku: „Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vás občerstvím.“ (Mt 11,28)

Přejeme všem požehnané léto!

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, Th.D., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka
15. každého měsíce
130 výtisků
<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

ZÁŘÍ

900 LET PRÉMONTRE VII

P. TADEÁŠ ZDENĚK ŘEHÁK O. PRAEM. L. P. 1121 – 1923 – 1997 - 2021

Letopočty od narození Pána Ježíše. Všechny se bytostně vztahují k osobnosti P. Tadeáše. Letos slavíme jubileum 900 let od zrození našeho řádu a zároveň můžeme za dva roky, v den svátku sv. Norberta – 6. června 2023, vzpomenout na nedožítých sto let od narození našeho podivuhodného spolubratra – kněze a řeholníka.

Nesmazatelně se zapsal do dějin řádu a naší strahovské kanonie druhé poloviny 20. století jako vynikající znalec historie a spirituality Norbertova založení a především jako nesmírně přátelský člověk a věrný řeholní kněz.

Celé jeho dílo zasluží intenzivní pozornost, i když o něm se značnou dávkou svého humoru prohlásil, že až zemře, tak to všechno spálíme. Nic jsme nespálili. Je z čeho čerpat.

Následující řádky tohoto textu si nenárokují celistvé hodnocení jeho osobnosti, ani kompletní přehled jeho díla. Budou v nich převládat spíše osobní vzpomínky na setkání s ním, ozvěna jeho vyprávění a částečně i nástin jeho originality.

Velmi originální byl již jeho příchod do kláštera někdy během války kolem roku 1942. Přijel do Prahy z Nymburska a rozhlížel se u Vltavy kolem dokola. Jeho pohled pak spočinul na Petřínském hřebeni, kde zahlédl dvě kostelní věže obklopené výraznými budovami. Řekl si, to by mohl být klášter a vydal se tam. Nemýlil se. Zaklepal na fortnu a oznámil svůj úmysl vstoupit do kláštera. Musel chvíli počkat. Byly sice dvě hodiny odpoledne, ale jak se dozvěděl od vrátného, pánové se právě modlili. Divil se tomu, protože věděl, že je třeba se modlit ráno a večer. Když se ho představení ujali, sdělil jim svůj záměr a oni mu něco vykládali celkem nesrozumitelnou řečí. Jeden z nich mu ukázal sochu sv. Norberta a zeptal se ho, jestli ví, kdo to je. „Nákej svatej“, zněla odpověď. „Ten vám vymodlil povolání“, konstatoval představený. Jediná otázka byla zcele jasná, když se jej jiný z představených zeptal, zdali má maturitu. Pak byl poslán k panu opatovi s instrukcí, že má před ním pokleknout a políbit mu prsten. Přes všechny roztodivné dojmy během tohoto uvedení, byl do kláštera přijat, a tak se stal bratrem Tadeášem.

O své řeholní formaci celkem nemluvil, promlouvala z jeho osobnosti. Jejím ovocem byl horlivý zájem o premonstrátský život dříve i v současnosti. Byl mužem věrné modlitby a vědy. Nedovedl připustit existenci kláštera bez chórové modlitby. Dbal o zachování latiny a chorálu.

Z prvního kaplanského místa v Jihlavě vzpomínal na první zkušenost se zaopatřováním nemocných. Navštívil v ústavu pro postižené jednu pacientku a chtěl s ní navázat duchovní rozhovor. Tak se jí zeptal, jestli má ráda Pána Ježíše. Odpověděla: ne. Tak se zeptal, co má ráda. Odpověděla, že studený čaj.

Mladý premonstrátský kněz se však v Jihlavě nevěnoval jen běžné pastoraci, ale dokázal i ve tvrdé bolševické totalitě pečovat o řádový dorost. Za to jej tvrdá pěst dělnické třídy uvrhla do

vězení. Touto životní zkouškou se ještě upevnila jeho duchovní horlivost. Zájemcům o život v premonstrátské rodině se neúnavně a intenzivně věnoval i po propuštění na svobodu. Utajená setkávání, duchovní cvičení, formace ke slibům a další aktivity v domečku naproti strahovské bazilice nebo později ve Mšeně, kde byl ustanoven v pastoraci litoměřické diecéze. Časté návštěvy mladých osob, zvláště ženského rodu, neunikly pozornosti místních občanů i jednoho funkcionáře na Místním národním výboru. Ten se v kanceláři předsedy snažil upozornit na tuto podezřelou činnost mšenského faráře. Podle svědectví jedné úřednice však tvrdě narazil, když se na něho předseda nazlobeně obořil slovy: „Co je ti do faráře, ty dobytku!“

Ještě jedna charakteristická vzpomínka P. Tadeáše z mšenské fary vypovídá dost jasně o povaze jeho působení. Jednoho dne byl zabrán do čtení a psaní, když slyšel zdola od dveří ženský hlas: „Paní Řeháková!“ Volání se opakovalo. Paní sháněla jeho maminku, která mu vedla farní domácnost. Když volání nepřestávalo, otec vstal a šel dolů ke dveřím. „Co si přejete?“, zeptal se. „Je paní Řeháková doma?“ „Není doma!“ „A kde je?“ „Šla nakoupit.“ „A kdy přijde?“ „Asi za půl hodiny. Co si přejete?“ „Já bych chtěla dát na mši svatou“.

Tato příhoda však vůbec neznamená, že by otec Tadeáš byl uzavřený a stále jen seděl u psacího stroje. S mšenskými farníky měl velmi pěkný přátelský vztah. Občas je pozval na farní zahradu a u ohýnku s nimi zpíval a doprovázel zpěv hrou na housle. Ve svém repertoáru měl různé lidové a jarmareční písně.

Ve Mšeně jsem ještě prožil obláčku, která následovala hned po mém návratu z vojenské služby v roce 1983. Ještě den před tím 29. 9. 1983, kdy byla obláčka ostatních tří noviců – Evermoda, Jakuba a Adriana, jsem byl předvolán na výslech u STB v Bartolomějské ulici. Situace byla dramatická. Raději jsem nikomu netelefonoval. Domů mi volala paní profesorka Marica, bytná P. Tadeáše z domečku naproti strahovské bazilice. Mluvila s mými rodiči a hrála mou kamarádku. Do Mšena jsem se pak vypravil na obláčku 30. 9. 1983. Vše nakonec s Boží pomocí dobře dopadlo, a tak jsem doplnil kvarteto noviců pod vedením statečného P. Tadeáše.

Byl totiž pod dohledem nejen místních úřadů, ale také orgánů dozírajících na církve z Prahy. Vyprávěl, jak jej opakovaně navštěvovali dva chlápci, z nichž jeden vypadal na několik doktorátů, zatímco druhý, ten mladší, byl spíše takový podržtaška. Zkoušeli navázat spolupráci. Byli ze zpravodajské služby MV. Dávali lákavé nabídky, např. výlet s maminkou do Říma. Tadeáš odmítal. Po několika otravných návštěvách to vzdali. Ten starší zkušený „zpravodaj“ prý prohlásil: „Vy jste ale tvrdohlavý“, Tadeáš odpověděl: „Jsem jen trpělivý a vytrvalý“. Námluvy skončily.

Tadeáše pak velmi mrzelo, že se dostal do divokých seznamů spolupracovníků STB. Prokázalo se však, že s nimi nic neměl. To však už bylo po „sametu“ v devadesátých letech, kdy byl již v klášteře jako podpřevor. Do bytu v blízkosti kláštera však přesídlil již koncem devadesátých let, kdy ze Mšena hned v šedesáti letech odešel do důchodu.

V klášteře jsem s ním mohl denně být během pěti let – 1992 – 1997 až do jeho smrti. Učil novice, kongregační sestry českomoravské provincie pak předal do mé asistentské služby, ale dále poskytoval duchovní cvičení bratřím i sestrám. Také seminaristé okusili hloubku jeho myšlenek během exercicií, a jak konstatovali, i jeho „australský humor“.

V klášteře byl velmi přátelský a také humorný zvláště během rekreací, kde ostatní rozezpíval svými písněmi a kde také vyprávěl zajímavé příběhy.

Ve svém klášterním bytě měl starou televizi, u které jsem při přenosu fotbalového utkání musel stát, aby se obraz neztrácel. Měl rád také operu, a tak jsme několik představení spolu navštívili.

Dva roky administrátování kláštera Teplá, k němuž měl blízký vztah, mu moc na zdraví nepřidaly.

Během posledního roku života slavil zlaté kněžské výročí, po němž se mi svěřil, že jej dost vyčerpalo, takže si musel i dopoledne lehnout. 1. srpna 1997 – v den památky sv. Jana Maria Vianney zkolaboval v jedné z klášterních kanceláří. Během několika dnů potom umíral v nemocnici Pod Petřínem. Než umřel, počkal ještě na opata Michaela, kterému stiskl ruku na rozloučenou.

Rád sloužil mši sv. Počítal si všechny mše, které během svého kněžského života slavil. Ten počet je někde v jeho pozůstalosti uveden. Není však důležitý. Tím nejdůležitějším je jeho vztah k eucharistickému Spasiteli, jehož věčnou lásku mu přejeme, a chceme ji spolu s ním zakoušet.

P. Lohelius O. Praem.

Liturgický kalendář

Září 2021

3. pátek	Památka sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve - první pátek v měsíci
4. sobota	- první sobota v měsíci
5. NEDĚLE	23. neděle v mezidobí
7. úterý	Sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka
8. středa	Svátek Narození Panny Marie
9. čtvrtek	Sv. Petra Klavera, kněze
10. pátek	Bl . Karla Spinoly, kněze a mučedníka
12. NEDĚLE	24. neděle v mezidobí
13. pondělí	Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve
14. úterý	Svátek Povýšení svatého kříže
15. středa	Památka Panny Marie Bolestné
16. čtvrtek	Památka sv. Ludmily, mučednice
17. pátek	Sv. Kornélia, papeže, a Cypriána, biskupa, mučedníků Sv. Roberta Bellarmina, biskupa a učitele církve
19. NEDĚLE	25. neděle v mezidobí
20. pondělí	Památka sv. Ondřeje Kim Tae-gona, kněze, Pavla Chong Ha- sanga a druhů mučedníků
21. úterý	Svátek sv. Matouše, apoštola a evangelisty
26. NEDĚLE	26. neděle v mezidobí
27. pondělí	Památka sv. Vincence z Paula, kněze
28. úterý	Slavnost SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA, hlavního patrona českého národa – doporučený svátek
29. středa	Svátek sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů
30. čtvrtek	Památka sv. Jeronýma, kněze a učitele církve

Oznámení

BIBLICKÉ KATECHEZE

Pravidelné biblické katecheze s výkladem Matoušova evangelia budou **v sobotu 4. a 18. září** ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého po večerních bohoslužbách.

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Setkání farní rady (VSPKK) bude **v pátek 10. září.**

KATECHEZE DĚTÍ

První poprázdňinová katecheze dětí bude **ve čtvrtek 7. října** od 16 hod. ve farním sále.

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Farní dovolená Kraselov

*Tak se rok s rokem sešel a už je tady červenec a je před námi týden nevšedních zážitků. Tentokrát jsme vyrazili směr Strakonice. Konečná stanice **Kraselovský Dvůr**. Jedná se o krásně opravenou tvrz s hospodářskými budovami. K tomuto areálu patří i rybník ke koupání. Toto ubytování zařídil Petr Zborník, který se s majiteli baronem a baronkou **Dlahoweský** zná osobně. V obci není hospoda ani prodejna potravin. Do obce zajíždí pojízdná prodejna. Obě hospody a obchod jsou v dost dezolátním stavu. Zato je nad obcí poutní místo sv. Anny. Příjezdy byly postupné a tak jsme se sešli až večer. Letos vyrazilo rekordních 29 výletníků.*

První den jsme absolvovali včelí stezku. Cestou jsme sbírali houby a borůvky. Z hub nám Veronika udělala výbornou mňamku. Následně jsme se vydali do kopce napřed cestou pak necestou (kočárky jsem museli nést) do Machova malovaného včelína. Medovina, utopenci, limonáda byly výborné a následná prohlídka včelína nás všechny poučila. P. Mach, který tento včelín postavil, byl i zručný řezbář a tak jsme viděli i jeho výrobky ze dřeva. Pro nejmenší byla k vidění domácí zvířátka, jako jsou kozy, ovce i osel. Po návratu jsme grilovali výborné rybičky (candát, pstruh a klobásky).

Nedělní dopoledne jsme strávili na **poutním místě sv. Anny**. Byla pouť. Po mši jsme si prohlédli celé poutní místo a nakoukli i do místních stánků. Některé kluky zaujali hlavně dětské hračky. Po obědě byl volný program. Někteří se jeli koupat ke splavu, někteří šli sbírat borůvky a posádka ve složení Vítek, Jarda, Erika, Šimon se vydala do veselého Bavorova, Vodňan a na zpáteční cestě zdolala i hrad **Helfenburk**. Pondělí jsme zahájili snídání a po ní už následovala cesta k **vodnímu mlýnu Hoslovice**. Historie mlýna je zajímavá, ale zdaleka nedosahuje neskutečné životní pouti posledních vlastníků mlýna. Jejich osudy by vydaly na zvláštní článek. Stručně: po r. 1948 dva bratři odmítli vstoupit do JZD. Byli posláni do PTP a po návratu začali opět hospodařit. Následně je soud zbavil svéprávnosti a jako

opatrovníka určil předsedu JZD. Bratři se nedali a hospodařili dál na svém resp. už na státním. Byli udáni a hrozil jim doživotní pobyt v blázinci. K tomu nakonec nedošlo a o bratry se starala jejich sestra. Bratři neměli žádný důchod, vše potřebné získávali směnou za to, co vypěstovali. Mlýn mlel až do r. 1979, kdy se porouchal. Revoluce se dožil pouze jeden bratr a usnesení o zrušení svéprávnosti bylo zrušeno. Po smrti posledního bratra dědici mlýn prodali Jihočeskému kraji, který jej za 30 mil. zrenovoval. Po prohlídce jela větší část na prohlídku Strakonice. Já, Jarda, Erika a její syn Šimon jsme jeli pro turistickou známku do vsi **Dobrš**. Prohlídka vsi se protáhla na 2 hodiny s průvodcem. Ve vsi je zámek spojený s tvrzí, románsko-gotický kostel a zvonice se zvonem o hmotnosti 2200 kg. Tento zvon má stejného tvůrce i výzdobu jako největší zvon v ČR Zikmund. V kostele jsou gotické malby a velice zajímavá socha Krista, který vstává z hrobu. Úžasné. Začalo pršet, a tak jsme vyrazili do **Strakonice** a potkali jsme se s ostatními. Dospělá část (převážně pánská) vyrazila na prohlídku pivovaru Dudák spojeného s degustací. Mezitím přestalo pršet a ostatní vyrazili na prohlídku hradu. Zakoupili jsme pivo a vyrazili zpět do Kraselova.

Úterý bylo ve znamení vodních sportů. Zájemci vyrazili na sjezd Otavy ze Sušice na Rábí. Ostatní měli volný program. Jeli celkem čtyři posádky. Cesta i počasí přálo a cca za 3 hodiny jsme přistály u mostu nedaleko hradu Rábí. Nikdo se „necvaknul“ tzn. nepřevrhl se a pro loď si přijela firma, která nám je půjčila. Nasedli jsme do aut a dojeli do Kraselova, kde nám připravila Veronika oběd. Po jídle jsme se vypravili do Bavorova, kde mají opravdu nádherný kostel zasvěcený Nanebevzetí Panny Marie. Na náměstí je malíčká kavárna, kde prodávají zmrzlinu a vlastní jí starší manželé. Zájem o zmrzlinu byl z naší strany tak velký, že stroj nestíhal chladit. Po občerstvení jsme popojeli cca. 3 km k parkovišti u hradu Helfenburk. Všichni jsme se vydali do kopce směr hrad. Cestou jsme viděli mnoho kopek velkých mravenišť. Z hradu je nádherný výhled do krajiny. Občerstvili jsme se a kastelán nám tvrdil, že hrad je větší než Rábí. To vzbudilo vášnivou debatu, kterou jsme rozlouskli až na prohlídce hradu Rábí. Cestou zpět jsme si prohlédli kovový altánek na umělém ostrůvku, bílé daňky a perfektně opravenou myslivnu. Večer jsme hráli hry.

Ve středu jsme byli pozváni na **zámek Němčice** a hlavně do parku, kde nám paní baronka představila své koně a děti se mohli svést na koni. Paní baronka nás seznámila se záměrem rozvinout hipoterapii. Zámek jsme si neprohlédli, protože je ve špatném stavu a klíč má pan baron. Následně pánové s dětmi odešli a dámy měly s paní baronkou relaxační hodinku s koňmi. Co se tam dělo, jsem se nedozvěděl. Následně jsme pokračovali směrem na Vimperk, kde jsme poobědvali ve vyhlášené restauraci u Vodník. Po jídle šli zájemci na prohlídku zámku, někteří šli do muzea na zámek a někteří si udělali vlastní program. Nakonec jsme se sešli v cukrárně pod hradem. Mají tam úžasný výběr a super obsluhu. Mají tam i velmi zajímavou nabídku vín. Několik vín jsme též zakoupili. Doporučuji k návštěvě. Pak už následovala cesta zpátky. Večer jsme grilovali.

parkovišti se občerstvili a už jsme šli na vlak. Měl cca 40 min. zpoždění, ale nakonec jsme do Volyně

Ve čtvrtek jsme nechali auta ve Volyni a nasedli jsme na vlak směr Kubova Huť. Ve vlaku jsme se rozdělili. Nejmladší výletníci s doprovodem vyrazili **na okruh po Boubínském pralese**, my ostatní jsme se vypravili na vrchol hory Boubín, kde se nachází rozhledna stejného jména. Při cestě dolů jsem sbíral houby a s pomocí dalších mladších účastníků, jsme jich našli docela dost. Došli jsme k jezírku, kde mladí Fridrichovi vyrobili lodičku, kterou úspěšně pluje po hladině jezírka možná ještě nyní. Cestou jsme se rozrůstali o výletníky z druhé skupiny. Navštívili jsme informační centrum, na

dorazili. Petr Zborník s Veronikou jeli pro 20 pizz, které jsme měli k večeři. Večer bylo poslední koupání a zábava.

V pátek jsme posnídali a začali jsme se loučit. Někteří jeli rovnou do dalších destinací, případně zpátky do Prahy. Někteří zůstali ještě jeden den. Někteří z nás se jeli rozloučit s baronkou Dlauhoweskou a poděkovali za pobyt. Paní baronka nám ukázala zámeckou kapli sv. Jana Nepomuckého, kde jsme se společně pomodlili a zazpívali si. Já s Jardou, Křížovští, Fridrichovi a Grombířovi jsme se rozjeli na prohlídku hradu **Rabí**. Poobědvali jsme v restauraci U vystřeleného oka. Porce byly obrovské a velmi dobré. Po prohlídce jsem se rozdělili a já s Jardou jsme vyrazili směr Praha. Erika se synem si jeli prohlédnout krokodýlí terárium v Protivíně.

Poděkování patří Veronice, která výborně vařila, a každý dostal marmeládu z borůvek, které jsme si nasbírali. Petrovi za výběr místa a organizaci výletů. Děkujeme.

Vítek B.

Poutní slavnost na Klamovce

Letošní slavnost **Nanebevzetí Panny Marie** připadla na neděli 15. srpna, kdy se v naší farnosti slavily dvě mše svaté jako obvykle dopoledne, a tak účast na každoroční pouti v kapli na Klamovce nakonec nebyla příliš hojná (všichni jsme se tentokrát vešli dovnitř). Ale o to byla osobnější a také již tradiční agapé venku před kaplí bylo více než srdečné. Všichni účastníci byli tedy posílení na duchu i těle a už se těší na další poutní slavnost!

Matýsek je tu!

V neděli **22. srpna 2021** ve 14.24 se narodil

Matěj Dráb, 3550 gramů a 52 centimetrů!

Přejeme mu hojnost Božího požehnání, ochranu Matky Boží a nebeských patronů. Ať dělá radost svým rodičům po celý život. Rodičům přejeme a vyprošujeme trpělivost a sílu zvládat vše potřebné!

Gratulujeme!

Učitel od Pána Boha

Vicente Hervás VALLÉS (28. 3. 1890 – 9. 1. 1971) se narodil v L'Alcúdií, městečku na břehu říčky ve valencijském kraji ve Šanělsku. Byl z 11 dětí, měl jen jednoho staršího bratra, ostatní byla děvčata. Rodiče byli prostí lidé, zemědělci. Jako mnoho dětí té doby chodil do školy jen málo, protože pomáhal na poli. Jeho učitel ale rozeznal, že Vicente je nadaný, má na studia, a tak mu pomohl. Vicente se učil po práci po večerech, a to tak dobře, že složil zkoušky a mohl jít studovat do Valencie. To byl úspěch. Ovšem aby mohl zaplatit studia, musel při tom pracovat. Později při studiu vyučoval v jezuitské koleji, kde dostal byt a stravu. V r. 1911 získal titul učitele a pak získal místo ve škole v centru Valencie. Zde působil 47 let.

Motorem jeho života byla vášeň pro výuku a formaci dětí. Snažil se pomoci chudým žákům se špatnými podmínkami, připravoval je zdarma na zkoušky apod. Pohyboval se vlastně mezi školou, rodinou a kostelem, to byl jeho život. Oženil se r. 1916 s Mariou Rosellou Folgado, která byla o tři roky mladší. Manželčina rodina měla dobré ekonomické a sociální postavení, ale nebránila dceři ve sňatku s chudým učitelem. Její otec byl moudrý muž, řekl dceři: „To je muž, který tě udělá šťastnou,“ a bylo tomu tak. Měli pět dětí. Nejstarší syn Vicente zemřel ve svých 20 letech za války na horečku, dcera M. Ampara se stala řádovou sestrou, misionářkou u amazonských indiánů, další dcerka zemřela malá. Dvě dcery se dožily dospělosti a provdaly se. Rodina bydlela od počátku v patře tchánova domu – až do konce života. Zde se odehrála i těžká scéna v době občanské války – noční prohlídka 13. 10. 1936. Revoluční patrola hledala něco, aby je mohla obvinít; nemohla sice nic nalézt, ale stačilo, že pan učitel byl známý horlivý katolík, a tak jej zatkla. Zatkli tehdy mnoho lidí, část zabili, část pustili. Vicente se vrátil domů. Všichni si mysleli, že ho zachránili jeho žáci, respektive jejich rodiče, někteří byli republikáni a věděli, jaký je učitel. Manželka jej druhý den marně hledala na velitelství a nevěděla, zda je ještě naživu. Zastavila se při návratu u známého obchodníka, se kterým se přátelili, a sdílela se se svou bolestí a svým strachem. Nedostalo se jí ale soucitu, naopak, obchodník ještě slovně napadl jejího manžela. Přesto mu to nikdy nevyčítali a po skončení války k němu dál chodili nakupovat. Vicente se zvláště rád věnoval výuce náboženství a jeho žáci opakovaně vítězili v soutěžích z katechismu na diecézní úrovni. V r. 1947 vytvořil arcibiskup *Katolickou asociaci učitelů Valencie* pro „péči o duchovní a materiální dobro učitelů a studujících učitelství“, jak stálo v jejich stanovách. Vicente se stal prvním prezidentem asociace a pracoval tak po 20 let. S arcibiskupem měli vždy výbornou spolupráci, pro Vicenta byl pastýřem a arcibiskup si vážil jeho zkušeností i jeho osoby. Vicente měl zcela speciální pedagogické charisma. Miloval své žáky. Mnoho z nich se stalo lékaři, právníky, inženýry a posílali mu dopisy a pohledy až do jeho smrti. Ve volnu chodíval rád do rodné L'Alcúdie, účastnil se rodinných sešlostí a slavení svátků (fiestas). Měl tu sestry a neteře. Nikdy se od své primární rodiny prostých zemědělců neoddělil a nepovyšoval se. Jeho milovaná manželka zemřela v r. 1953 ve svých 60 letech na následky astmatu. Přes bolest pokračoval dále ve svém díle. O tom, jak ho měli rádi, svědčí 5. 9. 1969. Tehdy pro něj uspořádali v jeho L'Alcúdií vzpomínkový večer – rodina, přátelé, kolegové, žáci, jejich rodiče. Byl to krásný večer, projev vděčnosti a Vicente na něj vzpomínal ty zbývající dva roky do své smrti. Zemřel 9. 1. 1971 a pohřeb byl ve Valencii. Kostel byl plný, přišli žáci, pedagogové i autority světské a církevní, takže zcela zaplnili kostel a mohutný zástup ho doprovodil až na hřbitov. 14. 1. pak měla asociace katolických učitelů za něj zádušní mši svatou. Už v těch dnech při proslovech mluvil arcibiskup o možném procesu k blahořečení. Úcta je živá ve Valencii i v rodném městečku a v rodinách jeho bývalých žáků. Asociace katolických učitelů podala žádost o proces.

Opět jednou je čas pomodlit se za své učitele – a učitele svých dětí – a za učitele a vychovatele vůbec a dobrou povolání k této službě, často tak nevděčné, díváme-li se jen světským pohledem.

Kéž nám Bůh pošle mnoho dobrých a svatých učitelů a vychovatelů. Kéž se ve společnosti znovu objeví úcta k povolání učitele a v církvi vědomí této vznešené služby.

*Z knihy J. Krausové: **Manželství – cesta ke svatosti, svatí manželé 20. století**, A. M. I. M. S.*

**NÁRODNÍ POUŤ
NA TETÍN 18.9.2021**

11.00 Slavnostní bohoslužba celebrovaná papežským legatem
13.00 Bohatý celodpolední program pro celé rodiny
19.30 Večerní koncerty

VSTUP ZDARMA

**Celosvětová síť modlitby s papežem
Apoštolát modlitby
Září**

Všeobecný úmysl: *Za udržitelný životní styl*

Modleme se, abychom se my všichni odvážili zvolit si skromný životní styl šetrný k přírodě a radovali se při pohledu na mladé lidi, kteří o to odhodlaně usilují.

Národní úmysl

Děkujeme za církevní školství a prosíme za stále kvalitnější prostředí v církevních školách, kde se tisíce dětí mohou poprvé setkat s živou vírou v Krista.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

130 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

ŘÍJEN

900 LET PRÉMONTRÉ VIII

Strahovský premonstrát, P. Tadeáš Řehák, jehož životní profil byl uveden v minulém farním listu 9/21, svým vkladem obohatil výzkum jednak na poli historie řádu, ale také v oblasti premonstrátské spirituality. V růžencovém mariánském měsíci říjnu si můžeme připomenout, jak zachytil podobu mariánské úcty v našem řádu.

ŽÍT MARIÁNSKY, ÚCTA K PANNĚ MARII, CULTUS MARIANUS

Učení křesťanské dokonalosti nevstoupilo v život až tehdy, když bylo Pánem Ježíšem vyhlášeno. Už ve Starém zákoně vidíme rysy evangelní dokonalosti, tj. ctnosti v hrdinném stupni na jeho tělesných předcích. Na úsvitu Nového zákona září již evangelní dokonalost v plném lesku ještě před Spasitelovým zrozením na té, která byla vyvolena za jeho Matku. Prohlašuje-li Ježíš Kristus později svá blahoslavenství a předkládá-li zákony Božího království, hlásá jen to, čemu se byl v zalíbení a úctě obdivoval od dětství na své přesvaté Matce.

Z jejích úst také slyšíme už ve chvíli, kdy se její zjev poprvé odhaluje našim zrakům v den Zvěstování, projev sebevdání v naprostou služebnost Bohu, svaté nevolnictví: *Hle, já služebnice Páně!* Na prvních stránkách bible vystupuje žena, od níž se čeká, jak užije své svobody. Eva jí užívá k uplatnění své vůle proti vůli Boží, ke vzpourě proti Bohu, a tím vrhá v kletbu a porobu sebe i všechno své potomstvo. Na prvních stránkách Nového zákona vystupuje opět žena, od níž se zase očekává rozhodnutí nedozírného významu pro lidstvo. Ta nová Eva klade pokorně svou svobodu v oběť Bohu, prohlašuje se za jeho nevolnici. Toto svaté nevolnictví vtiskuje Novému zákonu základní ráz. Vzpourou nastala zkáza lidstva, dokonalou služebností začíná dílo vykoupení. Maria je pravzor poměru člověka k Bohu. Učíme se na ní o prvotní lidské blaženosti. První lidé byli svatí, blažení, tělesně nesmrtelní. Měli posvěcující milost, neznali utrpení ani těla, ani duše, neměli zemřít. Maria byla svatá, blažená, smrtelná. Počata bez hříchu, uchráněna bolestí těla, ne však duše. Zemřela, ale brzy po smrti byla její duše opět spojena s tělem. My nejsme svatí, ani blažení, ani tělesně nesmrtelní. Na svět se rodíme v hříchu, jsme podrobni bolestem těla a duše, jsme podrobni smrti, a ke spojení duše s tělem dojde až při vzkříšení na konci světa.

Maria je přejití od Starého zákona k Novému, od lidí příslibení k novému lidu uskutečnění spásy. Mariino Staň se znamenalo, že Spasitel přišel na svět. Na jejím svobodném rozhodnutí závisela spása světa, všech lidí, každého jednotlivce, i moje spasení. Mé Staň se znamená, že Spasitel

přichází na svět ve mně – ale nejen pro mne, ale také pro jiné. Naposled mluví bible o Marii ve Skutcích 1, 14: *Všichni trvali na modlitbách s Marií, Matkou Ježíšovou*. Bylo-li spojení s Marií samozřejmé v apoštolské Církvi, stalo se jím též v „apoštolském hnutí“, mohutném oživení náboženského života na začátku druhého tisíciletí, jež vyšlo ze vzoru, který dávaly první křesťanské obce; spojení s Marií bylo samozřejmé v založení Norbertově, složce tohoto hnutí.

Ze způsobu mariánské úcty pěstuje premonstrátský řád zvláště:

Kult Neposkvrněného početí. Byl v řádu pěstován jak liturgickým slavením svátku a šířením úcty Neposkvrněné, tak hájením této úcty na poli dogmatiky, úsilím o zavedení svátku v celé Církvi a úsilím o definování dogmatu. Dodnes má tato úcta své oprávnění jako prostředek k vymanění se jen z přirozeného.

Norbert složil antifonu, užívanou pak ke kantiku Simeonis:

Ave, Virgo, quae Spriritu Sancto praeservante, de tanto primi parentis peccato triumphasti innoxia.

Zdravas, Panno bez poskvrny; zajásalas, když jsi předem byla uchráněna takového hříchu prarodiče. Kult Neposkvrněného početí vznikl ještě před rozdělení Církve a svátek se slavil dříve na východě než na západě. Na západě nejdříve v Irsku a Anglii od 9. století, ve Francii a Německu od 12. století. Je třeba rozlišit slavení dobrovolné a povinné. Dobrovolné u premonstrátů bylo od samého počátku založení, povinné zavedla generální kapitula 1322; premonstráti se stali (po františkánech a karmelitánech) třetím řádem, který tak učinil. Z diecézí zavedly povinně svátek Mohuč 1318, Münster 1350, Řím až 1483, univerzity Paříž 1459, Kolín 1400, Salamanka 1617. Někteří teologové byli proti svátku (Bernard, Bonaventura, Albert Veliký, Tomáš Akvinský). Premonstrátská teologové se v řadě spisů zasazovali o jeho zavedení v celé Církvi, zvláště v tom vynikli španělští premonstráti 17. a 18. století. Kliment XI. (1700-21) rozšířil svátek na celou církev, Pius IX. definoval 1854 dogma.

Kult panenství a mateřství. Maria byla panna, proto mohla cele patřit Bohu. Nebyla v ní žádná překážka, žádné rozdělení. Byla chudá, byla odloučena od hmotných věcí i od vlastních tužeb. Stal se v ní veliký zázrak. Chudoba se stala bohatstvím, panenství mateřstvím, její dokonalá použitelnost jí dala vstoupit do plánu spásy. Nechtěla konat veliké věci a veliké věci vykonal v ní Bůh. Mariina čistota, chudoba a poslušnost okouzlovala první premonstráty a premonstrátky. Chtěli, aby jejich život byl odleskem jejího. Okouzluje i nás. Jako oni chtěli, my chceme, abychom čistí cele patřili Bohu, abychom chudí byli bohatí apoštolským působením, abychom poslušní byli prostředníky Boží vůle.

Kult Mariiných radostí. Nemůžeme říci, že by řád neznal úctu Bolestné Matky Boží, naopak. Ale chceme zdůraznit starou tradici úcty Mariiných radostí, pro kterou je mnoho dokladů (Sv. Heřman Josef). Do přísnosti života Mariin úsměv vrhá paprsek milosti, sladkosti, srdečného tepla, poezie, mírní tvrdost kajícího a námah apoštolské práce. Znovu prožívat Mariiny radosti značí ponořovat se hluboce do tajemství Kristových, zpřítomňovat její rozjímání je nejlepší pobídka rozjímavému životu, hledět jejími pohledy je vysoká škola nazírání, uctívat její bolesti je posila ve zkouškách. Bez Marie premonstrátský život by byl ponurý a bez radosti, skrze ni je předsíní nebe.

Kult Prostřednice. Že Bůh koná svou vůli spasit lidstvo a že rozdává své dary Mariiným prostřednictvím je staré a vzácné učení. Norbertovo založení má zkušenost o rychlém duchovním pokroku těch, kdo tohoto prostřednictvím užívají, a ovšem také o opaku.

Paní našeho řádu, Domina Praemonstratensis.

Označování Panny Marie a její vzývání jako Paní má své zdůvodnění a v našem řádu úctyhodnou tradici. Maria se prohlásila a stala služebnicí, služkou, nevolnicí, otrokyní. Když to učinila Matka, sluší se, aby stejně o sobě smýšlely, stejně o sobě to prohlásily, aby stejně služebníc, sluhy, nevolníc, otroky se staly její děti, které jedině její služebností získaly přístup ke spasení. Ovšem Mariino služebnictví se stalo panováním v nejušlechtlejším smyslu toho slova.

Aby Marii napodobili ve služebnosti, aby svou službu vložili do rukou první služebnice – paní zdokonalili, zasvěcovali se její jednotliví ctitelé a jejich komunity Marii jako její „nevolníci“. Toto jméno někdy i výslovně přijímali. Jindy ve stejném duchu jmenovali Marii svou Paní (Domina nostra, Nostra Signora, Notre Dame, Our Lady, Unsere liebe Frau).

Norbert učinil Marii Paní svou a celého svého založení. Paní, majitelkou, víc než královnou. Královna má pod sebou poddané, paní je majitelka nevolníků. V tomto smyslu označení Domina Praemonstratensis, Paní premonstrátského řádu více vystihuje skutečnost než Regina Ordinis nostri, Královna

našeho řádu. Jsme nevolníky Panny Marie a ona nevolnicí Boží. Premonstráti vždycky pěstovali solidní mariánskou úctu a vedli k ní jiné. To je i naše dnešní poslání. Jak představujeme Marii dnes sobě a druhým, jak ona dnes pomáhá naší zbožnosti a práci? Je Neposkvrněná, je Panna – Matka, Boží úsměv a naše radost, prostřednice. Zvláště pro nás je Paní. Její panování je naprosté odevzdání se, naprosté nasazení, služba. Některé projevy mariánské úcty dnes přestávají, jedny protože vyjadřovaly vztahy klamné, zkreslené, sentimentální, jiné protože se přežily. Obnovit pravou mariánskou úctu je úloha, která začíná. My k ní máme přispět také zvláště kultem Marie nevolnice a Paní. Ty naše Marii zasvěcené kostely, ta naše mariánská poutní místa, votivní mariánské mše, mariánské hodinky, které přece nemusí zcela vymizet, mariánská rozjímání, růženec, litanie, písně plní svůj úkol, když nás a jiné povedou k odevzdání se, k velkému nasazení, k obětavé a pokorné službě věci její a Boží. A to nejen ve chvílích nadšeného vzplanutí, ale též v každé chvíli obyčejného dne.

Náš život = následování Krista. A následování Marie.

Maria je mateřské srdce našeho řádu.

Učedníci a učednice svatého Norberta = synové a dcery Panny Marie.

P. Lohelius O. Praem.

Liturgický kalendář

Říjen 2021

1. pátek	Památka sv. Terezie od Dítěte Ježíše, panny a učitelky církve
	- první pátek v měsíci
2. sobota	Památka andělů strážných
	- první sobota v měsíci
3. NEDĚLE	27. neděle v mezidobí
4. pondělí	Památka sv. Františka z Assisi
5. úterý	Sv. Faustiny Kowalské, panny
6. středa	Sv. Bruna, kněze
7. čtvrtek	Památka Panny Marie Růžencové
9. sobota	Sv. Dionýsia, biskupa a druhů, mučedníků
	Sv. Jana Leonardiho, kněze
10. NEDĚLE	28. neděle v mezidobí
11. pondělí	Sv. Jana XXIII., papeže
12. úterý	Sv. Radima, biskupa
13. středa	Sv. Kalista I., papeže a mučedníka
15. pátek	Památka sv. Terezie od Ježíše, panny a učitelky církve
16. sobota	Sv. Hedviky, řeholnice
	Sv. Markéty Marie Alacoque, panny
17. NEDĚLE	29. neděle v mezidobí
18. pondělí	Svátek sv. Lukáše, evangelisty
19. úterý	Sv. Jana de Brébeufa a Izáka Joguese, kněží a druhů mučedníků
	Sv. Pavla od Kříže, kněze
21. čtvrtek	Bl. Karla Rakouského
22. pátek	Sv. Jana Pavla II., papeže
23. sobota	Sv. Jana Kapistránského, kněze
24. NEDĚLE	30. neděle v mezidobí – Den modliteb za misie
28. čtvrtek	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů
31. NEDĚLE	Slavnost VÝROČÍ POSVĚCENÍ KOSTELA – v košířském farním kostele
	Nejsvětější Trojice
	31. neděle v mezidobí - v kostele sv. Jana Nepomuckého

Oznámení

BIBLICKÉ KATECHEZE

Katecheze dospělých s výkladem Matoušova evangelia budou pokračovat **v sobotu 2. a 16. října** ve farním sále u sv. Jana Nepomuckého po večerních bohoslužbách.

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Další setkání farní rady bude **v pátek 8. října**.

KATECHEZE DĚTÍ

Katecheze dětí školního věku začnou **ve čtvrtek 7. října v 15.30 hod.** ve farním sále sv. Jana Nepomuckého.

Zápis z farní rady konané 10. 9. 2021

Přítomní: V. Bobysud, V. Funda, P. Lohelius

- 1/ Opravy stěn kostela sv. Jana Nepomuckého pokročily. Po zaschnutí nového povlaku budou dokončeny v průběhu dvou až tří týdnů. Zatím se dokončí výmalba presbytáře.
- 2/ V. Bobysud zajistí realizaci opravy východní fasády kostela Nejsvětější Trojice.
- 3/ Petr Grombří se ujal výmalby sákrístie kostela Nejsvětější Trojice. V nejbližších dnech tuto práci dokončí.
- 4/ Oprava střechy kaple Nanebevzetí P. M. Na Klamovce. Střechu ohrožují větve blízkých stromů. Po zajištění střechy bude možné předejít dalšímu promáčení stropu sákrístie, což umožní její výmalbu.
- 5/ Vyspravení okapu na boční střechy kostela Nejsvětější Trojice.
- 6/ Farní pouť do Kadaně a okolních zajímavých míst – v sobotu 23. října. Do konce září bude zjištěno, kolik zájemců se přihlásí. Podle toho se rozhodne realizace této pouti.
- 7/ Koncert k uctění sv. Jana Nepomuckého – v neděli 24. 10. 2021 v 18.00 hod. v kostele sv. Jana.
- 8/ Významná výročí v košířské farnosti v roce 2022
  - 80. let kostela sv. Jana Nepomuckého – neděle 15. nebo 22. května – s účastí některého z biskupů
  - 25 leté výročí kněžského svěcení P. Jana Dlouhého – oslava během návštěvy v Mníšku pod Brdy – autobusová farní pouť s odpolední cestou na Tetín ke sv. Ludmile.

Zapsal : P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Národní pouť 2021 na Tetíně

Letos jsme mohli slavit národní pouť na Tetíně s připomínkou 1100 let od mučednické smrti sv. Ludmily.

Já jsem jela jako mnoho jiných poutníků vlakem do Srbska, odkud jsem pak došla pěšky (asi 3 km) až na louku upravenou ke sloužení slavnostní mše sv.

O modlitební předprogram se postarali poutníci z Koclířova s průvodním slovem Mons. P. Dokládala. Pak už začala mše sv. a já se moc těšila, až uvidím na vlastní oči vídeňského kardinála Christopa Schönborna, papežského legáta a hlavního celebranta.

Mše se zúčastnilo podle tiskových údajů asi na tři tisíce lidí, což na národní pouť není moc,

ale vzhledem k současné pandemické situaci je to hodně! Po mši svaté byla v místním kostele vystavena k uctění lebka sv. Ludmily. Na cestě obcí se mezi nás poutníky vmísili lidé, kteří se účastnili jiných akcí než těch duchovních, a jeden z nich o nás mluvil jako o "pánbíčkářích".

Po uctění vzácné relikvie jsem se šla podívat na zříceninu hradu Tetín a Tetínské vyhlídky a potom i na Tetínský vodopád.

Domů jsem se vrátila (opět přes Srbsko) obohacena o nezapomenutelný duchovní zážitek a hezký výlet do blízkého okolí Prahy s líbeznou přírodou v okolí řeky Berounky.

Svatá Ludmilo, dobrá matko a moudrá babičko, prosím Tě za dobré mezigenerační vztahy.

Oroduj prosím za všechny český lid!

Moc Tě prosím za tu velkou část, která se nechce počítat k Božímu lidu. Amen.

A. Smlsalová

Záříjové pěší poutě s účastí košířských farníků

Jedna z prvních pěší poutí se uskutečnila v sobotu 4. září na poutní místo **Hájek**, kde působí bratři Františkáni. Pěší pouť jako vždy každý rok začínala u první kaple na Praze 6 u Malovanky, kousek od Strahovského kláštera. Sraz byl již v 5:00 hodin. Sešlo se asi 15 poutníků a postupně se připojovali další. U každé kaple jsme se zastavili a pomodlili se Zdravás Maria. Poslední dvě zastavení jsme nesli sochu Panny Marie až do kláštera, kde jsme ji umístili vedle oltáře. Celková trasa pěší poutě byla asi 17 km a člověk mohl opětovně obohatit svoji duši skrze krásné společenství, které jsme pak mohli vytvořit při slavnostní mši svaté. Někteří se pravidelně účastní poutí na Hájku, a myslí tak v modlitbě na naše farní košířské společenství.

Petr Zborník

Další poutí, které se zúčastnili naši farníci, byla již zmíněná Národní **Svatoludmilská pouť na Tetíně**. Na tuto pouť jsme jeli ráno autobusem do Berouna a pak pěšky na Tetín, kde byla slavnostní mše svatá na hřišti. Byl to pro nás úžasný zážitek, nejen to, že jsme si více vážili toho, že můžeme jít pěšky, ale i to, že jsme zde mohli potkat i známé z jiných farností. Krásné zpěvy, hluboké modlitby, byl to opravdu velký „duchovní wellness“, ze kterého šel mráz po zádech. Ať se svatá Ludmila přimlouvá za rodiny a vztahy v nich.

Veronika a Lída Zborníkovy

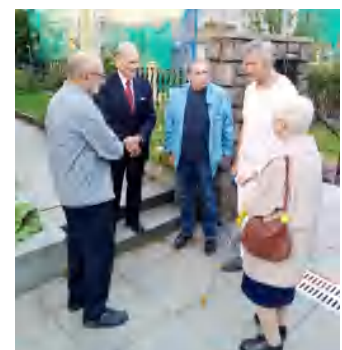
Jedna z posledních pěší poutí, která se koná v září, je **pouť ke svatému Václavu do Staré Boleslavi**. Je ráno ve 4:00 hodin a moc se mi nechce vstávat. Ale slíbil jsem, že půjdu pěší pouť za uzdravení malé Elišky, která trpí nádorovým onemocněním. První tramvají č. 10 a metrem jsem se přemístil na Rajskou zahradu, kde jsme se připojil k farníkům, kteří vycházeli kolem páté hodiny ranní od kostela sv. Bartoloměje. Během cesty jsme se modlili růženec, zpívali, měli jsme i přednášku a na konci cesty jsme měli krátké setkání s panem kardinálem, který nám poděkoval, že držíme tradici a požehnal na posledních pár metrů.

Slavnostní mše svatá byla v nově zrekonstruované bazilice sv. Václava ve Staré Boleslavi. Opětovně musím říci, že pěší poutě obohacují a pozvedají duši. Jen doufám, že nás příště bude o něco více.

Petr Zborník

Slavnost sv. Václava

Více než tři desítky farníků (z toho bylo několik nositelů či nositelek tohoto krásného jména) se sešlo oslavit mši svatou patrona českých zemí do kaple jemu zasvěcené v kostele sv. Jana Nepomuckého. Dobrý Bůh nám dopřál krásného počasí, a tak po mši svaté následovalo venku pohoštění a družné rozhovory. Všem, co připravovali pokrmy, moc děkujeme a těšíme na příští rok!

Nekonečně dobrý člověk

Blahoslavený José OLALLÓ Valdes (12. 2.1820 – 7. 3. 1899)

José se narodil na Kubě, ale neznal své rodiče. Jeho matka ho opustila měsíc po narození, nebyl ještě pokřtěn, jen datum narození se vědělo z poznámky u odloženého chlapečka, bělocha. Byl snad dítě svobodné matky, prostitutky, nemanželské dítě či z příliš chudé rodiny? To byly nejčastější příčiny toho, že matka dítě odložila na práh kostela. Nevíme. Byl pokřtěn a vychován v nalezinci sv. Josefa. Vyrostl z něho pracovitý, bystrý mladík se soucitným laskavým srdcem. Ve 14 letech si zvolil sám svou rodinu, vstoupil k milosrdným bratřím. Už v r. 1835 byl poslán do města Puerto Principe – dnešní Camagüey, kde právě řádila cholera. Teprve dospívající, naprostý nováček byl hned ponořen do nejtěžšího. Osvědčil se. Byl nejprve jako pomocný ošetřovatel, učil se při praxi, a pak po 10 letech starší ošetřovatel. V r. 1856 ve svých 36 letech se stal i představeným. V té době na Kubě jako kolonii Španělska platila řada liberálních proticírkevních zákonů. Pro církev a řád to byla těžká situace. Roku 1876 zemřel jeho poslední řádový spolubratr a on zůstal na Kubě jediný. Neodešel ale do ciziny a i přes řadu překážek pracoval dále v civilní nemocnici. Byl nesmírně oblíbený a potřebný, a tak ho státní správa nechala být. V letech 1868–1878 probíhala desetiletá občanská válka za osvobození a nezávislost Kuby. V bouřlivé době prokázal velikou odvahu při ošetřování všech nemocných. Nikdy nerozlišoval, zda je nemocný či zraněný otrok, svobodný, vězeň, voják, povstalec za nezávislost, bílý, černý. Byl nazýván „apoštol lásky“ a „nekonečně dobrý člověk“.

zdroj: milosrdni.cz

Arcibiskup, který viděl jeho schopnosti a duchovní hodnoty, ho vyzval, aby se stal knězem, a byl by to zařídil. José ale odmítl a zůstal ošetřovatelem. Jednak se necítil být hoden toho být knězem, a jednak chtěl zůstat u nemocných a sloužit jim. Stejně mu říkali Padre, jako by byl kněz, byl otcem nemocných. Tedy důvodem odmítnutí byla pokora a sloužící láska milosrdného bratra. Sloužil celkem 54 let v nemocnici, a to v době, kdy jeden lékař měl na Kubě na starosti až tři nemocnice. Určení diagnózy a terapie bylo většinou na zkušených ošetřovatelích, kteří suplovali lékaře. José byl nejen ošetřovatel, ale i chirurg v drobném, dentista a vyznal se v ošetřování ran, hlavně v předcházení tehdy častým gangrénám. I přes svou vyčerpávající ojetnost, ochotu pomoci ve dne v noci si ještě našel čas na chudé děti a učil je číst a psát, škola byla prostě přímo v nemocnici. Svou odvahu a lásku prokazoval i při epidemiích, jako při epidemii neštovic v r. 1888, kdy lidé umírali ve velkém. Nemocné často jen vynesli do vnitřního dvora a nechávali je tam ležet a umřít, ze strachu z nákazy i proto, že už nebylo sil k ošetřování. Bratr José, shrbený, s bílými vlasy, bledý, unavený, se smutným pohledem, chodil po domech a ošetřoval, léčil. Kde nemohl pomoci tělu, přinášel útěchu duchovní a doprovázel ji laskavým gestem, dotekem. Přesto se nikdy nenakazil ani cholerou, ani neštovicemi. Zemřel vyčerpaný až 7. 3. 1899. Všechny noviny přinášely o něm zprávu a předháněly se v líčení jeho ctností. Pohřeb vedl arcibiskup z Havany. Kubánský lid na něj nezapomněl a jeho pověst svatosti trvala. Je zajímavé, že se nevyprávěly žádné legendy o zázracích, které by dělal za svého života, a to jsme v oblasti živé jižní fantazie! Ne, vyprávělo se jen o jeho lásce. „Byl nekonečně dobrý..., neopustil nemocné.“ Ten výrok ho charakterizoval. Silnější než smrt je láska, a tak pověst svatosti nekonečně dobrého bratra přetrvala přesto 100 let a různými režimy. Byl **blahorečen 29. 11. 2008** na Kubě v Camagüey, dokonce za účasti vládních představitelů, včetně Raúla, bratra Fidela Castra. Snad i proto, že br. José pohřbil s velkým rizikem tělo generála Lynaze, který zemřel den před získáním kubánské nezávislosti, a o tom se vyprávějí vlastenecké legendy. José mu ale prostě prokázal službu lásky. Na Kubě dnes milosrdní bratři působí v Havaně a v Camagüey, vedou psychiatrickou kliniku a zařízení pro staré a rehabilitaci.

*Z nové knihy J. D. Krausové: **Eskulapova hůl, lampa a kříž: Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)**, A. M. I. M. S. M.*

Celosvětová síť modlitby s papežem Apoštolát modlitby Říjen

Evangelizační úmysl: *Učedníci – misionáři*

Modleme se, aby se všichni pokřtění zapojili do díla evangelizace a svědectvím života, z kterého vane evangelium, se nabídli k misijnímu poslání.

Národní úmysl

Děkujeme za Papežská misijní díla a prosíme za všechny křesťany, aby přijali výzvu k misijnímu poslání doma i ve světě, nejen příspěvkem do sbírky na misie.

SOUTĚŽ

Líbil se Vám úryvek z nové knihy J. Krausové? Za cenu **40 Kč** si ji můžete zakoupit v předsíni kostela sv. Jana Nepomuckého nebo se zapojte do soutěže a knihu vyhraďte! Stačí odpovědět na jednoduchou otázku:

Co je to Eskulapova hůl?

Vaše odpovědi nám pošlete **do 20. 10.** na e-mailovou adresu: zafkap@gmail.com, nebo naskenujte QR kód.

Knihy počká na výherce v sakristii kostela sv. Jana Nepomuckého.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

130 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

11**listopad
2021**

Košířský farní list

LISTOPAD

900 LET PRÉMONTRÉ IX

Dušíčkový měsíc je tu. Znovu nám po roce otevírá možnost hlouběji promýšlet poslední věci člověka – smrt, soud, nebe a peklo. Letos k tomu přistupuje okolnost jubilea Norbertova založení, a tak se nabízí pohled na finále Norbertovy pozemské pouti, jak nám jej přibližuje jeho životopis zvaný VITA B v nejnovějším překladu strahovského pracovníka Bořka Neškudly.

Norbertovo tělo bylo velmi oslabeno, protože si mnoho vytrpělo dlouhými a těžkými útrapami a obtížemi cest a návštěvami různých zemí, nepravdělnou domácí léčbou, častou změnou povětří a trvalým neklidem. Jeden člověk nemůže vypovědět, co všechno Norbert vykonal tam i jinde, protože zkrátka po návratu z Itálie do Magdeburgu ho zachvátila těžká nemoc a nějakou dobu, tedy po čtyři měsíce, s ní zápasil. Poté, co moudře a věrně osm let spravoval svůj biskupský úřad, naplněn Duchem svatým, dal svým pomocníkům požehnání a očekával s jasnou myslí svůj blažený konec. Protože, jak říká svatý Augustin, kdo dobře žil, nemůže špatně zemřít. Bylo to roku Vtělení Páně tisícího stého třicátého čtvrtého, ve středu po letnicích, osmý den před červnovými idami – 6. června, v pátém roce papeže Inocence a v devátém roce vlády Lotharovy.

Více než třicet let mohu usedat k chórové modlitbě ve strahovské bazilice na místo, které se nachází přímo naproti nástěnné fresce zobrazující umírání sv. Norberta obklopeného společenstvím bratří. Vnímám to jako velký Boží dar a příležitost k rozjímání.

Po smrti důstojného Otce Norberta blahé paměti, jehož duch byl povolán k věčné nejvyšší blaženosti, zůstalo jeho svaté tělo bez ducha. V té chvíli se rozhořel prudký spor mezi Velkým kostelem a kostelem Panny Marie o to, kde bude pohřben. Jedni říkali, že je správné a důstojné, aby jeho ostatky přinesly poctu hlavnímu městskému kostelu, protože byl hlavou církve toho města. Měl očekávat příchod nejvyššího soudce tam, kde jeho titul zůstával neotřesitelný a nekonečný, kdyby se podařilo jeho tělu žít věčně. Ti druzí, totiž bratři od Panny Marie, ale tvrdili, že na něho mají právo, protože skrze něho se spojili se Stvořitelem a jeho si zvolili za svého Otce a oni sami že díky němu se vrátili ke zbožné úctě k Pánu Bohu, od kterého se před tím odvrátili. Zejména prý Norbert, dokud žil, stále opakoval a až do konce svých dní tento svůj zbožný požadavek potvrzoval, že chce být pohřben a odpočívat mezi svými spolubratry a syny, které zplodil pro Boha ze slova Božího v čase své chudoby. To byla tedy podstata sporu a zcela očividně obě strany navrhovaly řešení, které bylo spravedlivé a rozumné. Obdivuhodná věc! Přeli se o to, aby mohli uchovat bezduché tělo toho člověka. Domnívali se, že by jim mohla prospět přítomnost mrtvého, za jehož života si ovšem přáli především jeho nepřítomnost. Ti, co byli nezúčastnění, viděli, že obě strany sporu mají své oprávněné nároky, jsou přesvědčeni, že musí zvítězit a každý z nich má svoji část pravdy. Rozhodli proto co nejrychleji vyslat poselství ke králi Lotharovi a cokoliv on spravedlivě rozhodne, to bude považováno za závazné. Tak se i stalo.

Mezitím zůstalo tělo nepohřbeno. Každý den ho převáželi do jiného kláštera a pokaždé se u něho řádně konaly vigilie a vše, co se patřilo těla věrného křesťana.

Konečně osmého dne se vrátili vyslanci a poté bylo tělo svatého muže z příkazu císaře uloženo mezi spolubratry u kostela Panny Marie. Ale bylo velmi podivuhodné, a nesmíme to zamlčet, že ačkoliv bylo strašné horko, takže se toho roku nedalo kvůli suchu na loukách ani sekat seno, nevycházel z toho těla po všechny dny vůbec žádný zkažený zápach. Z toho můžeme pochopit, nakolik ho očistila překypující milost od zkažené mysli, která uchránila jeho tělo od toho, aby se začalo kazit, dokud bylo obvyklým způsobem odkázáno na péči lidských rukou, než mohlo být řádným obřadem pohřbeno.

Byl tedy pohřben před oltářem svatého Kříže a po mnoho let odpočíval uprostřed kláštera. Ale jeho dobří synové, jak jim přikázala Pravda, která praví: „Cti otce svého, abys byl dlouho živ na zemi“ a na památku všeho dobrého, co jim poskytl, ho vroucně milovali. Proto rozhodli, aby nemohl být zapomenut a jeho památka trvala, vystavit jeho tělo před jejich očima v chóru. Zde ve svém hrobě pečlivě upraveném pro potřeby toho místa, očekává Poslední den v naději na věčné vzkříšení a slávu.

Po přenesení ostatků sv. Norberta z Magdeburgu na Strahov v roce 1627 jsou světcovy kosti uloženy v bazilice Nanebevzetí Panny Marie. V tomto jubilejním roce jsou deponovány k uctění v prosklené schránce uprostřed kostela.

P. L.

Liturgický kalendář

Listopad 2021

1. pondělí	Slavnost VŠECH SVATÝCH
2. úterý	VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ
3. středa	Sv. Martina de Porres, řeholníka
4. čtvrtek	Památka sv. Karla Boromejského, biskupa
7. NEDĚLE	32. neděle v mezidobí
9. úterý	Svátek Posvěcení lateránské baziliky
10. středa	Památka sv. Lva Velikého, papeže
11. čtvrtek	Památka sv. Martina, biskupa
12. pátek	Památka sv. Josafata, biskupa a mučedníka
13. sobota	Památka sv. Anežky České, panny
14. NEDĚLE	33. neděle v mezidobí
15. pondělí	sv. Alberta Velikého, biskupa a učitele církve
16. úterý	sv. Markéty Skotské, sv. Gertrudy, panny
17. středa	Památka sv. Alžběty Uherské, řeholnice
18. čtvrtek	Posvěcení římských bazilik svatých apoštolů Petra a Pavla
21. NEDĚLE	Slavnost JEŽÍŠE KRISTA KRÁLE
22. pondělí	Památka sv. Cecílie, panny a mučednice
23. úterý	Sv. Klementa I., papeže a mučedníka
24. středa	Památka sv. Ondřeje, Dung Laca, kněze a druhů, mučedníků
25. čtvrtek	Sv. Kateřiny Alexandrijské, panny a mučednice
28. NEDĚLE	1. NEDĚLE ADVENTNÍ
30. úterý	Svátek sv. Ondřeje, apoštola

Oznámení

DUŠIČKOVÝ OKTÁV

1. listopadu odpoledne a **2. listopadu po celý den** je možno při návštěvě kteréhokoli kostela získat plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (svátost smíření, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně plnomocné odpustky, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé; v ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

BIBLICKÉ KATECHEZE

Biblické katecheze budou následovat **v sobotu 6. a 20. listopadu** po večerních bohoslužbách ve farním sále.

SETKÁNÍ FARNÍ RADY

Setkání farní rady se uskuteční **v pátek 12. listopadu**.

FARNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

Farní duchovní obnova bude **v sobotu 27. listopadu** pod vedením stálého jáhna Pavla Karla Mráčka OP

15.00 – 1. promluva – zimní kaple sv. Václava

16.00 - příležitost ke sv. smíření v kostele sv. Jana Nepomuckého

17.00 – mše sv. s 2. promluvou - zimní kaple sv. Václava

Zápis ze schůze farní rady konané 8. 10. 2021

Přítomní : V. Funda. P. Zborník a P. Lohelius

- 1/ Oprava východní stěny kostela Nejsvětější Trojice zahájena
- 2/ Výmalba pravé části presbytáře u sv. Jana Nep. se dokončuje – úklid bude následovat pod vedením paní Drábové
- 3/ Duchovní obnova 27. 11.
- 4/ Mikulášská besídka 5. 12.
- 5/ Předvánoční setkání 18. 12.
- 6/ Tříkrálová sbírka – P. Zborník

Zapsal : P. Lohelius

Celosvětová síť modlitby s papežem

Apoštolát modlitby

Listopad

Všeobecný úmysl: *Za ty, kdo trpí depresemi*

Modleme se, aby ti, kdo trpí depresemi a syndromem vyhoření, našli u všech podporu, jež jim svítí na cestu do života.

Národní úmysl

Děkujeme za vyzdobené hřbitovy a prosíme za všechny, kteří v těchto dnech myslí na své blízké zemřelé, aby je světlo svící přiblížilo ke Kristu, který přemohl smrt.

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
středa	17.00 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.00 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.00 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
sobota	17.00 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD., O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, P. Zafka

15. každého měsíce

130 výtisků

<http://farnostkosire.webnode.cz>

Grafická úprava: P. Zafka

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné

PROSINEC

900 LET PRÉMONTRÉ X

Blíží se závěr jubilejního roku, svátek Křtu Páně – 9. ledna 2022. Do té doby máme před sebou vánoční svátky, které jsou připomínkou zrození řádu L. P. 1121. Velmi příhodné bylo načasování na Svatou noc, kdy první bratři Norbertova založení skládali řeholní sliby v Prémontré. Nebýt příchodu Krista na svět, nemohl být založen tento řád. Neexistovala by ani Kristova Církev v jejímž lůně řád vznikl. Norbert miloval Krista a miloval jistě také jeho církev. Do její služby se plně vložil celou silou své osobnosti. Usiloval o její obnovu a čistotu ve věrném následování Mistra a Spasitele. Proto založil řád a později přijal také biskupskou službu v Magdeburku.

Proto závěrečné zastavení jubilejního roku věnujme tajemství Kristovy Církev – její nadpřirozené povaze. Duchovním průvodcem nám bude německý teolog M. Scheben.

„Toto tajemství je veliké; to však já pravím se zřetelem ke Kristu a k Církvi.“ /Ef 5, 32/.

NADPŘIROZENOST CÍRKVE

1. I když je Církev tajemství, je také viditelná ve svých údech, ve své vnější organizaci, ve styku mezi představenými a podřízenými, - jako každá lidská společnost.

Bohočlověk byl viditelný jako člověk poslaný Bohem. Tak i Církev je viditelná jako společnost založená a udržovaná Bohem. Že je Církev Boží dílo, to dokazuje podivuhodný původ a trvání Církev, nespočetné mravní a fyzické zázraky ve všech dobách a na všech místech.

2. Abychom vysvětlili Církev jako tajemství, nestačí říci, že Církev je náboženská a Bohem založená společnost. Je zcela přirozené, že se lidé shromažďují i ke společným náboženským úkonům, jako se scházejí za jinými účely. Bůh může i nařídít taková společenství, dát mu zákony, práva a povinnosti, jako to měli např. Židé ve Starém zákoně.

V tomto případě by byla taková společnost nadpřirozená co do svého původu, ale ne co do své podstaty, bytnosti. I kdyby Bůh pro zajištění náboženského života udělil odpuštění hříchů a jiné milosti, bylo by to něco mimořádného, ale přece by to nebylo ještě něco bytostně nadpřirozeného. Byla by to jen Bohem uspořádaná výchova a vedení člověka při styku s Bohem podle analogie ostatních lidských společností.

3. Naproti tomu nejnitiřnější podstata Církev je nadpřirozená; totiž **pouto**, které obepíná jejich členy a vzájemně je spojuje v řetěz, a dále podivuhodná **síla**, která v ní vládne a ji oživuje, a konečně nebeský **cíl**, o který se usiluje.

Církev dává člověku novou přirozenost a je vybudována na Bohočlověku a včleněna do něho. Ona je „tělo“ Bohočlověka, ve kterém mají účast všechny údy Církve na božském životě a božské slávě své Hlavy.

A Církev není žádnou služkou, nýbrž jako mystické Tělo – je pravou, skutečnou Kristovou snoubenkou, která se oplodňuje jeho božskou silou, má jemu a nebeskému Otci rodit nebeské děti, žít je láskou a světlem svého Snoubence a uvádět je nad celou stvořenou přírodu do lůna Otcova.

4. Církev je tedy nejvnitřnější, nejvroucnější a nejkutečnější společenství člověka s Bohočlověkem, které v Eucharistii nabývá svého nejdokonalejšího výrazu. To vše je tak vznešené, že to nemůže ani pochopit ani vytušit žádný lidský rozum. Je to dokonalé t a j e m s t v í.

CÍRKEV JAKO SPOLEČENSTVÍ S KRISTEM V DUCHU SVATÉM

1. Člověk se má ve víře přimknout k svému božskému Snoubenci, který chce při sv. křtu svůj svazek s člověkem zpečetit jako by svatebním prstenem a vtisknout do něho svůj charakter. V Eucharistii má člověk splynout s Bohočlověkem a má být oplodněn silou milosti své Hlavy. Tak se každý člen Církve stává opravdovou snoubenkou /lidská duše/ Syna Božího. Sv. Pavel nazývá toto spojení Církve s Kristem ideálem každého manželství. /Ef 5,32/

2. Duch Snoubencův činí všechny údy v Církvě chrámy Ducha Svatého, ve kterých přebývá a zjevuje svou božskou a zbožšťující sílu. On vede Církev nejen s moudrostí a řádem, On léčí mravní nemoci nejen odpuštěním hříchů, ale působí v Církvě podobně jako v Kristově Těle, naplňuje ji plností božství. Zastiňuje Kristovu snoubenku. Svým žářem ji prozařuje a proměňuje v obraz božské přirozenosti. Přetváří celé její bytí od jasnosti k jasnosti. Proniká ji svým božským životem tak hluboko a mocně, že už nežije ona, ale žije v ní Bůh. Prostřednictvím Ducha Svatého se stává podobná Božské Hlavě a svému Ženichu tak, že se zdá, že je samotným Kristem.

3. Když se mluví o obyčejných společnostech, že jejich členové jsou „jedno tělo“ a „jedna duše“, že jsou jakoby větve na jednom stromě, - pak je to třeba chápat jen morálně. Jako úd Církve se však člověk skutečně vsadí do nové nebeské půdy. Naštěpuje se na nový kmen, kterým je Kristus. Jeho nejvnitřnější bytost, kořen jeho života, se Duchem Svatým přetváří, ano vlévá se mu nový život, který se živí a pěstuje světlem a rosou nových nebes.

4. Jako Duch Svatý přebývá a působí v Kristově lidství, tak působí i v Církvě. V Kristu a skrze Krista Duch Svatý jako Duch Kristův přebývá i uprostřed Církve, aby byl přímo i duší Církve.

Jsmo nesmírně vděčni Kristu Pánu, že přišel mezi nás a založil tak úžasné společenství, do kterého můžeme patřit. I za to o vánocích můžeme děkovat.

P. L.

Oznámení

BIBLICKÉ KATECHEZE

Další biblické katecheze budou **v sobotu 4. a 18. prosince.**

MIKULÁŠSKÁ BESÍDKA

V neděli 5. prosince se v 16.00 hod. koná mikulášská besídka ve farním sále u sv. Jana Nep. **Všichni farníci jsou srdečně zváni.**

SETKÁNÍ FARNÍKŮ z bývalého spolča

se uskuteční **v sobotu 18. prosince.**

1. středa	Sv. Edmunda Kapiána, kněze a mučedníka
3. pátek	Památka sv. Františka Xaverského, kněze
4. sobota	Sv. Jana Damašského, kněze a učitele církve
5. NEDĚLE	2. NEDĚLE ADVENTNÍ
6. pondělí	Sv. Mikuláše, biskupa
7. úterý	Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve
8. středa	Slavnost PANNY MARIE POČATÉ BEZ POSKVRNY PRVOTNÍHO HŘÍCHU
9. čtvrtek	Sv. Jana Didaka Cuauhtlatatzina
10. pátek	Panny Marie Loretánské
11. sobota	Sv. Damasa I., papeže
12. NEDĚLE	3. NEDĚLE ADVENTNÍ
13. pondělí	Památka sv. Lucie, panny a mučednice
14. úterý	Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve
17. pátek	začátek blízké přípravy na vánoční svátky
19. NEDĚLE	4. NEDĚLE ADVENTNÍ
21. úterý	Sv. Petra Kanisia, kněze a učitele církve
24. pátek	Večer: mše z vigilie Narození Páně
25. sobota	Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ
26. NEDĚLE	Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa
27. pondělí	Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty
28. úterý	Svátek svatých Mlád'átek, mučedníků
29. středa	Sv. Tomáše Becketa, biskupa a mučedníka
31. pátek	Sv. Silvestra., papeže
1. ledna sobota	Slavnost PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

ZPRÁVY Z FARNOSTI

Pocta sv. Janu Nepomuckému ke 300. výročí jeho blahorečení

Dne 24. 10. 2021 v 18 hodin se uskutečnil v kostele sv. Jana Nepomuckého koncert duchovní hudby v rámci cyklu *Pod pěti hvězdami - projekt smíření 2021*, který je realizován s finanční podporou hl. m. Prahy, městské části Prahy 5 a 6 a města Nepomuk.

Svým zpěvem nás potěšili sopranistka Michaela Katráková a barytonista Martin Bělohlávek za varhanního a klavírního doprovodu L. Juránkové. Průvodní slovo měl pan Pavel Matejzlík.

Účinkující nám udělali velkou radost svojí profesionalitou a svěžestí, ačkoliv k nám museli spěchat z koncertu na Zelené hoře u Žďáru nad Sázavou. Patří jim naše velké poděkování.

V. Drábová

Farní výprava do Nového Hradu a Kadaně 23. 10. 2021

V sobotu 23. října jsme se vydali na další plánovanou farní výpravu. O duchovní stránku se nám postaral náš osvědčený páter Lohel a organizaci poutě se ujal Vítek Bobysud. I když nás jelo méně než obvykle, vše se nám zdárně vydařilo. Z Prahy jsme vyjeli autobusem za slunného počasí. Naším cílem byl zámek Nový Hrad a město Kadaň. Zámek **Nový Hrad** se nachází v Jimlíně, 6 kilometrů vzdáleném od Loun. Jeho založení je zmiňováno již ve 13. století. Kratší dobu tu působili i členové premonstrátského řádu. Jeho podoba je dnes barokní zámek. Od roku 1767 asi 300 let ho vlastnil šlechtický rod Schwarzenbergů. Používali ho jako lovecký zámek, jako sídlo správních úřadů, později jako velkostatek. V roce 1947 byl znárodněn. V zámku

je možné vidět kromě jiných zajímavostí nejujcelenější soubor malovaných dřevěných záklopových stropů v České republice z konce 17. století. Opouštíme Nový Hrad a směřujeme ke Kadani. Cestou jsme mohli obdivovat krásné panorama českého Středoohoří. V **Kadani** v růžencové kapli jsme si prohlédli linoryty Čtrnácti Svatých Pomocníků od Jana Hrubého. Potom jsme se zúčastnili mše svaté v kostele na Mírovém náměstí. Náměstí je velmi krásné. Tady se nachází Mariánský morový sloup se sousoším Nejsvětější Trojice, neobvyklá radniční věž. Mnoho domů má krásná podloubí. Raritou je Katova ulička, která je nejužší ulicí v ČR. V nejužším bodě má 66,1 cm a pochází ze 13. století. Na konci uličky přijdeme i k pranýři. Dále naše kroky vedli k františkánskému klášteru, jehož kaple Čtrnácti Svatých Pomocníků byla budována kolem roku 1474. Potom následoval provizorní konvent a výstavba trojlodního kostela. Kostel je zdoben nádhernými malbami žáků německého malíře Lucase Cranacha.

V 1. patře chodbu zdobí sklípková gotická těž diamantová klenba, díky níž je snaha o zapsání do seznamu kulturního dědictví UNESCO. V roce 1991 se do kláštera, který byl ve velmi špatném stavu, řeholníci mohli vrátit. Pro nedostatek financí na opravu uzavřeli církevní představitelé nájemní smlouvu s městem Kadaň. Potom začaly rozsáhlé rekonstrukce. V současné době slouží část objektu jako muzeum, část pro církevní účely a také základní umělecké školy. Následovalo i posilnění těla většinou v pohostinství na Mírovém náměstí. Před zpáteční cestou nám obětavé farnice nabídly sladké dobroty. Děkujeme jim. Cesta domů proběhla v pohodě a dobré náladě. Budeme se těšit na další výpravu. Chtěli bychom příští rok navštívit otce Jana Dlouhého.

M. Dajbychová

Výroční zpráva předsedy Spolku přátel košířských kostelů (SPKK) za rok 2021

**Vážení farníci a farnice,
dovolte mi se s Vámi podělit o výsledky stavebního úsilí naší farnosti.**

Kostel sv. Jana Nepomuckého

1/ podařilo se dokončit výmalbu kostela. Závěrečných 100.000,-Kč jsme již zaplatili.

2/ fasáda západní stěna 384.309,-Kč

grant Praha 5 50.000,-

grant MK 120.000,-

farnost zaplatila 11.500,-

celkem 181.500,-

zbývá doplatit 200.809,-

3/ oprava střechy nad luxfery (nad oltářem), kde byla zpuchřelá gumová izolace, kudy zatékala dešťová voda, byla nahrazena měděným lemováním a shnilá dřevěná lávka byla vyměněna.

zbývá doplatit 87.483,-

4/ fasáda západní části věže, která je v dezolátním stavu, bude též opravena.

Cena 78.098,-

Kostel Nejsv. Trojice

oprava fasády včetně antigrafitového nátěru

Cena 150.000,-

Dotace MČ Praha 5 49.000,-Kč

Letos zaplatíme 100.000,-Kč

Zbývá doplatit 50.000,-

Revize plynových spotřebičů v obou kostelech

Zbývá doplatit 17.303,-

Po dohodě se stavebními firmami můžeme některé platby přesunout do roku 2022. Po rozhovoru s majiteli firem jsem se dozvěděl, že pokud bychom tyto stavební práce prováděli v příštím roce, cena by byla minimálně o 200.000,- vyšší.

Rád bych poděkoval panu místostarostovi MČ Prahy 5 Lukáši Heroldovi za pomoc s opravou fasády včetně antigrafitového nátěru. Též jeho účinkování při varhanním koncertu si zaslouží poděkování. Je možné, že ještě do vánoc uskutečníme další varhanní koncert v kostele Nejsv. Trojice. O hru na opravené varhany je značný zájem ze strany varhaníků. Po rozhovoru s p. Svobodou, varhaníkem Pražského arcibiskupství, jsem se dozvěděl cenu rekonstrukce varhan pokud bychom ji začali nyní. Cena byla 2,000.000,- nyní by byla 2,7-3 mil.

Dokud jsme měli lešení v kostele, nechal jsem zkontrolovat velkou vitráž nad malými varhanami. Firma sdělila, že bude nutné nejpozději do dvou let provést generální opravu vitráže. Současná cena opravy je 200.000,-Kč bez lešení. V případě, že by se oprava neuskutečnila, hrozí vypadávání skel a velké navýšení ceny. Firma přislíbila vypracování posudku, aby bylo možno požádat památkáře o vydání Závazného stanoviska. To je nezbytné, jak pro zahájení opravy, tak pro podání žádosti o granty. Tuto opravu plánujeme na rok 2023.

Vím, že lešení v kostele bylo déle, než jsme předpokládali. Nicméně zakázka měla fixní cenu již z roku 2020, a tak na cenu výmalby to nemělo žádný vliv (lešení patří firmě).

Příští rok plánuji podat žádosti o granty na některé akce, jako je např. oprava fasády západní části věže.

Ing. Vít Bobysud

Na stopě za hvězdou

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým.

Miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci neobjevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen.

"Ta nová hvězda je jasnější než ostatní", myslel si. "To bude královská hvězda - narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede."

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. Avšak kromě své bláznovské kapuce, zvonkohry a jedné květiny neměl nic, co by mu mohl darovat.

A tak se z domova vydal na cestu - bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce.

První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam našel dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

"Ach", pomyslel si blázen, "dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam našel dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

"Ach", pomyslel si blázen, "dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam našel dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi.

"Ach", pomyslel si blázen, "dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král." Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

"Teď už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když se vrátím", pomyslel si blázen. Avšak když vzhledl k obloze, hvězda stála na jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. A v tom uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí. Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích - malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadidlo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb.

Jen blázen zde stál s prázdnýma rukama. Maria, plná důvěry, položila tedy dítě do jeho náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu rozdal dětem, aby měl místo pro Dítě, které mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil.

(z knihy **Vánoce - soubor různých textů**, publikováno na www.vira.cz, přeloženo z němčiny)

MARY´S MEALS = jednoduché řešení hladu

Na 2. adventní **neděli 5. prosince** po mši svaté u sv. Jana Nepomuckého i u Nejsvětější Trojice bude opět možnost podpořit organizaci **Mary´s Meals** (Mariina jídla) a přispět tak k odstranění hladu ve světě.

V současné době organizace sytí více než 2 miliony dětí v 19 zemích světa. Díky spolupráci s místními komunitami stačí pouhých 459 Kč na zabezpečení jídla pro jedno dítě na celý školní rok. Jídlo se vydává ve školách, a tak je podporováno i vzdělání dětí. Pro mnohé děti je jídlo, které dostanou ve škole od Mary´s Meals, jediné jídlo za celý den...!

Děkujeme za vaši štědrost!

Více informací na www.marysmeals.cz

Celosvětová síť modlitby s papežem

Apoštolát modlitby

Prosinec

Všeobecný úmysl: *Katecheté*

Modleme se za katechety, kteří jsou povoláni zvěstovat slovo Boží, aby ho dosvědčovali s odvahou a tvořivostí, v síle Ducha Svatého.

Národní úmysl

Děkujeme za advent a Vánoce a prosíme za srdce otevřená pro velký Boží dar, ať poznáváme, že narozený Ježíš je blízko každému člověku.

Vánoce jsou však stále svátky lásky

„Máme tedy další důvod k zamyšlení a neztrácíme naději. Oslava Kristova narození není v žádném případě disharmonickým tónem v této době zkoušek, kterou prožíváme, protože je to svátek soucitu, něhy par excellence. Jeho krása je skromná a plná lidského tepla. Krása Vánoc se projevuje v mnoha malých konkrétních skutcích lásky. Neodcizuje, není povrchní ani vyhýbavá. Naopak, láska rozšiřuje srdce, otevírá ho sebedarování, což je slovo, které umělci dobře znají, a může být dokonce motorem kulturních, sociálních a vzdělávacích iniciativ.“

papež František

**Milostiplné vánoční svátky naplněné radostí a nadějí a
požehnaný Nový rok 2022 všem farníkům a čtenářům přeje
redakce Košířského farního listu!**

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY V KOŠÍŘÍCH

Slavnost NAROZENÍ PÁNĚ

Vigilie - zvláště pro děti

kostel sv. Jana Nep. pátek 24. 12. 16.00 hod.

Půlnoční

kostel sv. Jana Nep. sobota 25. 12. 00.00 hod.

Za svítání - Boží hod vánoční

kostel sv. Jana Nep. sobota 25. 12. 9.00 hod.

Ve dne - Boží hod. vánoční

kostel Nejsv. Trojice sobota 25. 12. 11.00 hod.

Svátek sv. Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa

kostel Sv. Jana Nep. neděle 26. 12. 9.00 hod.

kostel Nejsv. Trojice neděle 26. 12. 11.00 hod.

Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty

Klamovka 27. 12. 7.30 hod.

Poděkování za rok 2021 a prosba do roku 2022

kostel Nejsv. Trojice pátek 31. 12. 17.00 hod.

Slavnost PANNY MARIE, MATKY BOŽÍ

kostel sv. Jana Nep. sobota 1. 1. 2022 9.00 hod.

kostel Nejsv. Trojice sobota 1. 1. 2022 11.00 hod.

Neděle po Narození Páně

bohoslužby pravidelné s nedělním pořádkem

Slavnost Zjevení Páně – Tří králů

Kostel sv. Jana Nep. čtvrtek 6. 1. 2022 17.00 hod.

Svátek Křtu Páně

kostel sv. Jana Nep. neděle 9. 1. 2022 9.00 hod.

kostel Nejsv. Trojice neděle 9. 1. 2022 11.00 hod.